

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Komisija

2005/C 233/01	Euro maiņas kurss	1
2005/C 233/02	Paziņojums par sūdzības Nr. 2005/4313 — SG(2005)A/1204 saņemšanu	2
2005/C 233/03	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.3784 — Tridonicatco/Toyoda Gosei/LED JV) — Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru ⁽¹⁾	3
2005/C 233/04	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.3868 — DONG/Elsam/Energi E2) ⁽¹⁾	4
2005/C 233/05	Valsts — Itālija — Valsts atbalsts C 27/2005 (ex NN 69/2004) — Atbalsts par lopbarības iepirkumu Friuli-Venēcijas-Džūlijas reģionā (6. pants 2003. gada 20. augusta reģionālajā likumā Nr. 14 un Tirdzniecības kameras sagatavotais uzaicinājums izteikt savu ieinteresētību) — Aicinājums iesniegt apsvērumus saistībā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta piemērošanu	5
2005/C 233/06	Reģistrācijas pieprasījuma publicēšana Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 6. panta 2. punkta nozīmē	9
2005/C 233/07	Paziņojums par termiņa beigu pārskata sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kurus piemēro Alžīrijas, Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importam	14
2005/C 233/08	Paziņojums, kas publicēts atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 27. panta 4. apakšpunktam Lietā COMP/37.749 Austrian Airlines/SAS sadarbības līgums ⁽¹⁾	18
2005/C 233/09	Valsts — Francija — Valsts atbalsts C 29/2005 (ex NN 57/2005) — Ārkārtas rīcības plāns augļu un dārzeņu nozarē — Aicinājums iesniegt apsvērumus saistībā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta piemērošanu	21
2005/C 233/10	Valsts atbalsts — Dānija — Valsts atbalsts C 10/2005 (ex NN 127/2000) — Road Combis A/S passenger transport — Aicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu ⁽¹⁾	28

2005/C 233/11

Valsts atbalsts — Slovākija — Valsts atbalsts Nr. C 25/2005 (ex NN 21/2005) — Pasākumi par labu *Frucona Košice* — Aicinājums iesniegt piezīmes saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu ⁽¹⁾ 47

II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

III *Paziņojumi*

Komisija

2005/C 233/12

Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus netiešām PTA darbībām, kas paredzētas īpašajā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrācijas programmā “Eiropas pētniecības telpas integrēšana un stiprināšana” — Tematiski svarīgākā joma “Ilgstpējīgas enerģijas sistēmas” — Uzaicinājuma kods: FP6-2005-Energy-4 53

I

(Informācija)

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2005. gada 21. septembris

(2005/C 233/01)

1 euro =

Valūta			Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,2225	SIT	Slovēnijas tolērs	239,48
JPY	Japānas jēna	135,95	SKK	Slovākijas krona	38,445
DKK	Dānijas krona	7,4591	TRY	Turcijas lira	1,6340
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,67505	AUD	Austrālijas dolārs	1,5834
SEK	Zviedrijas krona	9,3345	CAD	Kanādas dolārs	1,4264
CHF	Šveices franks	1,5519	HKD	Hongkongas dolārs	9,4884
ISK	Islandes krona	75,08	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,7449
NOK	Norvēģijas krona	7,7925	SGD	Singapūras dolārs	2,0526
BGN	Bulgārijas leva	1,9557	KRW	Dienvidkorejas vons	1 257,95
CYP	Kipras mārciņa	0,5730	ZAR	Dienvidāfrikas rands	7,7809
CZK	Čehijas krona	29,393	CNY	Ķīnas juāņa renminbi	9,8914
EEK	Igaunijas krona	15,6466	HRK	Horvātijas kuna	7,4435
HUF	Ungārijas forints	246,29	IDR	Indonēzijas rūpija	12 487,84
LTL	Lietuvas lits	3,4528	MYR	Malaizijas ringits	4,608
LVL	Latvijas lats	0,6960	PHP	Filipīnu peso	68,796
MTL	Maltas lira	0,4293	RUB	Krievijas rublis	34,6640
PLN	Polijas zlots	3,8954	THB	Taizemes bats	50,171
RON	Rumānijas leja	3,4873			

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

Paziņojums par sūdzības Nr. 2005/4313 — SG(2005)A/1204 saņemšanu

(2005/C 233/02)

1. Eiropas Komisija sūdzību reģistrā ar numuru 2005/4313 ir reģistrējusi sūdzību par 50 µg/m³ makrodaļiņu (PM10) robežlieluma pārsniegšanu 24 stundu laikā vairāk nekā 35 dienas 2005. gadā *Höhenstraße* zonā Vācijas pilsētā Frankfurtē pie Mainas.
2. Komisija par šo lietu ir saņēmusi vairāk nekā 30 sūdzības. Tādēļ, lai nodrošinātu drīzu atbildi un informētu iesaistītās personas, vienlaikus ekonomiski izmantojot administratīvos līdzekļus, Komisija šo paziņojumu par saņemšanu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* un šādā tīmekļa vietnē:
http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sg1/receipt/
3. Komisija sūdzību izskatīs, ņemot vērā piemērojamos Kopienas tiesību aktus. Sūdzības iesniedzēji ar jebkuriem līdzekļiem, tostarp pat ar publikāciju *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* un/vai tīmekļa vietnē, tiks informēti par šīs pārbaudes rezultātiem un par visiem turpmākajiem pasākumiem, ja Komisija tādus nolems veikt.
4. Komisija centīsies pieņemt lēmumu par lietas būtību (pārkāpumu tiesvedības uzsākšana vai lietas izbeigšana bez turpmākas rīcības) 12 mēnešu laikā no dienas, kad sūdzība ir reģistrēta Ģenerālsekretariātā.
5. Ja Komisijai radīsies vajadzība sazināties ar Vācijas iestādēm, tā to veiks, neatklājot sūdzības iesniedzēju identitāti, lai aizsargātu viņu tiesības. Tomēr sūdzības iesniedzēji var atļaut Komisijai atklāt viņu identitāti jebkuros kontaktos ar Vācijas iestādēm.

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.3784 — Tridonicatco/Toyoda Gosei/LED JV)
Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru

(2005/C 233/03)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. 2005. gada 14. septembrī Komisija saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. pantu ⁽¹⁾, kuras rezultātā uzņēmumi TridonicAtco GmbH & Co KG ("Tridonic", Austrija), kas pieder Zumtobel group, ko kontrolē KKR, un Toyoda Gosei (Japāna), uzņēmuma Toyota Motor Company sastāvdaļa, iegūst Padomes regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē kopīgu kontroli pār uzņēmumu NewCo, iegādājoties akcijas jaunizveidotā sabiedrībā, kas veido kopuzņēmumu.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

- uzņēmums Tridonic: apgaismošanas daļas;
- uzņēmums Zumtobel: apgaismošanas aprīkojums;
- uzņēmums KKR: privāta pašu kapitāla investors;
- uzņēmums Toyoda Gosei: automobiļa daļu un optoelektronikas ražošana un pārdošana;
- uzņēmums Toyota Motor Company: automašīnu ražošana
- uzņēmums NewCo: stipra spilgtuma gaismu izstarošu diodžu (HB-LED) izstrādāšana, ražošana un pārdošana

3. Iepriekšēja pārbaudē Komisija konstatē, ka Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma attiecas uz paziņoto darījumu. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts. Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru noteiktu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši paziņojumā paredzētajai procedūrai.

4. Komisija uzaicina ieinteresētās puses iesniegt tai savus iespējamus novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Novērojumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (faksa numurs (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.3784 — Tridonicatco/Toyoda Gosei/LED JV uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 56, 5.3.2005., 32. lpp.

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.3868 — DONG/Elsam/Energi E2)

(2005/C 233/04)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. Komisija 2005. gada 13. septembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu, ar kuru uzņēmums DONG A/S ("DONG", Dānija) minētās Padomes Regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē iegūst vienperonīgu kontroli pār uzņēmumiem Elsam A/S ("Elsam", Dānija), Energi E2 ("E2", Dānija), Københavns Energi Holding A/S ("KE", Dānija) un Frederiksberg Elnet A/S ("FE", Dānija), iegādājoties to akcijas un aktīvus.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

- DONG: naftas un dabasgāzes ieguves izpēte, ražošana, transportēšana jūras piekrastes zonā un pārdošana, dabasgāzes uzglabāšana un piegāde, atjaunojamās enerģijas izmantošana elektroenerģijas un siltuma ražošanā, kā arī elektroenerģijas pārdošana;
- Elsam: elektroenerģijas ražošana un pārdošana (finansiālā un fiziskā) vairumtirdzniecībā un patērētājiem, centrālā siltumapgāde;
- E2: elektroenerģijas ražošana, vairumtirdzniecība un tirdzniecība ar to (finansiālā un fiziskā), centrālā siltumapgāde;
- KE: elektroenerģijas piegāde māsaimniecībām un uzņēmumiem;
- FE: elektroenerģijas piegāde māsaimniecībām un uzņēmumiem.

3. Iepriekšēja pārbaudē Komisija konstatē, ka Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma, iespējams, attiecas uz paziņoto darījumu. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā vēl nav pieņemts.

4. Komisija uzaicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darbību.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienās pēc šīs publikācijas datuma. Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (fakss: (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.3868 — DONG/Elsam/Energi E2 uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

VALSTS — ITĀLIJA

Valsts atbalsts C 27/2005 (ex NN 69/2004) — Atbalsts par lopbarības iepirkumu Friuli-Venēcijas-Džūlijas reģionā (6. pants 2003. gada 20. augusta reģionālajā likumā Nr. 14 un Tirdzniecības kameras sagatavotais uzaicinājums izteikt savu ieinteresētību)

Aicinājums iesniegt apsvērumus saistībā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta piemērošanu

(2005/C 233/05)

Ar 20.7.2005 vēstuli, kas autentiskā valodā ir pievienota šim kopsavilkumam, Komisija informēja Itāliju par lēmumu sākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minēto atbalstu.

Mēneša laikā pēc šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas ieinteresētās personas var iesniegt savus apsvērumus par atbalstu, attiecībā uz kuru Komisija sāk procedūru, nosūtot tos uz šādu adresi:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture et du Développement rural
Direction H. Législation agricole
Unité: H.2. Concurrence
Bureau: Loi 130 5/128
B-1049 Bruxelles
Fakss: (32-2) 296 76 72

Šos apsvērumus paziņos Itālijai. Ieinteresētās personas, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā lūgt ievērot konfidencialitāti attiecībā uz viņu identitāti, atbilstīgi motivējot šo lūgumu.

KOPSAVILKUMS

Minētā pasākuma mērķis ir piešķirt kompensācijas atbalstu Friuli-Venēcijas-Džūlijas reģiona lauksaimniekiem, kuriem 2003. gada sausuma dēļ bija radušies lopbarības ražošanas zaudējumi un kuriem lopu barošanai lopbarība bija jāiepērk tirgū.

Izvērtēšana

Šajā posmā Komisija, ņemot vērā tās rīcībā esošo informāciju, apšaubā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, jo gan metode, ko izmantoja, aprēķinot zaudējumu robežvērtību, uz kuras pamata piešķir tiesības saņemt atbalstu, gan paša atbalsta aprēķina metode neatbilst tām, kas ir noteiktas Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē, tādēļ nav izslēgts, ka par minētajiem zaudējumiem izmaksāja pārmērīgi augstas kompensācijas.

VĒSTULES TEKSTS

- «1. Con la presente, ho l'onore di informarLa che la Commissione, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, nei confronti della misura in oggetto.

Procedimento

2. Con lettera del 2 aprile 2004, i servizi della Commissione, avendo appreso che la legge regionale 20 agosto 2003, n. 14 della Regione Friuli-Venezia Giulia conterrebbe dispo-

sizioni per la concessione di fondi alle Camere di commercio di Trieste e Gorizia per far fronte al fabbisogno di foraggio degli allevamenti colpiti dalla siccità del 2003, hanno chiesto alle autorità italiane una serie di delucidazioni al riguardo.

3. Non essendo pervenuta alcuna risposta nel termine di quattro settimane concesso alle autorità italiane per comunicare le informazioni richieste, con lettera del 26 maggio 2004 i servizi della Commissione hanno inviato loro un sollecito.
4. Con lettera del 10 giugno 2004, protocollata il 15 giugno 2004, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha trasmesso ai servizi della Commissione una lettera delle autorità italiane nella quale queste ultime affermano di aver inviato alle Camere di commercio di Trieste e di Gorizia due note, datate rispettivamente 30 settembre 2003 e 12 marzo 2004, per richiamare la loro attenzione sulla necessità di pubblicare un invito a manifestare interesse per gli aiuti previsti dall'articolo 6 della summenzionata legge e di notificarlo alla Commissione.
5. In base a tali informazioni, con lettera del 28 giugno 2004, i servizi della Commissione hanno chiesto alle autorità italiane, di comunicare loro i testi delle note specificate e degli inviti a manifestare interesse preparati dalle due Camere di commercio. Inoltre, essi hanno chiesto se fossero stati concessi aiuti e, in caso affermativo, di specificare gli importi e le modalità di concessione.

6. Con lettera del 27 settembre 2004, protocollata il 29 settembre 2004, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione i testi e le informazioni richiesti nella lettera del 28 giugno 2004.
7. Poiché risultava chiaramente dalle suddette informazioni che l'invito a manifestare interesse della Camera di commercio di Trieste era già stato pubblicato e seguito da effetti e che, inoltre, gli aiuti che le Camere di commercio potevano versare o che avevano versato non erano contemplati dalle disposizioni del regime generale degli aiuti delle Camere di commercio, approvato dalla Commissione nell'ambito del fascicolo di aiuto N 241/01, i servizi della Commissione hanno deciso di aprire un fascicolo di aiuto non notificato con il numero NN 69/04.
8. Con lettera del 12 novembre 2004, i servizi della Commissione hanno chiesto informazioni complementari sugli aiuti in oggetto alle autorità italiane.
9. Lo stesso giorno, la Commissione ha ricevuto una lettera delle autorità italiane contenente informazioni che completavano quelle chieste nella lettera del 28 giugno 2004 (cfr. punto 5).
10. Con lettera del 6 gennaio 2005, protocollata l'11 gennaio 2005, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha trasmesso alla Commissione una lettera delle autorità italiane nella quale queste ultime chiedevano una proroga del termine che era stato loro concesso per fornire informazioni complementari sugli aiuti in oggetto, allo scopo di riesaminare la normativa regionale in materia.
11. Con lettera del 25 gennaio 2005 i servizi della Commissione hanno concesso una proroga di un mese.
12. Con lettera del 21 febbraio 2005, protocollata il 22 febbraio 2005, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha trasmesso alla Commissione una lettera delle autorità italiane nella quale queste ultime precisavano che la Camera di commercio di Gorizia non aveva dato attuazione agli aiuti previsti e rinunciava a farlo (questa lettera è accompagnata da una delibera della stessa Camera di commercio che conferma tale informazione).
13. Con lettere del 28 febbraio 2005, protocollata il 1° marzo 2005, e del 30 marzo 2005, protocollata il 31 marzo 2005, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha trasmesso alla Commissione informazioni complementari in merito agli aiuti concessi dalla Camera di commercio di Trieste.
14. Tenuto conto di quanto figura al punto 12, la decisione riguarderà unicamente gli aiuti concessi dalla Camera di commercio di Trieste.
- Descrizione**
15. L'articolo 6 della legge regionale del Friuli-Venezia Giulia 20 agosto 2003, n. 14, stabilisce che l'amministrazione regionale è autorizzata a concedere un finanziamento straordinario di 170 000 EUR alla Camera di commercio, industria, artigianato e agricoltura di Trieste e di 80 000 EUR alla Camera di commercio, industria, artigianato e agricoltura di Gorizia, per far fronte alle eccezionali esigenze connesse all'alimentazione del bestiame delle aziende con allevamenti zootecnici colpite dalla siccità del 2003 e ricadenti in aree non servite da sistemi irrigui consortili.
16. L'invito a manifestare interesse pubblicato dalla Camera di commercio di Trieste prevede un sostegno finanziario agli allevamenti della provincia di Trieste che sono stati colpiti dalla siccità del 2003 e che, non avendo potuto irrigare le loro superfici non servite da un sistema di irrigazione consortile, hanno subito una perdita di produzione di almeno il 20 % (nelle zone svantaggiate) o del 30 % (nelle altre zone). Tale sostegno si traduce in un aiuto all'acquisto di foraggi necessari all'alimentazione del bestiame.
17. L'aiuto è versato dietro presentazione delle fatture relative agli acquisti di foraggi effettuati fra il 1° maggio e il 20 novembre 2003 e copre il quantitativo di foraggio necessario a soddisfare il fabbisogno nutrizionale calcolato per unità di bestiame (UB) presente nell'azienda e appartenente al conduttore. Le UB rappresentano i bovini, ovini, caprini ed equini da macello o utilizzati per il lavoro; nel caso degli animali da macello, sono interessati solo quelli allevati da conduttori a titolo principale o da coltivatori diretti iscritti presso la previdenza sociale dell'INPS (Istituto nazionale per la previdenza sociale) per il settore agricolo. Il termine "foraggio" designa qualsiasi tipo di fieno essiccato.
18. Gli aiuti possono essere versati fino ad esaurimento del fondo creato a questo scopo e concessi a qualsiasi azienda ne faccia richiesta stabilita nella provincia di Trieste.
19. Il quantitativo massimo di foraggio rimborsabile per UB è fissato a 15 quintali. Il prezzo di riferimento utilizzato per il calcolo dell'aiuto è fissato a 20 EUR, IVA esclusa. Qualora il numero di domande superi le previsioni, l'aiuto individuale sarà ridotto proporzionalmente per UB.
20. Nel caso in cui gli allevamenti beneficiari chiedano e ottengano altri aiuti per le perdite dovute alla siccità del 2003, l'importo dell'aiuto previsto nell'invito a manifestare interesse sarà ridotto di conseguenza.

Valutazione

21. Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. In questa fase, gli aiuti previsti dalla legge regionale in oggetto sembrano corrispondere a questa definizione nel senso che favoriscono talune produzioni (le produzioni animali, in quanto l'aiuto all'acquisto di foraggi serve a permettere l'alimentazione degli animali) e possono incidere sugli scambi grazie alla posizione dell'Italia nelle suddette produzioni (a titolo di esempio, nel 2003 l'Italia ha realizzato il 15,3 % della produzione comunitaria di carne bovina, risultando così il terzo produttore di carne bovina dell'Unione).
22. Tuttavia, nei casi previsti dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato, alcune misure possono, in via derogatoria, essere considerate compatibili con il mercato comune.
23. Nella fattispecie, tenendo conto della natura degli aiuti sopra descritti, l'unica deroga che potrebbe essere invocata è quella prevista dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, in base alla quale possono essere ritenuti compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse ⁽¹⁾.
24. Perché questa deroga sia applicabile, la misura oggetto di esame, conseguente alla siccità del 2003, deve essere conforme alle disposizioni del punto 11.3 degli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo (in appresso "gli orientamenti") ⁽²⁾, relativo agli aiuti destinati ad indennizzare gli agricoltori delle perdite causate da avverse condizioni atmosferiche.
25. Per quanto riguarda il rispetto delle suddette disposizioni (riprodotte in corsivo nel testo), la Commissione osserva quanto segue:
- La Commissione autorizza la concessione di indennizzi quando il danno raggiunge una determinata soglia, fissata al 20 % della produzione normale nelle zone svantaggiate e al 30 % nelle altre zone. Qualora siano state danneggiate le colture annuali, la soglia di perdita pertinente va determinata sulla base del confronto tra la produzione lorda della coltura di cui trattasi nell'anno in questione e la produzione lorda media nelle tre campagne precedenti, escludendo gli anni in cui è stato pagato un compenso in seguito ad avverse condizioni atmosferiche (punto 11.3.2 degli orientamenti).*
26. Alla luce delle disposizioni del punto 16 supra, la Commissione constata che l'invito a manifestare interesse pubblicato dalla Camera di commercio di Trieste limita l'ambito dei potenziali beneficiari a quanti hanno subito una perdita di almeno il 20 % nelle zone svantaggiate e del 30 % nelle altre zone. Tuttavia, nel suddetto invito non figura alcun elemento che indichi su quale base le soglie di perdita in questione siano state calcolate.
27. In questa fase e sulla base delle informazioni disponibili, la Commissione non può ritenere che le soglie di perdita siano state stabilite nel rigoroso rispetto delle disposizioni del punto 11.3 degli orientamenti e non può quindi escludere che siano stati ammessi al beneficio dell'aiuto alcuni agricoltori che non avrebbero potuto esserlo se le soglie di perdita fossero state calcolate come indicato al suddetto punto. Per il momento, quindi, essa non può che esprimere dei dubbi circa l'ammissibilità del metodo di determinazione delle soglie di perdita per la definizione dell'ambito dei beneficiari (a questo proposito, cfr. anche il punto 31).
- Per evitare compensazioni eccessive, l'importo dell'aiuto pagabile non deve superare il livello medio della produzione durante il periodo normale moltiplicato per il prezzo medio nello stesso periodo, da cui si sottrae la produzione effettiva nell'anno in cui si è verificato l'evento moltiplicata per il prezzo medio in quell'anno. Dall'importo dell'aiuto vanno inoltre detratti eventuali pagamenti diretti (punto 11.3.2. degli orientamenti).*
28. In questa fase e alla luce delle disposizioni dei punti 17 e 19 supra, la Commissione constata che il metodo di calcolo dell'aiuto descritto nell'invito a manifestare interesse, pubblicato dalla Camera di commercio di Trieste, non corrisponde affatto a quello preconizzato dal punto 11.3 degli orientamenti, in quanto esso si basa semplicemente su un parametro di prezzi per unità di peso acquistato. Sulla base delle informazioni di cui può disporre, essa non è nemmeno in grado di stabilire se gli importi ottenuti attraverso l'applicazione del suddetto parametro sarebbero stati inferiori o superiori a quelli che avrebbe comportato l'applicazione della formula indicata al punto 11.3 degli orientamenti.
29. In tali circostanze, la Commissione non può che dubitare, per il momento, dell'adeguatezza del metodo utilizzato per il calcolo dell'aiuto.
30. Un secondo elemento che rafforza i dubbi espressi dalla Commissione risiede nella circostanza che l'invito a manifestare interesse indica che l'aiuto sarà versato sulla base delle fatture di acquisto del foraggio, ma non precisa che gli acquisti devono limitarsi al quantitativo di foraggio effettivamente perso a causa della siccità (esso specifica semplicemente che sarà preso in considerazione il fabbisogno alimentare per unità di bestiame mentre il quantitativo massimo di foraggio ammesso al rimborso viene indicato senza stabilire alcun nesso con il suddetto fabbisogno, elemento che consentirebbe di impedire che un allevatore possa approfittare della misura per acquistare quantitativi eccessivi di foraggio sapendo che, in ogni caso, verrebbe rimborsato).

⁽¹⁾ La deroga prevista dall'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), riguarda le vere calamità naturali e non gli eventi assimilabili ad esse (la normativa comunitaria in materia di aiuti di Stato nel settore agricolo precisa che la Commissione ha sempre considerato che la siccità non poteva essere considerata in quanto tale una calamità naturale ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato).

⁽²⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

31. Un terzo elemento che rafforza i dubbi espressi dalla Commissione risiede nella circostanza che, nella lettera del 28 febbraio 2005, le autorità italiane hanno fornito una tabella contenente un elenco degli importi di aiuto che sono stati versati ad ogni beneficiario, nonché un elenco degli importi che avrebbero potuto essere versati a ciascuno di essi se fossero state applicate le disposizioni della legge italiana sulle calamità naturali (legge 185/92, che era ancora in vigore al momento in cui è stata adottata la misura d'aiuto). Oltre al fatto che la Commissione non dispone di alcuna indicazione precisa sui calcoli che sono stati effettuati sulla base della legge n. 185/92, da un raffronto fra i due elenchi in questione risulta chiaramente che alcuni agricoltori hanno ricevuto aiuti eccessivi e che altri non avrebbero potuto nemmeno essere ammessi all'aiuto. Quest'ultimo punto conferma i dubbi della Commissione non solo sul metodo di calcolo, ma anche per quanto riguarda il metodo seguito per determinare le soglie di perdita.
32. È inoltre interessante osservare che la tabella summenzionata contiene una colonna che riporta l'importo che ciascun agricoltore potrebbe ricevere ai sensi del regolamento (CE) n. 1860/2004 della Commissione, del 6 ottobre 2004, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti *de minimis* nei settori dell'agricoltura e della pesca ⁽³⁾ e che, pur tenendo conto di tale importo, alcuni agricoltori avrebbero sempre ricevuto aiuti eccessivi.
33. Infine, per quanto riguarda la detrazione di eventuali aiuti diretti, la Commissione non ha ricevuto alcuna informazione in materia da parte delle autorità italiane (il punto 20 menziona gli altri aiuti eventualmente ottenuti in seguito alla siccità, ma non eventuali aiuti ottenuti nell'ambito della PAC). Essa non può quindi escludere, ancora una volta, che gli aiuti versati siano stati eccessivi.

Al fine di evitare compensazioni eccessive, vanno detratte dall'importo dell'aiuto eventuali somme percepite a titolo di

regimi assicurativi. Occorre inoltre tener conto delle spese ordinarie non sostenute dall'agricoltore, come nel caso in cui non sia necessario effettuare il raccolto.

34. La Commissione osserva che il punto 20 non fa alcun riferimento né a eventuali interventi di compagnie assicuratrici, né alle spese per il raccolto eventualmente non sostenute. Essa non può quindi che dubitare, in questa fase, dell'assenza di rischi di compensazione eccessiva delle perdite subite.
35. Sulla base delle considerazioni che precedono, la Commissione, in questa fase, non è in grado di ritenere che i contributi versati agli agricoltori del Friuli, colpiti dalla siccità nel 2003, possano beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, in quanto aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.
36. Per questa ragione, la Commissione ha quindi deciso, a questo riguardo, di avviare il procedimento previsto dall'articolo 88, paragrafo 2, del trattato.
37. Nell'ambito di tale procedimento la Commissione invita l'Italia a presentare le proprie osservazioni e a fornire ogni altro complemento d'informazione utile per la valutazione degli aiuti in oggetto nel termine di un mese a decorrere dalla data di ricevimento della presente. Essa invita inoltre le autorità italiane a trasmettere immediatamente copia della presente lettera ai beneficiari potenziali dell'aiuto.
38. La Commissione desidera richiamare l'attenzione dell'Italia sul fatto che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare presso il beneficiario eventuali aiuti illegalmente concessi.»

⁽³⁾ GU L 325 del 28.10.2004, pag. 4.

Reģistrācijas pieprasījuma publicēšana Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 6. panta 2. punkta nozīmē

(2005/C 233/06)

Šī publikācija dod tiesības iesniegt iebildumus minētās regulas 7. un 12.d panta nozīmē. Visi iebildumi, kas attiecas uz šo pieprasījumu, ir jāiesniedz ar dalībvalsts kompetentās iestādes, VTO dalībvalsts vai saskaņā ar 12. panta 3. punktu atzītas trešās valsts starpniecību sešu mēnešu laikā no publicēšanas dienas. Publikācijas pamatojumam jo īpaši izmanto 4.6. punktu, ar ko atzīst, ka pieprasījums ir pamatots Regulas (EEK) Nr. 2081/92 nozīmē.

KOPSAVILKUMS

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 2081/92

“HUILE D’OLIVE DE CORSE” JEB “HUILE D’OLIVE DE CORSE — OLIU DI CORSICA”

EK Nr. FR/00428/11.11.2004

ACVN (X) AĢIN ()

Šis kopsavilkums ir paredzēts tikai informācijai. Attiecīgo ACVN vai AĢIN aptverto produktu ražotājus, kas vēlas iegūt sīkākas ziņas, aicinām iepazīties ar pilnīgu produkta specifikāciju dalībvalstī vai Eiropas Komisijā ⁽¹⁾.

1. Atbildīgais dienests dalībvalstī

Nosaukums: Institut National des Appellations d’Origine

Adrese: 138, Champs-Élysées — 75008 Paris

No 2005. gada 1. janvāra: 51, rue d’Anjou — 75008 Paris

Tālr.: 01 53 89 80 00

Fakss: 01 42 25 57 97

2. Grupa

2.1. Nosaukums: Syndicat AOC Oliu di Corsica — Huile d’olive de Corse

2.2. Adrese: Cutaghjolu. 20240 Ghisonaccia

Tālr.: 04 95 56 64 97

E-pasts: oliudicorsica@free.fr

2.3. Sastāvs: ražotāji/pārstrādātāji (X) citi ()

3. Produkta veids

1.-5. kategorijas olīveļļa

4. Specifikācija

(prasību apkopojums saskaņā ar 4. panta 2. punktu)

4.1. Nosaukums: “Huile d’olive de Corse” jeb “Huile d’olive de Corse — Oliu di Corsica”

4.2. Apraksts:

“Huile d’olive de Corse” jeb “Huile d’olive de Corse — Oliu di Corsica” ir olīveļļa ar maigu garšu un praktiski bez dedzinošas vai rūgtas piegaršas. Tās aromāts ir smalks un atgādina žāvētu augļu, saldumu un Korsikas krūmu smaržu.

Krāsa — no salmu dzeltenas līdz dzidri dzeltenai, var būt zaļi lāsumi.

⁽¹⁾ Commission européenne — Direction Générale Agriculture — unité politique de qualité des produits agricoles — B-1049 Bruxelles.

4.3. Ģeogrāfiskais apgabals:

Ģeogrāfiskajā apgabalā ir šādas 297 municipalitātes Dienvidkorsikas departamentā —

Afa; Ajaccio; Alata; Albitreccia; Altagene; Ambiegna; Appietto; Arbellara; Arbori; Argiusta-Moriccio; Arro; Azilone-Ampaza; Azzana; Balogna; Bastelicaccia; Belvedere-Campomoro; Bilia; Bonifacio; Calcatoggio; Campo; Cannelle; Carbini; Carbuccia; Cardo-Torgia; Cargese; Cargiaca; Casaglione; Casalabriva; Cauro; Coggia; Cognocoli-Monticchi; Conca; Corrano; Coti-Chiavari; Cuttoli-Corticchiato; Eccica-Suarella; Figari; Foce; Forciolo; Fozzano; Frasseto; Giuncheto; Granace; Grossa; Grosseto-Prugna; Guarguale; Lecci; Letia; Levie; Lopigna; Loreto-Di-Tallano; Marignana; Mela; Moca-Croce; Monacia-D'aullene; Murzo; Ocana; Olivese; Olmeto; Olmiccia; Osani; Ota; Partinello; Peri; Petreto-Bicchisano; Piana; Pianottoli-Caldarello; Pietrosella; Pila-Canale; Porto-Vecchio; Propriano; Rosazia; Salice; Sari-Solenzara; Sari-D'orcino; Sarrola-Carcopino; Sartene; Serra-Di-Ferro; Serra-Di-Scopamene; Serriera; Sollacaro; Sorbollano; Sotta; Sant'andrea-D'orcino; San-Gavino-Di-Carbini; Sainte-Lucie-De-Tallano; Santa-Maria-Figaniella; Santa-Maria-Siche; Tavaco; Ucciani; Urbalacone; Valle-Di-Mezzana; Vero; Vico; Viggianello; Villanova; Ze rubia; Zevaco; Zigliara; Zonza; Zoza — un

Augškorsikas departamentā — Aghione; Aland; Aleria; Algajola; Altiani; Ampriani; Antisanti; Aregno; Avapessa; Barbaggio; Barrettali; Bastia; Belgodere; Bigorno; Biguglia; Bisinchi; Borgo; Brando; Cagnano; Calenzana; Calvi; Campi; Campile; Campitello; Canale-Di-Verde; Canari; Canavaggia; Casabianca; Casalta; Casevecchie; Castellare-di-Casinca; Castellare-di-Mercurio; Castello-di-Rostino; Castifao; Castiglione; Castineta; Castirla; Cateri; Centuri; Cervione; Chiatra; Chisa; Corbara; Costa; Croce; Crocicchia; Erbajolo; Ersu; Farinole; Favalello; Feliceto; Ficaja; Focicchia; Furiani; Galeria; Gavignano; Ghisonaccia; Giocatojo; Giuncaggio; Ile-Rousse; Isolaccio-Di-Fiumorbo; Lama; Lavatoggio; Lento; Linguizzetta; Loreto-Di-Casinca; Lucciana; Lugo-Di-Nazza; Lumio; Luri; Manso; Matra; Meria; Moita; Moltifao; Monacia-D'orezza; Moncale; Monte; Montegrosso; Monticello; Morosaglia; Morsiglia; Murato; Muro; Nessa; Nocario; Noceta; Nonza; Novella; Occhiatana; Ogliastro; Olcani; Oletta; Olmeta-Di-Capocorso; Olmeta-Di-Tuda; Olmo; Omessa; Ortiporio; Palasca; Pancheraccia; Parata; Patrimonio; Penta-Acquatella; Penta-Di-Casinca; Pero-Casevecchie; Piano; Piazzole; Piedicorte-Di-Gaggio; Piedicroce; Piedigriggio; Pietralba; Pietracorbara; Pietra-Di-Verde; Pietraserena; Pietroso; Pieve; Pigna; Pino; Poggio-Di-Nazza; Poggio-Di-Venaco; Poggio-D'oletta; Poggio-Marinaccio; Poggio-Marinaccio; Polveroso; Popolasca; Porri; Porta; Prato-Di-Giovellina; Prunelli-Di-Casacconi; Prunelli-Di-Fiumorbo; Pruno; Quercitello; Rapaggio; Rapale; Riventosa; Rogliano; Rospigliani; Rutali; Scata; Scolca; Sermano; Serra-Di-Fiumorbo; Silhareccio; Sisco; Solaro; Sorbo-Ocagnano; Sorio; Soveria; Speluncato; Stazzona; Sant'andrea-Di-Bozio; Sant'andrea-Di-Cotone; Sant'antonino; San-Damiano; Saint-Florent; San-Gavino-D'ampugnani; San-Gavino-Di-Fiumorbo; San-Gavino-Di-Tenda; San-Giovanni-Di-Moriani; San-Giuliano; San-Martino-Di-Lota; Santa-Lucia-Di-Mercurio; Santa-Lucia-Di-Moriani; Santa-Maria-Di-Lota; Santa-Maria-Poggio; San-Nicolao; Santo-Pietro-Di-Tenda; Santo-Pietro-Di-Venaco; Santa-Reparata-Di-Balagna; Santa-Reparata-Di-Moriani; Taglio-Isolaccio; Talasani; Tallone; Tomino; Tox; Tralonca; Urtaca; Vallecalle; Valle-Di-Campoloro; Valle-Di-Rostino; Monacia-D'orezza; Velone-Orneto; Ventiseri; Venzolasca; Verde; Vescovato; Vezzani; Vignale; Ville-Di-Paraso; Ville-Di-Pietrabugno; Volpajola; Zalana; Zilia; Zuani.

Daļēji iekļautas šādas municipalitātes: Corte; Venaco.

Salas nelīdzenā kalnainā reljefa, kurā tikai daži līdzeni apvidi un kura daļas ir 1 000 metru virs jūras līmeņa, kā arī nepietiekošu sakaru iespēju dēļ apgabalā ir liels skaits izolētu ražošanas zonu.

Lauku ainavu ar tās stāvajām nogāzēm veidojošie ieži ir galvenokārt slānekļi un granīts ar dažām kalcija iegulām.

Augsne, kurā audzē olīvkokus, pārsvarā ir divu galveno iežu sabrukšanas rezultāts. Radušās augsnes tipu kopējā īpašība tādējādi ir ierobežotais slāņa biezums, kas norāda uz to, ka augsne ir visai noplīcīnāta un sausa.

Korsikā ir Vidusjūras klimats ar vasaras sausuma periodiem, kuri ilgst aptuveni piecus mēnešus, temperatūru, kas labvēlīgi ietekmē olīvkoku augšanu (siltas ziemas, karstas vasaras, audzēšanas zonās gandrīz nav sala), intensīvu saules gaismu, bet arī ar jūras ietekmi, kas nodrošina nozīmīgu mitruma daudzumu.

4.4. Izcelsmes apliecinājums:

Oļīveļļu ar aizsargāto cilmes vietas nosaukumu “Huile d’olive de Corse” jeb “Huile d’olive de Corse — Oliu di Corsica” nedrīkst tirgot, kamēr *Institut national des appellations d’origine* nav izsniedzis apstiprinājuma apliecinājumu saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām prasībām par to oļīvu produktu apstiprinājumu, uz kuriem attiecas aizsargātais cilmes vietas nosaukums.

Visiem izejmateriāla sagatavošanas un pārstrādes procesa posmiem jānotiek noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā.

Attiecībā uz izejmateriāla sagatavošanu procedūra nosaka, ka

- zemes gabalam jābūt iekļautam to zemes gabalu sarakstā, kas ir piemēroti “Huile d’olive de Corse” jeb “Huile d’olive de Corse — Oliu di Corsica” ražošanai un kas atbilst oļīvkoku stādīšanas kritērijiem un audzēšanas prasībām (šķirne, oļīvu birzs kopšana),
- oļīvu audzētājam katru gadu jāiesniedz ražas deklarācija ar informāciju par ražošanas reģionu, apstrādāto oļīvu daudzumu atbilstoši uzrādītajai ražai un oļīvu galamērķi (eļļas spiestuve, pārstrādes vieta).

Attiecībā uz pārstrādi procedūra paredz, ka

- uzņēmējam ik gadu jāiesniedz ražošanas deklarācija, norādot kopējo pārstrādātā produkta daudzumu,
- jāiesniedz pieteikums par tādas apstiprinājuma apliecināšanas izsniegšanu, pēc kuras var identificēt produktu uzglabāšanas vietu un visas produktu tvertnes.

Procedūru noslēdz ar zinātnisku analīzi un degustāciju, kas vajadzīga, lai pārliecinātos par to, vai produkti ir tipiski un augstas kvalitātes.

Turklāt katra uzņēmēja pienākums pēc apstiprinājuma apliecināšanas saņemšanas ir iesniegt krājumu deklarāciju.

4.5. Ražošanas paņēmieni:

Oļīvas jāaudzē un jāpārstrādā 4.3. punktā noteiktajā ražošanas apgabalā.

Šķirnes

Oļīveļļu iegūst no šādu šķirņu oļīvām: “Sabine” (saukta arī “Aliva Bianca”, “Biancaghja”), “Ghjermana”, “Capannace”, “Raspulada”, “Zinzala”, “Aliva Néra” (zināma arī kā “Ghjermanane du Sud”), “Curtinese”.

Tomēr oļīvu birzis, kas neatbilst noteikumiem par šķirnēm un kas iestādīta pirms to valsts noteikumu publicēšanas datuma, ar kuriem definē cilmes vietas nosaukumu, arī turpmāk dos tiesības izmantot apzīmējumu “Huile d’olive de Corse” jeb “Huile d’olive de Corse — Oliu di Corsica” attiecībā uz šo biržu ražu ar nosacījumu, ka attiecīgās saimniecības iesniedz *Institut national des appellations d’origine* individuālu grafiku attiecībā uz konkrētās saimniecības pārveidošanu. Grafikā jāparedz, ka iepriekš uzskaitīto šķirņu oļīvkoki 2010. gadā būs vismaz 30 % no saimniecības oļīvu birzīm, 2015. gadā — 40 %, 2020. gadā — 50 % un 2025. gadā — 70 %. Pēc 2010. gada ražas šajās birzīs novāktās oļīvas var izmantot oļīveļļas ražošanā, lietojot cilmes vietas nosaukumu, ja šīs oļīvas ir maisījumā vismaz ar vienas iepriekšminētās šķirnes oļīvām.

Katrā oļīvu birzī var stādīt apputeksnējošo šķirņu oļīvkokus ar nosacījumu, ka tie ir izstādīti koordinēti un nepārsniedz 5 % no birzī esošo koku skaita. Šo šķirņu oļīvas var lietot eļļas ražošanā ar nosacījumu, ka šo oļīvu proporcija nepārsniedz 5 % no kopējās izmantoto oļīvu masas.

Olīvu birzs kopšana

Ap katru koku jābūt vismaz 24 m² platībai, un starp kokiem jābūt vismaz 4 metru atstatumam.

Atzarošana ir koka apgriešana, izgriežot nokaltušos zarus.

Olīvu birzis jākopj, iesējot vai nu graudaugus, vai zāli, kuru katru gadu pļauj vai izmanto kā ganības.

Kamēr olīvu koki lapo, birzi var apūdeņot, līdz olīvas nogatavojas.

Biržu ražība nedrīkst pārsniegt 8 tonnas uz hektāru. Tomēr ārkārtējos laika apstākļos konkrētai ražai var vai nu palielināt, vai samazināt ražības rādītāju. Jebkurā gadījumā ražība nedrīkst pārsniegt 10 tonnas olīvu uz hektāru.

Elļas ražošanā drīkst izmantot olīvas tikai no tādiem kokiem, kas ir vismaz 5 gadus veci.

Ražas novākšana

Ražas novākšanas sākumu nosaka ar prefekta rīkojumu pēc *Institut national des appellations d'origine* priekšlikuma. Tomēr ārkārtējos laika apstākļos *Institut national des appellations d'origine* var paredzēt izņēmumus.

Elļu ražo no olīvām, kas novāktas nogatavojušās. Elļas gadā katras saimniecības piegādēs elļas spiestuvēm nedrīkst būt vairāk par 20 % zaļo olīvu un jābūt vismaz 50 % melno olīvu.

Olīvas jānovāc tieši no koka, nedz lietojot atdalīšanas rīkus, nedz tradicionālajā veidā nopurinot ar garu kārti, nedz tiklos vai citās ierīcēs zem koka uztverot dabiski nokritušas vai mehāniski nopurinātas olīvas.

Olīvas, ko uzlasa no zemes, un tās, kas nokrīt dabīgā veidā un tiek savāktas pirmajā un pēdējā tiklu vai citu uztveršanas ierīču iztukšošanas reizē, jāuzglabā atsevišķi no olīvu partijām, kas ir piemērotas izmantošanai ACN elļas ražošanā.

Olīvas jāuzglabā un jāpārvadā redeļu kastēs un tvertnēs.

Prasības attiecībā uz pārstrādi

No ražas novākšanas līdz izmantošanai olīvas drīkst glabāt ne ilgāk kā 9 dienas, no tām laiks starp piegādi elļas spiestuvei un elļas spiešanu nedrīkst būt ilgāks par 2 dienām.

Elļa jāekstrahē tikai mehāniski, neuzkarsējot olīvu pastu līdz temperatūrai, kas pārsniedz 27 °C.

Atļauta ir tikai mazgāšana, nogulsnēšana un noliešana, centrifugēšana un filtrēšana. Vienīgais palīgīdzeklis, ko drīkst lietot, lai veicinātu elļas ekstrahēšanu, ir ūdens.

Iegūtajā neapstrādātajā elļā brīvās skābes saturs, kas izteikts kā oleīnskābe, nedrīkst pārsniegt 1,5 gramus uz 100 gramiem elļas.

4.6. Saikne:

Olīvu koka vēsture salā iestiepjas tālā pagātnē un pārstāv pašus olīvu audzēšanas pamatus.

Korsikā savvaļas olīvkoks jeb *eleagnis* ir vietējais koks, un tā audzēšanu, iespējams, uzsāka grieķu un romiešu civilizācijas uzplaukuma laikā.

Ievērojama skaita simtgadīgu olīvkoku esība krūmājos liecina par nozīmīgu olīvu audzēšanas pagātnei, kas savu apogēju sasniedza 19. gadsimta beigās. To var pamatot ar īpašajiem augsnes un klimata apstākļiem, kas sekmēja olīvu koku audzēšanu. Vidusjūras klimats tradicionālajos olīvu audzēšanas rajonos, izņemot kalnu apgabalus 800 metru virs jūras līmeņa, ir silts (bez sala). Raksturīga olīvu audzēšanas nozares iezīme Korsikā ir daudzveidīgas senās endēmās šķirnes, ko izmanto vienīgi eļļas ražošanā.

Neatkarīgi no atsevišķajām dažādo šķirņu īpašībām kokus kopj vienādi, ar tādiem augsnes un klimata apstākļiem pielāgotiem papēmieniem kā dabīga olīvu sakrišana tīklos, ievērojamais koku lielums, vēla ražas novākšana, kas saistīta ar sala neesību, un lēna izejvielu nogatavošanās.

Pārstrāde ir gatavu olīvu spiešana, kas piešķir Korsikas olīveļļai tās raksturīgo maigo garšu.

Pilnveidojumi ražas novākšanā un eļļas spiestuvju darbībā ir devuši savu ieguldījumu eļļas kvalitātes uzlabošanā, vienlaikus saglabājot tās tipiskās īpašības.

Tādējādi dabas un cilvēku, vietējo un īpašo faktoru savstarpējā mijiedarbība olīveļļai ar ACN "Huile d'olive de Corse" jeb "Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica" piešķir savdabīgas īpašības, kas ir kopīgas olīvu produktiem visā salā.

4.7. Kontroles iestāde:

Nosaukums: I.N.A.O.

Adrese: 138, Champs-Élysées — 75008 Paris
No 2005. gada 1. janvāra: 51, rue d'Anjou — 75008 Paris

Nosaukums: D.G.C.C.R.F.

Adrese: 59, Bd V. Auriol — 75703 Paris Cedex 13

4.8. Marķēšana:

Papildus obligātajai informācijai, kādu paredz tiesību akti par pārtikas preču marķēšanu un noformēšanu, kontrolēts "Huile d'olive de Corse" jeb "Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica" etiķetēs jābūt minētām šādām ziņām:

— "Huile d'olive de Corse" jeb "Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica",

— vārdi "appellation d'origine contrôlée" vai burti "AOC". Ja saimniecības vai zīmola nosaukums etiķetē nav minēts kopā ar adresi, ACN atkārtoti norāda starp vārdiem "appellation" un "contrôlée".

Visām šīm ziņām jābūt labi redzamām vienkopus un vienā etiķetē.

Tām jābūt redzamā, neizdzēšamā un pietiekami lielā drukā, lai skaidri atšķirtos no pārējās informācijas un attēliem uz etiķetes.

4.9. Valsts prasības:

Dekrēts par aizsargāto cilmes vietas nosaukumu "Huile d'olive de Corse" jeb "Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica".

Paziņojums par termiņa beigu pārskata sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kurus piemēro Alžīrijas, Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importam

(2005/C 233/07)

Pēc tam, kad tika publicēts paziņojums par Alžīrijas, Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importam noteikto spēkā esošo antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām⁽¹⁾, Komisija saņēma pārskata pieprasījumu atbilstoši 11. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ("pamatregula")⁽²⁾.

1. Pārskata pieprasījums

Pieprasījumu 2005. gada 20. jūnijā iesniedza Eiropas Minerālmēslu ražotāju asociācijas EMRA (*European Fertiliser Manufacturers Association; EFMA*) ("pieprasījuma iesniedzējs") to ražotāju vairākuma vārdā, kuru produkcija veido nozīmīgu daļu, šajā gadījumā vairāk nekā 50 % no Kopienas kopējās urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu produkcijas.

2. Ražojums

Ražojums, uz kuru attiecas pārskats, ir Alžīrijas, Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumi ūdens vai amonjaka šķīdumā ("attiecīgais ražojums"), ko pašlaik klasificē ar KN kodu 3102 80 00. Šis KN kods norādīts vienīgi informatīviem nolūkiem.

3. Spēkā esošie pasākumi

Pašlaik spēkā esošais pasākums ir galīgais antidempinga maksājums, kas noteikts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1995/2000⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1675/2003⁽⁴⁾.

4. Pārskata pamatojums

Pieprasījuma pamatā ir tas, ka pasākumu izbeigšana, iespējams, izraisītu to, ka dempings un kaitējums Kopienas ražošanas nozarei turpinās vai atkārtotos.

Apgalvojums par dempinga turpināšanos attiecībā uz Alžīriju pamatojas uz saliktās normālās vērtības salīdzinājumu ar attiecīgā ražojuma eksporta cenām, to pārdodot eksportam uz Kopienu.

Pamatojoties uz šo, aprēķinātā dempinga starpība ir ievērojama.

Lai pierādītu, ka dempings attiecībā uz Baltkrieviju, Ukrainu un Krieviju var atkārtoties, pieprasījuma iesniedzējs izmantoja

eksporta cenas uz Amerikas Savienotajām Valstīm, ņemot vērā to, ka patlaban no šīm trim valstīm nav ievērojama importa apjoma uz EK.

Ņemot vērā pamatregulas 2. panta 7. punkta noteikumus, pieprasījuma iesniedzējs noteica normālo vērtību Baltkrievijai un Ukrainai, pamatojoties uz cenu attiecīgajā trešajā tirgus ekonomikas valstī, kas minēta šā paziņojuma 5.1. punkta (d) apakšpunktā.

Apgalvojums par dempinga atkārtošanos attiecībā uz Baltkrieviju un Ukrainu ir pamatots uz salīdzinājumu starp normālo vērtību, kā noteikts iepriekšējā teikumā, un minēto divu valstu attiecīgā ražojuma eksporta cenām, kad tas pārdots eksportam uz Amerikas Savienotajām Valstīm.

Apgalvojums par dempinga atkārtošanos attiecībā uz Krieviju pamatojas uz saliktās normālās vērtības salīdzinājumu ar attiecīgā ražojuma eksporta cenām, to pārdodot eksportam uz Amerikas Savienotajām Valstīm.

Uz iepriekš minēto normālo vērtību un eksporta cenu salīdzinājumu pamata, kas liecina par dempingu no Baltkrievijas, Ukrainas un Krievijas, pieprasījuma iesniedzējs apgalvo, ka dempings var atkārtoties.

Pieprasījuma iesniedzējs arī apgalvo, ka var turpināties dempings, kas nodara kaitējumu. Šajā nolūkā pieprasījuma iesniedzējs iepazīstina ar pierādījumiem par to, ka gadījumā, ja pasākumi zaudēs spēku, pašreizējais attiecīgā ražojuma importa līmenis var pieaugt sakarā ar neizmantoto ražošanas jaudu un iespēju, ka attiecīgo valstu ražotāji eksportētāji pielāgo ražošanas iekārtas no citu ražojumu izgatavošanas attiecīgā ražojuma ražošanai.

Turklāt pieprasījuma iesniedzējs apgalvo, ka kaitējuma novērsšana galvenokārt ir atkarīga no pašreizējiem pasākumiem un katra būtiska importa daudzuma atkārtšanās par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm varētu atkārtoti nodarīt kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei, ja pasākumi zaudēs spēku.

5. Procedūra

Apspriedusies ar padomdevēju komiteju un noteikusi, ka ir pietiekami pierādījumi tam, lai pamatotu termiņa beigu pārskata sākšanu, ar šo Komisija sāk pārskatu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ OV C 312, 17.12.2004., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2004/461, OV L 77, 13.3.2004., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 238, 22.9.2000., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 238, 25.9.2003., 4. lpp.

5.1. Iespējamā dempinga un kaitējuma noteikšanas procedūra

Izmeklēšanā noteiks, vai pasākumu izbeigšana var vai nevar izraisīt dempinga un kaitējuma turpināšanos vai atkārtošanos.

(a) Pārbaude izlases veidā

Ņemot vērā šajā procedūrā iesaistīto personu ievērojamo skaitu, Komisija var lemt par pārbaudi izlases veidā saskaņā ar pamatregulas 17. pantu.

(i) Importētāju izlase

Lai Komisija varētu lemt, vai ir vajadzīga pārbaude izlases veidā, un, ja ir, veikt atlasī, visi importētāji vai to pārstāvji, kas darbojas viņu vārdā, ar šo tiek aicināti pieteikties Komisijā un sniegt šādu informāciju par savu uzņēmumu vai uzņēmumiem termiņā, kas noteikts šā paziņojuma 6. punkta b) apakšpunkta i) daļā, veidā, kas norādīts šā paziņojuma 7. punktā:

- nosaukums, adrese, e-pasta adrese, tālruna, faksa un/vai teleksa numurs, kontaktpersona,
- uzņēmuma kopējais apgrozījums euro laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- kopējais darbinieku skaits,
- uzņēmuma konkrētās darbības saistībā ar attiecīgo ražojumu,
- apjoms tonnās un vērtība euro Alžīrijas, Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes attiecīgā ražojuma importam un tālākpārdošanai Kopienas tirgū laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- to visu saistīto uzņēmumu nosaukumi un konkrētās darbības (¹), kas iesaistīti attiecīgā ražojuma ražošanā un/vai tirdzniecībā,
- jebkāda cita būtiska informācija, kas Komisijai palīdzētu izraudzīties pārbaudāmo paraugu,
- sniedzot iepriekš minēto informāciju, uzņēmums piekrīt tā iespējamai iekļaušanai izlasē. Ja uzņēmums tiek izraudzīts kā izlases daļa, tas nozīmē, ka tam būs jāatbild uz aptaujas lapas jautājumiem un jāpiekrīt uzņēmuma sniegto atbilžu pārbaudei

klātienē. Ja uzņēmums norāda, ka nepiekrīt tā iespējamai iekļaušanai izlasē, jāuzskata, ka uzņēmums nav vēlējies sadarboties izmeklēšanā. Nesadarbošanās sekas ir izklāstītas 8. punktā.

Lai iegūtu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu, lai veiktu importētāju atlasī, tā sazināsies arī ar visām zināmajām importētāju asociācijām.

(ii) Kopienas ražotāju izlase

Ņemot vērā to, ka pieprasījumu atbalstījuši daudzi Kopienas ražotāji, Komisija plāno izmeklēt Kopienas ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, piemērojot pārbaudi izlases veidā.

Lai Komisija varētu veikt atlasī, visi Kopienas ražotāji ar šo tiek aicināti sniegt šādu informāciju par savu uzņēmumu vai uzņēmumiem termiņā, kas noteikts šā paziņojuma 6. punkta b) apakšpunkta i) daļā:

- nosaukums, adrese, e-pasta adrese, tālruna, faksa un/vai teleksa numurs, kontaktpersona,
- uzņēmuma kopējais apgrozījums euro laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- uzņēmuma konkrētās darbības saistībā ar attiecīgā ražojuma ražošanu un tā ražošanas apjoms tonnās laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- attiecīgā ražojuma pārdošanas Kopienas tirgū vērtība euro laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- attiecīgā ražojuma noiets Kopienas tirgū tonnās laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- attiecīgā ražojuma ražošanas apjoms tonnās laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 30. jūnijam,
- to visu saistīto uzņēmumu nosaukumi un konkrētās darbības (¹), kas iesaistīti attiecīgā ražojuma ražošanā un/vai tirdzniecībā,
- jebkāda cita būtiska informācija, kas Komisijai palīdzētu izraudzīties pārbaudāmo paraugu,

(¹) Lai skaidrotu jēdzienu "saistītie uzņēmumi", lūdzu, skatīt 143. pantu Komisijas Regulā (EEK) Nr. 93/2454, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.).

— sniedzot iepriekš minēto informāciju, uzņēmums piekrīt tā iespējamai iekļaušanai izlasē. Ja uzņēmums tiek izraudzīts kā izlases daļa, tas nozīmē, ka tam būs jāatbild uz aptaujas lapas jautājumiem un jāpiekrīt uzņēmuma sniegto atbildžu pārbaudei klātienē. Ja uzņēmums norāda, ka nepiekrīt tā iespējamai iekļaušanai izlasē, jāuzskata, ka uzņēmums nav vēlējis sadarboties izmeklēšanā. Nesadarbošanās sekas ir izklāstītas 8. punktā.

iii) Galīgā paraugu atlase

Visām ieinteresētajām personām, kas vēlas iesniegt svarīgu informāciju saistībā ar parauga atlasī, tas jā dara šā paziņojuma 6. punkta b) apakšpunkta ii) daļā noteiktajā termiņā.

Komisija veiks galīgo paraugu atlasī pēc apspriešanās ar attiecīgajām personām, kuras ir izteikušās, ka vēlas, lai tās tiktu iekļautas izlasē.

Izlasē iekļautajiem uzņēmumiem jāatbild uz aptaujas lapas jautājumiem šā paziņojuma 6. punkta b) apakšpunkta iii) daļā noteiktajā termiņā un jāsadarbojas saistībā ar šo izmeklēšanu.

Ja sadarbība nav pietiekama, Komisija saskaņā ar pamatregulas 17. panta 4. punktu un 18. pantu var pamatot savus atzinumus ar tās rīcībā esošajiem faktiem. Atzinums, kura pamatā ir pieejamie fakti, attiecīgajai personai var būt mazāk labvēlīgs, kā tas paskaidrots šā paziņojuma 8. punktā.

(b) Aptaujas lapas

Lai iegūtu informāciju, kas ir vajadzīga izmeklēšanai, Komisija nosūtīs aptaujas lapas atlasītajiem Kopienas ražošanas nozares uzņēmumiem un visām Kopienas ražotāju apvienībām, Alžīrijas, Baltkrievijas Krievijas un Ukrainas eksportētājiem ražotājiem, visām eksportētāju/ražotāju apvienībām, importētājiem, visām importētāju apvienībām, kas ir minētas pieprasījumā vai ir sadarbojušās izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti pašreiz pārskatāmie pasākumi, un attiecīgo eksportētājvalstu iestādēm.

(c) Informācijas vākšana un uzklauššanas organizēšana

Ar šo visas ieinteresētās personas tiek aicinātas darīt zināmus savu viedokli, iesniegt informāciju, kas nav iekļauta aptaujas lapās, un apstiprinošus pierādījumus. Šai informācijai un apstiprinošajiem pierādījumi jānonāk Komisijā šā paziņojuma 6. punkta a) apakšpunkta ii) daļā paredzētajā termiņā.

Turklāt Komisija var uzklaušīt ieinteresētās personas, ja tās ir iesniegušas pieprasījumu, kurā norādīts, ka ir īpaši iemesli, lai tās uzklaušītu. Šāds pieprasījums ir iesniedzams šā paziņojuma 6. punkta (a) apakšpunkta (iii) daļā paredzētajā termiņā.

(d) Tirgus ekonomikas valsts izraudzīšanās

Iepriekšējā izmeklēšanā Lietuva tika izmantota kā atbilstoša tirgus ekonomikas valsts, lai noteiktu šajā nolūkā normālo vērtību attiecībā uz Baltkrieviju un Ukrainu. Tagad iesniedzējs ir ierosinājis tālab izmantot Amerikas Savienotās Valstis. Ar šo ieinteresētās puses tiek aicinātas šā paziņojuma 6. punkta (c) apakšpunktā noteiktajā termiņā paust savu viedokli par šīs valsts atbilstību.

5.2. Kopienas interešu novērtējuma procedūra

Saskaņā ar pamatregulas 21. pantu un gadījumā, ja tiks apstiprināta dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtotāšanās iespējamība, tiks noteikts, vai antidempinga pasākumu saglabāšana vai atcelšana nav pret Kopienas interesēm. Šā iemesla dēļ Kopienas ražošanas nozare, importētāji, to pārstāvības apvienības, reprezentatīvie lietotāji un reprezentatīvo patērētāju organizācijas šā paziņojuma 6. punkta a) apakšpunkta ii) daļā noteiktajā termiņā var informēt par sevi un iesniegt informāciju Komisijai, ja tie pierāda, ka viņu darbība un attiecīgais ražojums ir objektīvi saistīti. Ieinteresētās personas, kas rīkojušās saskaņā ar iepriekšējo teikumu, var pieprasīt uzklaušīšanu, norādot konkrētos iemeslus, kāpēc tās būtu jāuzklauš, šā paziņojuma 6. punkta a) apakšpunkta iii) daļā noteiktajā termiņā. Jāatzīmē, ka saskaņā ar 21. pantu jebkura iesniegtā informācija tiks ņemta vērā tikai tad, ja, to iesniedzot, tā būs pamatota ar faktiem.

6. Termiņi

(a) Vispārējie termiņi

(i) Lai ieinteresētās personas pieprasītu aptaujas lapas

Visām ieinteresētajām personām, kas nepiedalījās izmeklēšanā, pēc kuras tika apstiprināti pašreiz pārskatāmie pasākumi, aptaujas lapa jāpieprasa iespējami drīz, taču ne vēlāk kā 15 dienas pēc šā paziņojuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

(ii) Termiņš, kurā personas var informēt par sevi, iesniegt aizpildītās aptaujas lapas un cita veida informāciju

Lai izmeklēšanā ņemtu vērā sniegto informāciju, visām ieinteresētajām personām jāsaazinās ar Komisiju, tā jāiepazīstina ar savu viedokli un jāiesniedz aizpildītās aptaujas lapas vai jebkura cita informācija 40 dienu laikā pēc šā paziņojuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, ja vien nav noteikts citādi. Jāpievērš uzmanība tam, ka vairumā pamatregulā noteikto procesuālo tiesību īstenošana ir atkarīga no tā, vai ieinteresētā persona paziņo par sevi iepriekš minētajā laikposmā.

(iii) Uzklaušīšana

Visas ieinteresētās personas tajā pašā 40 dienu termiņā var arī pieprasīt, lai Komisija tās uzklaušītu.

(b) *Īpašs termiņš pārbaudei izlases veidā*

- (i) Šā paziņojuma 5.1. punkta a) apakšpunkta i) daļā un ii) daļā precizētajai informācijai jānonāk Komisijā 15 dienu laikā pēc šā paziņojuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, ņemot vērā to, ka Komisijai ir nodoms apspriesties ar attiecīgajām personām, kas apliecinājušas vēlēšanos tikt iekļautām izlasē, par tās galīgo atlasi 21 dienas laikā pēc šā paziņojuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (ii) Visa cita informācija, kas attiecas uz parauga izvēli, kā norādīts 5.1. punkta a) apakšpunkta iii) daļā, jāiesniedz Komisijai 21 dienas laikā pēc šā paziņojuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (iii) Izlasē iekļauto personu aizpildītās aptaujas lapas jāiesniedz Komisijai 37 dienu laikā pēc tam, kad ir paziņots par to iekļaušanu izlasē.

(c) *Īpašs termiņš, lai izraudzītos tirgus ekonomikas valsti*

Izmeklēšanā iesaistītās personas var vēlēties izteikt apsvērumus par Amerikas Savienoto Valstu atbilstību, ko saskaņā ar šā paziņojuma 5.1. punkta d) apakšpunktu paredzēts izmantot kā tirgus ekonomikas valsti, lai noteiktu normālo vērtību attiecībā uz Baltkrieviju un Ukrainu. Šiem apsvērumiem jānonāk Komisijā 10 dienu laikā pēc šā paziņojuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. Rakstiski dokumenti, aizpildītas aptaujas lapas un sarakste

Visiem ieinteresēto personu dokumentiem un pieprasījumiem jābūt rakstveidā (tie nedrīkst būt elektroniskā formātā, izņemot gadījumus, kad tas ir norādīts), norādot ieinteresētās personas

nosaukumu, adresi, e-pasta adresi, tālruni, faksa un/vai teleksa numuru. Visi rakstiskie dokumenti, ieskaitot šajā paziņojumā prasīto informāciju, aizpildītās anketas un sarakste, kuru konfidenciali sniegušas ieinteresētās puses, tiks apzīmēta kā "Limited" ⁽¹⁾ un saskaņā ar pamatregulas 19. panta 2. punktu tai ir pievienota nekonfidenciāla versija ar nosaukumu "FOR INSPECTION BY INTERESTED PARTIES".

Adrese sarakstei ar Komisiju:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Birojs: J-79 5/16
B-1049 Brussels
Fakss (32-2) 295 65 05

8. Nevēlēšanās sadarbības

Ja kāda ieinteresētā persona atsakās nodrošināt pieeju nepieciešamajai informācijai vai to nesniedz noteiktajā termiņā, vai arī būtiski kavē izmeklēšanu, pozitīvus vai negatīvus pagaidu vai galīgos atzinumus saskaņā ar pamatregulas 18. pantu var sniegt, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.

Ja konstatē, ka kāda ieinteresētā persona ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, šo informāciju neņem vērā un izmanto pieejamo informāciju par faktiem. Ja kāda ieinteresētā puse nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to konstatējumi saskaņā ar pamatregulas 18. pantu pamatojas uz rīcībā esošajiem faktiem, šai pusei rezultāts var būt mazāk labvēlīgs nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

9. Izmeklēšanas grafiks

Atbilstoši pamatregulas 11. panta 5. punktam šo izmeklēšanu pabeigs 15 mēnešu laikā pēc šā paziņojuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽¹⁾ Tas nozīmē, ka dokuments paredzēts tikai iekšējai lietošanai. Tas ir aizsargāts atbilstoši 4. pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.). Tas ir konfidenciāls dokuments atbilstoši pamatregulas 19. pantam un 6. pantam PTO Nolikumā par VVTT 1994 VI panta īstenošanu (Antidempinga nolīgums).

**Paziņojums, kas publicēts atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 27. panta 4. apakšpunktam
Lietā COMP/37.749 Austrian Airlines/SAS sadarbības līgums**

(2005/C 233/08)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. Ievads

Atbilstīgi Padomes Regulas (EK) 1/2003 ⁽¹⁾ 9. pantam Komisija gadījumos, kad tā plāno pieņemt lēmumu ar prasību izbeigt pārkāpumu, un attiecīgie uzņēmumi piedāvā uzņemties saistības, lai atbilstu prasībām, ko Komisija tiem izteikusi savā iepriekšējā novērtējumā, var nolemt padarīt tādas saistības saistošas uzņēmumiem. Tādu lēmumu var pieņemt uz noteiktu laika posmu, un ar to secina, ka Komisijas rīcībai vairs nav pamata. Atbilstīgi tās pašas regulas 27. panta 4. punktam Komisija publicē īsu lietas kopsavilkumu un saistību galveno saturu. Leinteresētās puses var iesniegt savus komentārus Komisijas noteiktajā termiņā.

2. Lietas Kopsavilkums

Scandinavian Airlines System (SAS) un Austrian Airlines (AuA) 1999. gada 30. decembrī paziņoja Komisijai par sadarbības līgumu, lai iegūtu individuālu atbrīvojumu saskaņā ar regulas EK/3975/87 5. panta 1. punktu, EEZ nolīguma 81. panta 3. punktu un 53. panta 3. punktu. Saskaņā ar līgumu puses sadarbojās visos maršrutos pasaulē, kopīgi plānojot grafikus, saskaņojot cenu politiku, maršrutu programmas un jaudu. Vistālejošākā sadarbība attiecās uz satiksmi starp Austriju un Ziemeļvalstīm (Norvēģiju, Zviedriju un Dāniju), kur visiem gaisa satiksmes pakalpojumiem ekskluzīvi piemēroja Apvienoto satiksmes sistēmu (JTS) un pusēm bija kopīgas izmaksas un ieņēmumi. Saskaņā ar regulas 3975/87 5. panta 3. punktu 2000. gada 11. jūlijā Komisija publicēja paziņojumu, uzaicinot trešās puses sniegt piebildes par līgumu.

Komisija 2000. gada 4. oktobrī vēstulē puda nopietnas šaubas par līguma ietekmi uz konkurenci. Apvienotā satiksmes sistēma jo īpaši varēja likvidēt konkurenci ievērojamā daļā Austrijas un Ziemeļvalstu gaisa pārvadājumu tirgus un līdz ar to varēja padarīt EK Līguma 81. panta 3. punktu nepiemērojamu, jo īpaši maršrutos Vīne-Kopenhāgena un Vīne-Stokholma.

Nopietno šaubu vēstules rezultātā puses nolēma kļiedēt Komisijas bažas attiecībā uz divpusējo satiksmi, grozot sadarbības

līgumu un aizstājot to ar "ierobežotas sadarbības līgumu", kā arī mārketinga un pārdošanas līgumu 2001. gada 31. decembrī. Jaunajā līgumā vairs nebija ietverta sadarbība divpusējās satiksmes jomā starp Austriju un Ziemeļvalstīm. Tas bija paredzēts, lai novērstu bažas par konkurenci, kas bija paustas nopietno šaubu vēstulē. Praksē tomēr šo risinājumu nebija iespējams īstenot.

Pēc turpmākām sarunām ar Komisijas dienestiem puses atteicās no šī risinājuma un noslēdza "grozīto sadarbības līgumu" 2002. gada 24. oktobrī. Jaunā līguma joma atkārtoti paredz sadarbību divpusējās satiksmes jomā starp Austriju un Ziemeļvalstīm. Pretstatā sākotnēji paziņotajam sadarbības līgumam "grozītais sadarbības līgums" neparedz kopuzņēmuma izveidošanu divpusējās satiksmes jomā. Līguma galvenie elementi ir šādi:

a. Vispārīgi piemērojamie pakalpojumu standarti

Lidojumos ar vienādiem reisu kodiem pasažieriem pakalpojumus sniedz uz vienlīdzīgiem noteikumiem.

b. Lidojumi ar vienādiem reisu kodiem un sadarbības tīkls

Nolīgumi par lidojumiem ar vienādiem reisu kodiem attiecas uz pušu kopīgi atlasītiem lidojumiem visā pasaulē saskaņā ar šo nolīgumu. Puses cenšas labāk saskaņot savu attiecīgā avioliņiju tīklu savienojumus un jaudu, lai attīstītu labākus savienojumus starp saviem iekšzemes tirgiem un ārpus tiem un maksimāli samazinātu savienojumu laikus, kas pasažieriem jāpatērē, izmantojot to apvienotā tīkla pakalpojumus. Var noteikt pārsēšanās satiksmes principus un noteikumus ārpus pušu centriem.

c. Cenu un speciālo tarifu saskaņošana

Puses attīsta saskaņotu cenu politiku, saskaņotas maršrutu programmas un jaudas. Maksu par gaisa pārvadājumiem aprēķina un proporcionāli sadala starp pusēm, kā noteikts izpildes līgumā.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ("Oficiālais Vēstnesis" L 1, 4.1.2003, 1.-25. lpp).

d. *Mārketinga un pārdošana*

Pārdošanas organizāciju uzņemas attiecīgais iekšzemes pārvadātājs, pamatojoties uz saskaņoto Pārdošanas un mārketinga politiku. Puses vienojas par savstarpēju integrāciju pārdošanas programmās attiecīgās puses iekšzemes tirgū. Puses cenšas arī piedāvāt otrai pusei zvanu centra pakalpojumus.

e. *Programmas tiem, kas bieži lido (FFP)*

Puses ir noslēgušas FFP līgumu, kas ļauj vienas puses FFP locekļiem uzkrāt un izmantot punktus, ceļojot ar otro pusi.

Saskaņā ar pušu apgalvojumiem grozītais sadarbības līgums ļautu tām sasniegt ievērojamus uzlabojumus savu pakalpojumu sniegšanā un izplatīšanā, kā rezultātā ievērojami samazinātos izmaksas. Puses arī apgalvo, ka līdz ar efektivitātes pieaugumu maksa par lidojumiem starp Vīni un Kopenhāgeni ir samazinājusies periodā no 2002. līdz 2004. gadam. Patērētāji gūtu labumu arī no saskaņotajiem lidojumu grafikiem, palielinātā tiešo un pārsēšanās savienojumu skaita, izmantojot vienreizēju reģistrāciju un citas sadarbības radītās priekšrocības.

Kaut gan sākotnējais kopuzņēmums tika aizstāts ar ļoti ciešas sadarbības līgumu, grozītais sadarbības līgums joprojām rada tās pašas konkurences bažas attiecībā uz pilsētu pāriem Vīne-Kopenhāgena un Vīne-Stokholma. Ņemot vērā to, ka ievērojama daļa pasažieru ir atkarīgi no tiešo lidojumu izmantošanas un ka tiešajiem lidojumiem starp Austriju un Ziemeļvalstīm nav aizstājēju, AuA un SAS sadarbība var turpināt ierobežot konkurenci, jo īpaši kaitējot "laikjūtīgajiem" pasažieriem. Vīne-Kopenhāgena ir vienīgais pilsētu pāris, kur abas puses darbojas pirms sadarbības, tādējādi sadarbība ir likvidējusi faktisko konkurenci starp pusēm. Atlikušajos maršrutos sadarbība likvidē tikai potenciālo konkurenci. Arī iepriekš veiktais tirgus tests nenorādīja, ka jebkurš cits pārvadātājs būtu ieinteresēts apkalpot šos pilsētu pārus.

3. *Piedāvāto saistību galvenais saturs*

Puses, uz ko attiecas procedūra, ir piedāvājušas saistības, lai kļiedētu Komisijas konkurences bažas. Seko minēto saistību galvenā satura apraksts:

— *Saistības attiecībā uz laika nišām*

Puses padara pieejamu jaunam dalībniekam noteiktu daudzumu pacelšanās un nosēšanās laika nišu:

— lidojumiem starp Vīni un Kopenhāgeni: līdz diviem (2) lidojumiem turp un atpakaļ dienā,

— lidojumiem starp Vīni un Stokholmu: līdz diviem (2) lidojumiem turp un atpakaļ dienā.

— *Saistības attiecībā uz pakalpojumu organizēšanu starplīnijās:*

Puses piekrīt noslēgt Starptautiskās Gaisa Transporta Asociācijas (IATA) Daudzpusēju starplīniju satiksmes nolīgumu (MITA) ar jaunu dalībnieku, ja tam nav esoša starplīniju nolīguma. Starplīniju līguma pamatā ir noteikti IATA principi:

— *Speciāls nolīgums par proporcionālu sadalījumu:*

Pēc lūguma puses noslēdz speciālu tarifu nolīgumu ar jauno dalībnieku, ar noteikumu, ka daļa lidojuma ietver kādu no iesaistītajiem maršrutiem. Nosacījumiem jābūt salīdzināmiem ar tiem, kas saistībā ar tādu maršrutu piedāvā trešie pārvadātāji, kuri nav nevienā savienībā vai ir citā savienībā.

— *Saistības attiecībā uz programmām tiem, kas bieži lido (FFP):*

Pēc jaunā dalībnieka lūguma puses ļaus tam piedalīties kādā no to programmām tiem, kas bieži lido (FFP).

— *Lidojumu skaita samazinājums:*

Puses piekrīt uz ierobežotu laika periodu saglabāt noteiktu lidojumu skaitu dienā.

— *Saistības atvieglot vairākveidu pasažieru pārvadājumu pakalpojumus*

Pēc dzelzceļa vai cita virszemes transporta uzņēmuma, kas darbojas starp Austriju un Dāniju/Zviedriju/Norvēģiju, lūguma Puses noslēdz vairākveidu pārvadājumu līgumu, ar ko jebkurā no identificētajiem Eiropas pilsētu pāriem savos pakalpojumos nodrošina pasažieriem gaisa transportu, kas ir daļa maršruta, kas ietver vairākveidu pārvadājumu partnera sniegtus virszemes pārvadājumus.

4. Uzaicinājums iesniegt piebildes

Ar nosacījumu, ka tiks veikta tirgus izpēte, Komisija paredz saskana ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 9. panta 1. punktu pieņemt lēmumu, kas iepriekš minētas un interneta Konkurences generaldirektorata mājas lapā publicētas saistības padara juridiski saistošas. Saskaņā ar Regulas 1/2003 27. panta 4. punktu Komisija uzaicina ieinteresētās trešās puses iesniegt savus apsvērumus par ierosinātajām saistībām. Komisijai jāsaņem minētie apsvērumi ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc šīs publikācijas dienas.

Apsvērumus var nosūtīt Komisijai pa e-pastu uz šādām adresēm: (Maria-Jose.Bicho@cec.eu.int) vai (Fabrizia.Benini@cec.eu.int), vai pa faksu (fakss. Nr. (32-2) 296 29 11), vai pa

pastu, ar atsauces Nr. COMP/37.749 *Austrian Airlines/SAS* sadarbības līgums, uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Antitrust Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

Turpmāajā procedūras gaitā pēc tirgus izpētes dokumenta publicēšanas var kļūt nepieciešami vai lietderīgi padarīt pusēm, kas piedāvā saistības, pieejamu piebilžu kopsavilkumu. Šajā sakarībā mēs jūs lūdzam norādīt jebkuru konfidenciālu informāciju vai komercnoslēpumus. Likumīgi lūgumi tiks ņemti vērā.

VALSTS — FRANCIJA**Valsts atbalsts C 29/2005 (ex NN 57/2005) — Ārkārtas rīcības plāns augļu un dārzeņu nozarē****Aicinājums iesniegt apsvērumus saistībā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta piemērošanu**

(2005/C 233/09)

Ar 2005. gada 20. jūlijā vēstuli, kas autentiskā valodā ir pievienota šim kopsavilkumam, Komisija informēja Franciju par lēmumu sākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minēto atbalstu.

Mēneša laikā pēc šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas ieinteresētās personas var iesniegt savus apsvērumus par atbalstu, attiecībā uz kuru Komisija sāk procedūru, nosūtot tos uz šādu adresi:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture et du Développement rural
Direction H. Législation agricole
Unité: H.2. Concurrence
Bureau: Loi 130 5/128
B-1049 Bruxelles
Fakss: (32-2) 296 76 72

Šos apsvērumus paziņos Francijai. Ieinteresētās personas, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā lūgt ievērot konfidencialitāti attiecībā uz viņu identitāti, atbilstīgi motivējot šo lūgumu.

KOPSAVILKUMS

Komisijai kļuva zināms, ka Francijā augļu un dārzeņu nozarē vairāku gadu garumā tika piešķirts valsts atbalsts. Atbalsta shēmas tika noteiktas robežās no EUR 15 līdz 50 miljoniem gadā un izmaksātas līdz 2002. gadam.

Finansēto pasākumu mērķis bija ārkārtas gadījumos mazināt sekas, ko radīja piedāvājuma pārsvars pār pieprasījumu, veicot darbību trijos virzienos, proti, ārējā tirgū, iekšējā tirgū un pārstrādes nozarē.

Attiecībā uz ārējo tirgu pasākumu mērķis bija samazināt produktu eksporta cenas (eksporta subsīdijas), lai saglabātu Francijas produktu tirgus daļas.

Attiecībā uz iekšējo tirgu finansēto pasākumu mērķis bija samazināt pārdošanas cenas, uz laiku uzglabāt (pat iznīcināt) daļu no ražas vai arī veicināt produktu pārstrādi.

Izvērtēšana

Šajā posmā Komisija apšaubā minēto atbalsta shēmu saderību ar iekšējo tirgu, jo šķiet, ka tās nevar pamatot ne ar vienu noteikumu, kas ir paredzēts Kopienas tiesību aktos attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē, tādēļ šīs shēmas varētu skaidri kvalificēt kā darbības atbalsta shēmas, kuras, iespējams, radīja traucējumus tirgus kopējās organizācijas mehānismos augļu un dārzeņu nozarē.

VĒSTULES TEKSTS

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

I. PROCÉDURE

- (1) Suite à une plainte, la Commission a adressé, le 31 juillet 2002, une lettre à la France pour demander des renseignements sur des aides nationales non notifiées dans le secteur des fruits et légumes que la France serait en train de payer depuis plusieurs années dans le contexte de dispositifs dénommés "plans de campagne", "plans stratégiques" ou "plans conjoncturels".
- (2) Une réunion a eu lieu entre les autorités françaises et les services de la Commission le 21 octobre 2002.
- (3) Par lettre du 26 décembre 2002, enregistrée le 2 janvier 2003, la France a fourni des informations confirmant que de telles aides avaient été octroyées jusqu'à l'année 2002.
- (4) Par lettre du 16 avril 2003, la Commission a demandé à la France de lui fournir un inventaire complet des aides octroyées au titre des plans de campagne, ventilé par mesure et par production, comprenant le montant d'aide destinée à chaque mesure et la durée précise des régimes.
- (5) Par lettre du 30 avril 2003, les autorités françaises ont demandé une extension du délai de réponse à la demande de renseignements de la Commission.
- (6) Par lettre du 22 juillet 2003, enregistrée le 25 juillet 2003, la France a transmis des informations concernant la nature des actions financées ainsi que des tableaux reprenant la répartition des crédits publics affectés aux différentes productions pour la période 1998-2002.
- (7) La mesure a ensuite été incluse dans le registre des aides non notifiées sous le numéro NN 57/05.

II. DESCRIPTION

- (8) Suite à une plainte anonyme, la Commission est entrée en possession de nombreux documents attestant de l'existence d'aides étatiques octroyées dans le secteur des fruits et légumes. Les fonds publics auraient été attribués aux Comités Économiques Agricoles pour la réalisation d'actions de soutien du marché des fruits et légumes.

II.1. Les Comités Économiques Agricoles — composition, mission et financement

- (9) La loi française ⁽¹⁾ fait obligation aux groupements de producteurs agricoles d'adhérer aux Comités Économiques Agricoles, organisations régies par les dispositions de l'article 552-1 et suivants du Code Rural. La mission des Comités Économiques est d'édicter des règles communes à leurs membres afin d'harmoniser les disciplines de production, de commercialisation, de prix et de mise sur le marché des produits ⁽²⁾. Les règles édictées ne sont applicables qu'après approbation du ministre de l'agriculture.
- (10) Les comités économiques agréés sont habilités à percevoir, auprès de chacun de leurs membres (les groupements de producteurs), un droit d'inscription et, à titre de cotisation, une fraction des cotisations perçues par les groupements eux-mêmes ⁽³⁾. Ces cotisations sont rendues obligatoires par les pouvoirs publics.

⁽¹⁾ Notamment la loi du 6 octobre 1982, puis la loi n° 2001-6 du 4 janvier 2001.

⁽²⁾ Loi n° 99-574 du 9 juillet 1999 art. 59 III, IV Journal Officiel du 10 juillet 1999.

⁽³⁾ Décret n° 90-879 du 28 septembre 1990, art. 4 Journal Officiel du 30 septembre 1990.

- (11) Sur la base des documents en possession de la Commission, huit Comités Économiques Agricoles (Rhône-Méditerranée, Grand Sud-Ouest, Corse, Val de Loire, Nord, Nord-Est, Bretagne et Normandie) auraient bénéficié pendant de nombreuses années de fonds publics, fournis notamment par l'Office National Interprofessionnel des Fruits, des Légumes et de l'Horticulture (ONIFLHOR). Ces fonds publics apparaissent dans les comptes des Comités sous la dénomination de "Fonds de développement", à côté des cotisations obligatoires, dénommées "Parts professionnelles". Selon les plaignants, avant la réforme de l'OCM fruits et légumes en 1996 ⁽⁴⁾, de fonds publics alimentaient déjà une caisse nationale gérée par l'Association Française des Comités Économiques Agricoles Fruits et Légumes, basée sur les mêmes principes de fonctionnement.

II.2. Les plans de campagne

- (12) Les fonds à la disposition des Comités Économiques ont été utilisés pour le financement de "plans de campagne", comportant des actions sur les marchés intra- et extra-communautaires visant à faciliter la commercialisation de produits agricoles récoltés en France. Selon les informations fournies par la France, depuis le 1er janvier 2003, aucune action n'a été financée dans le cadre de ces dispositifs.
- (13) En ce qui concerne la nature exacte des actions, dans leur lettre du 26 décembre 2002, les autorités françaises ont expliqué qu'elles visaient à prévenir ou, en cas de crises, à atténuer les effets d'excédents momentanés de l'offre par rapport à la demande en agissant à trois niveaux: marchés extérieurs, marché intérieur et transformation.
- (14) Sur les marchés extérieurs, l'objectif était de maintenir les parts de marché des produits français en permettant aux exportateurs de se positionner sur les marchés stratégiques et de faire face à la concurrence sur les prix. Sur le marché intérieur, les actions financées visaient à dégager le marché soit en proposant des prix plus attractifs, soit en détruisant une partie de la récolte en surnombre ou en l'orientant vers la transformation. Les autorités françaises mentionnent aussi des actions de stockage temporaire de produits en cas de saturation du marché, ainsi qu'un soutien permettant aux entreprises de transformation d'assainir le marché du frais.
- (15) La lettre des autorités françaises du 22 juillet 2003 fournit des tableaux chiffrés qui indiquent les montants affectés aux mesures de "transformation", "dégagement", "qualité", "contractualisation", "marchés extérieurs", "stockage".
- (16) Les documents et informations dont la Commission dispose fournissent des indications plus précises, quoique limitées à certains produits, sur la nature des actions susceptibles d'avoir été financées dans le cadre des plans de campagne.
- (17) Par exemple, pour ce qui est de la production de pommes, une lettre parvenue à la Commission en avril 2002 fait référence à un soutien à l'exportation en dehors de la Communauté qui aurait été octroyé sous couvert d'une aide à la promotion. La mesure consisterait en réalité en l'octroi de rabais à l'acheteur, payés par les autorités françaises par caisse de pommes achetée.
- (18) De plus, d'après d'autres documents, le Comité Économique fruits et légumes du bassin Rhône Méditerranée (BRM) aurait financé en 2000 des actions telles que "coûts de production", "prix de vente", "politique de transformation", "export structurel", "valorisation export", "export lors d'un pic de production", "marchés émergents", "valorisation marché intérieur". Dans les secteurs de la pêche et de la nectarine, ces aides semblent avoir été accordées sur base de la quantité produite.
- (19) Certains documents en possession de la Commission indiquent que les autorités françaises étaient informées de la nature douteuse de ces actions au regard du droit communautaire. Elles mêmes qualifiaient ces actions de "largement anti-communautaires" et signalaient la "menace d'une obligation de faire rembourser par les producteurs les sommes indûment versées" ⁽⁵⁾. Un compte-rendu du BRM rappelle aussi "le caractère confidentiel des plans stratégiques et le besoin de discrétion nécessaire compte tenu du principe anti-communautaire de ceux-ci" ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Règlement (CE) n° 220/96.

⁽⁵⁾ Compte-rendu de la réunion Fruits et Légumes du 11 avril 2001, éléments de langage du Ministre de l'Agriculture, pièce annexe n° 19.

⁽⁶⁾ Compte-rendu de l'Assemblée Générale de l'OP Pêches du 31 août 2000 à Nîmes, Pièce annexe n° 20.

II.3. Montant des aides

(20) Dans leur lettre du 26 décembre 2002 les autorités françaises ont expliqué que le financement des actions a été assuré par les secteurs concernés en raison de 30 % ou 50 %, la part restante étant financée par les pouvoirs publics. Dans leur lettre du 22 juillet 2003, les autorités françaises ont transmis des tableaux indiquant la répartition des crédits versés au titre de plans de campagne de 1998 à 2002 pour les différents produits et actions. Le tableau ci-dessous reprend les chiffres plus significatifs fournis. Toutefois, il ne ressort pas clairement des informations transmises si les montants indiqués intègrent les cotisations obligatoires des membres des Comités Économiques, ou s'ils se réfèrent uniquement aux fonds ONIFLHOR.

(21) Pour les plans de campagne antérieurs à 1998, les autorités françaises n'ont pas fourni de chiffres.

Montants affectés aux plans au titre des campagnes 1998-2002, ventilés par action

	Transformation	Dégagement	Qualité	Contractualisation	Marchés extérieurs	Stockage	Total (EUR)
1998	5 108 340	10 714 420	3 225 580	235 250	8 060 840	221 905	27 566 400
1999	13 025 110	11 885 470	5 496 140	193 160	18 580 900	1 211 970	50 392 880
2000	9 472 910	8 748 330	5 601 920	648 250	11 496 650	787 110	36 755 100
2001	7 889 590	0	6 557 590	1 121 840	3 254 140	287 500	19 110 680
2002	6 023 660	0	5 294 320	0	3 283 770	731 630	15 333 390

III. APPRÉCIATION

III.1. Présence d'aide au titre de l'article 87, paragraphe 1, du Traité

(22) Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.

(23) L'article 43 du règlement (CEE) n° 2200 du Conseil du 28 octobre 1996 portant organisation commune des marchés dans le secteur des fruits et légumes ⁽⁷⁾ (OCM), applicable au moment de l'octroi des aides, prévoyait que, sauf dispositions contraires dudit règlement, les articles 92, 93 et 94 du traité (devenus les articles 87, 88 et 89) étaient applicables à la production et au commerce des fruits et légumes.

(24) Pour que une mesure tombe dans le champ d'application de l'article 87, paragraphe 1, du Traité, les quatre conditions suivantes doivent être cumulativement remplies: (1) la mesure doit être financée par l'État ou par le biais de ressources d'État, (2) elle doit concerner de façon sélective *certaines* entreprises ou secteurs de production, (3) elle doit comporter un avantage économique pour les entreprises bénéficiaires, (4) elle doit affecter les échanges intra-communautaires et fausser ou menacer de fausser la concurrence.

(25) À ce stade, les conditions de l'article 87, paragraphe 1, du Traité semblent être réunies.

⁽⁷⁾ JO L 297 du 21.11.1996, p. 1-28.

- (26) En premier lieu, le critère du financement par le biais de ressources d'État est rempli. Les aides sont financées en partie par des ressources tirées du budget général d'État, versées sur le compte de l'ONIFLHOR et distribuées par celui-ci aux différents Comités Économiques, et en partie par des contributions professionnelles rendues obligatoires, perçues par les Comités Économiques.
- (27) En ce qui concerne les contributions professionnelles, elles semblent constituer aussi, *prima facie*, et à ce stade, des ressources d'État, à la lumière de la jurisprudence récente de la Cour, notamment l'arrêt *Pearle* ⁽⁸⁾. Il ressort de cet arrêt que, pour que une mesure financée par des cotisations professionnelles transitant par un organisme public ne tombe pas dans le champ d'application de l'article 87, paragraphe 1, les conditions suivantes doivent être cumulativement remplies:
- (a) Les cotisations doivent être affectées obligatoirement au financement de la mesure;
 - (b) L'organisme public ne doit avoir eu, à aucun moment, le pouvoir de disposer librement de ces ressources;
 - (c) La mesure doit être imputable exclusivement aux membres de l'organisme professionnel en objet, et non pas faire partie d'une politique étatique.
 - (d) Les coûts encourus par l'organisme en question doivent être compensés pleinement par les contributions imposées aux entreprises bénéficiaires (absence d'avantage).
- (28) Dans les documents en possession de la Commission, rien ne semble indiquer, que les contributions étaient affectées obligatoirement aux plans de campagne, ni que les Comités Économiques n'avaient eu, à moment donné, la possibilité de disposer librement de ces ressources. Par contre, le fait que l'État ait apporté une contribution de 50 %, voire de 70 % au financement des plans de campagne semble indiquer clairement que ces dispositifs faisaient partie d'une politique étatique, et dès lors, que les ressources y affectées étaient, dans leur totalité, imputables à l'État. Au vu de ce qui précède, les contributions professionnelles rendues obligatoires doivent aussi, à ce stade, être considérées comme des ressources d'État au sens de l'article 87 du Traité CE.
- (29) En deuxième lieu, les mesures bénéficient exclusivement aux producteurs de fruits et légumes des départements concernés, et sont donc sélectives.
- (30) En troisième lieu, les producteurs en question reçoivent un avantage économique sous forme de financement de différentes actions de soutien au marché (voir paragraphes 13-18 de la décision *supra*). Cet avantage améliore leur position concurrentielle. Selon une jurisprudence établie de la Cour de justice, l'amélioration de la position concurrentielle d'une entreprise résultante d'une aide d'État indique, en règle générale, une distorsion de concurrence vis-à-vis d'autres entreprises qui ne reçoivent pas le même soutien (arrêt 730/79 du 17 septembre 1980, *Philippe Morris/Commission*, Réc. 1980, p. 2671, paragraphes 11 et 12).
- (31) Il convient de rappeler que, compte tenu de l'interdépendance entre les marchés sur lesquels opèrent les opérateurs communautaires, il n'est pas exclu qu'une aide puisse fausser la concurrence intracommunautaire par renforcement de la position concurrentielle des opérateurs (Arrêt de la Cour du 10 décembre 1969. — *Commission/République française*, Affaires jointes 6 et 11-69, paragraphe 20), même si l'aide bénéficie des produits pour l'exportation en dehors de la Communauté (Arrêt de la Cour du 21 mars 1990, affaire C-142/87 — *Belgique/Commission*, paragraphe 35)

⁽⁸⁾ Le dispositif de l'arrêt "*Pearle*" (Affaire C-345/02, arrêt du 15 juillet 2004) est le suivant: Les articles 92, paragraphe 1, du traité CE et 93, paragraphe 2, du traité CE (devenus 87, paragraphe 1 et 88, paragraphe 3) doivent être interprétés en ce sens que des règlements adoptés par un organisme professionnel de droit public aux fins du financement d'une campagne publicitaire organisée en faveur de ses membres et décidée par eux, au moyen de ressources prélevées auprès desdits membres et affectées obligatoirement au financement de ladite campagne, ne constituent pas une partie intégrante d'une mesure d'aide au sens de ces dispositions et n'avaient pas à être notifiés préalablement à la Commission dès lors qu'il est établi que ce financement a été réalisé au moyen de ressources dont cet organisme professionnel de droit public n'a eu, à aucun moment, le pouvoir de disposer librement.

- (32) En quatrième lieu, le secteur des fruits et légumes est pleinement ouvert à la concurrence intra-communautaire. Par exemple, en 2003 les échanges intra-communautaires de légumes s'élevaient à 8 373 000 tonnes, ceux de fruits à 6 560 000 tonnes. La France est un pays producteur de fruits et légumes parmi les plus importants de l'UE, avec 4 159 000 tonnes de fruits et 6 007 000 tonnes de légumes produits en 2003 ⁽⁹⁾. L'existence d'une OCM dans le secteur souligne d'ailleurs l'importance des échanges intracommunautaires et la sensibilité du marché à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre.
- (33) À ce stade, les actions réalisées dans le cadre des "plans de campagne" semblent, dès lors, constituer des aides d'État au terme de l'article 87, paragraphe 1, du Traité, d'un montant global qui inclut les ressources transférées par l'ONIFHLOR, plus les cotisations obligatoires.
- (34) Ces aides ne peuvent être déclarées compatibles avec le marché commun que si elles peuvent bénéficier d'une des dérogations prévues par ledit traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

- (35) D'après les informations dont dispose la Commission, les plans de campagne prévoyaient des mesures destinées à faire face à de crises causées par un excès d'offre de produits français sur le marché communautaire, notamment par le biais d'un subventionnement des prix de vente, de subventions pour le stockage ou la destruction d'une partie de la récolte, ainsi que d'incitations financières à la transformation du produit frais. Sur les marchés hors Union Européenne, de subventions à l'exportation auraient également contribué à l'écoulement des produits français excédentaires et pouvait renforcer la position concurrentielle des opérateurs. Ces aides semblent avoir été octroyées sur la base du prix et de la quantité produite.
- (36) À ce stade, la Commission nourrit des sérieuses doutes quant à la compatibilité de ces aides avec le marché commun et estime qu'elle constituent de pures aides au fonctionnement. Comme l'a jugé la Cour de Justice et le Tribunal de Première Instance, les aides au fonctionnement, c'est-à-dire les aides qui visent à soulager les entreprises de coûts qu'elles devraient normalement assumer dans la gestion ordinaire de leurs activités, faussent, en principe, la concurrence dans la mesure où d'une part, elles ne facilitent le "développement" d'aucun secteur économique et, d'autre part, elles procurent au bénéficiaire un support financier artificiel qui fausse de façon durable le jeu de la concurrence et affecte les échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. (Arrêt du Tribunal du 8 juin 1995, affaire T-459/93, Siemens/Commission, Recueil II-1675, paragraphes 48 et 77).
- (37) Il convient aussi de rappeler que les marchés agricoles dans l'Union Européenne sont réglementés de façon exhaustive par le biais d'organisations communes de marché (OCM). Les OCM ont pour tâche, *inter alia*, d'assurer une concurrence loyale entre les opérateurs du secteur concerné à l'intérieur de l'Union Européenne. Des mesures de soutien au marché telles que celles introduites et financées par la France, basées sur les prix et les quantités produites, semblent être en contradiction avec les buts de l'OCM des fruits et légumes, et de nature à interférer gravement avec son fonctionnement.
- (38) Tel que la Cour de Justice l'a souligné à maintes reprises (voir, par exemple, "Pigs marketing board" — affaire 83/78 du 29 novembre 1978, Recueil 1978, p. 02347, paragraphe 60) toute intervention d'un État membre dans les mécanismes de marché, à l'exclusion de celles qui sont spécifiquement prévues par un règlement communautaire, risquent d'interférer avec le fonctionnement des organisations communes de marché et de créer des avantages injustifiés pour certains groupes économiques dans la Communauté.
- (39) En particulier, dans sa jurisprudence récente, (voir arrêt C-283/03 Kuipers du 26 mai 2005, paragraphes 42, 49 et 53) la Cour a encore une fois rappelé que, dans les domaines couverts par une organisation commune, à plus forte raison lorsque cette organisation est fondée sur un régime commun des prix, les États membres ne peuvent plus intervenir, par des dispositions nationales prises unilatéralement, dans le mécanisme de la formation des prix régis, au même stade de production, par l'organisation commune.

⁽⁹⁾ Source: Eurostat.

- (40) Au cas où les mesures en question constitueraient des aides à l'exportation dans les échanges intra-communautaires, la Commission rappelle que celles-ci faussent directement le jeu de la concurrence et que la Commission les a toujours condamnées fermement ⁽¹⁰⁾.
- (41) À la lumière des considérations exposées ci-dessus, la Commission considère, à ce stade, que les mesures d'aides décrites risquent de ne pas pouvoir bénéficier d'aucune dérogation prévue par le traité, en ce qu'elles semblent fausser la concurrence et ne pas être justifiées au regard de l'intérêt commun.

IV. CONCLUSION

La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides traitées dans la présente décision.

Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.

En particulier, la Commission invite la France à bien vouloir lui fournir:

- (a) une description détaillée et chiffrée de toutes les mesures financées dans le cadre des plans de campagne, ventilées par départements, à partir de l'année 1992;
- (b) une description, le cas échéant, d'autres mesures qui auraient pu être financées par le biais des contributions professionnelles perçues par les Comités Économiques pendant la même période 1992-2002.

Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires des aides.

La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.»

⁽¹⁰⁾ Cinquième rapport sur les aides d'État dans la Communauté européenne, 1997, p. 20.

VALSTS ATBALSTS — DĀNIJA

Valsts atbalsts C 10/2005 (ex NN 127/2000) — Road Combust A/S passenger transport

Aicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu

(2005/C 233/10)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

Ar 2005. gada 2. maijā vēstuli, kas autentiskā valodā pievienota šim kopsavilkumam, Komisija paziņoja Dānijai par savu lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz iepriekšminēto atbalsta/pasākuma daļu.

Komisija nolēma necelt iebildumus pret dažām citām atbalsta shēmām/pasākumiem, kas aprakstīti šim kopsavilkumam pievienotajā vēstulē.

Ieinteresētās puses mēneša laikā pēc šā kopsavilkuma un pievienotās vēstules publicēšanas var iesniegt apsvērumus par atbalstu/pasākumiem, saistībā ar kuriem Komisija uzsāk procedūru, šādā adresē:

Commission européenne
Direction générale des Transports et de l'Energie
Direction A Affaires générales et Ressources
Bâtiment DM 28, Bureau 6/100
B-1049 Bruxelles
Fakss: (32-2) 296 41 04

Minētos apsvērumus paziņos Dānijai. Ieinteresētā puse, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta, un tai jānorāda šādas prasības iemesli.

KOPSAVILKUMS

DKK 240 miljoni 2001. gadā; pārdošanas līguma garantijas, kuru vērtība nepārsniedz DKK 51 miljonu.

1. Procedūra:

By decision SG(2001) D/287297 of 28 March 2001 (hereafter: the initial decision), the Commission decided not to raise objections to the measures. By judgement of 16 March 2004, the Court of First Instance annulled the initial decision "in so far as it declares aid granted by the Danish authorities to Combust A/S in the form of capital injections [...] to be compatible with the common market".⁽¹⁾

2. Tā pasākuma apraksts, attiecībā uz kuru Komisija uzsāk procedūru:

- **juridiskais pamats:** Danish act No. 1046 of December 23, 1998
- **dalībvalsts institūcija, kas piešķir atbalstu:** Dānijas valdība
- **atbalsta veids:** kapitāla palielināšana, aizdevuma piešķiršana, dažādas garantijas
- **ilgums:** nenoteikts
- **saņēmējs(i):** uzņēmums a/s Combust
- **mērķis/nolūks:** pārstrukturēšanas atbalsts privatizācijas nolūkā
- **budžets, atbalstam izmantoto finanšu līdzekļu izcelsme un summas (gadā):** īpašie pasākumi, kam ir divām daļas: DKK 300 miljoni 1999. gadā un

3. Pasākuma izvērtējums:

Privatizācijas procesa laikā 1999. un 2001. gadā Combust saņēma Dānijas valsts finansiālo atbalstu. Jānoskaidro jautājums, vai šie abi maksājumi ir uzskatāmi par vienu valsts atbalstu vai nav, un, vai tie uzskatāmi par vienu pasākumu vai diviem nesaistītiem pasākumiem. Pirmās instances tiesa (PIT) atzīst, ka šā jautājuma izvērtēšanas pamatelementi ir "apstrīdēto kapitāla ieguldījumu hronoloģija, to mērķis un meitasuzņēmuma situācija laikā, kad tika pieņemti lēmumi veikt katru no šiem atbalstiem"⁽²⁾ Informācijas trūkuma dēļ Komisija nespēj noteikt, vai šie abi maksājumi ir vai nav uzskatāmi par viena finansējuma divām daļām.

Šie finansējumi nav uzskatāmi par atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ja Dānijas valsts ir rīkojusies kā privātais investors tirgus ekonomikā. Dānijas valdība uzskata, ka "the principle of the rational market investor also applies to a situation, where injection of fresh capital is based upon considerations of protecting the credibility of the Government (parent company) in the market, cf. judgement of March 21, 1991" in case C-303/88, Italy v. Commission, Rep. 1991 I, page 1433, para. 21. un, ja nebūtu piešķirti maksājumi, Combust bankrots būtu bijis nenovēršams, kaitējot Dānijas valdības kā profesionāla investora reputācijai. Jāsecina, ka privātais investors tās vietā būtu rīkojies līdzīgi.

⁽¹⁾ Pirmās instances tiesas 2004. gada 16. marta spriedums, Danske Busvognmaend, lieta T-157/01, 119. apsvēruma (tālāk - spriedums Combust lietā).

⁽²⁾ Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedums, lieta T-11/95 "BP Chemicals Limited pret Eiropas Kopienų Komisiju", publicēts 1998. gada krājumā II-3235; 171. apsvēruma.

Komisija **apšaubā, vai privātais investors** identiskos apstākļos **būtu rīkojies līdzīgi**. Tā pievērš Dānijas iestāžu uzmanību tam, ka Tiesa atzīst rūpes par valsts reputāciju kā attaisnojumu kapitāla ieguldījumam vienīgi tad, ja vienlaikus ir saskatāma uzņēmuma ilgtermiņa rentabilitātes un dzīvotspējas perspektīva, tomēr tas netika pārliecinoši pierādīts. Līdz ar to Komisija nevar izslēgt iespēju, ka vismaz viens no diviem maksājumiem, iespējams pat abi divi, neskatoties uz to, vai tie veido vienu vai divus nesaistītus pasākumus, uzskatāmi par valsts atbalstu 87. panta 1. punkta nozīmē.

Šāds atbalsts varētu būt saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Regulu Nr. 1191/69 vai EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kā norādīts pamatnostādņēs par atbalstu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai.⁽³⁾

1. Saderība saskaņā ar uz Regulu Nr. 1191/69

Lai organizētu sabiedriskos pakalpojumus pārvaldījumu nozarē, Regula Nr. 1191/69 sniedz dalībvalstīm izvēli starp divām procedūrām:

- izmantot sabiedrisko pakalpojumu līgumus, kā noteikts regulas 1. panta 4. punktā un V iedaļā,
- vai uzlikt transporta uzņēmumiem sabiedrisko pakalpojumu saistības, kuru noteikumi norādīti regulas 1. panta 5. punktā un II, III un IV iedaļā.

Autobusu pārvaldījumu nozarē Dānija izvēlējās sabiedrisko pakalpojumu līgumus.

PIT uzskata, ka sabiedrisko pakalpojumu līguma slēgšana izslēdz iespēju izmantot kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu saistības uzlikšanu⁽⁴⁾.

Ja atklājas, ka cena, par ko vienojušās abas puses sabiedrisko pakalpojumu līgumā, ir pārāk zema, uzņēmums, kas uzņēmies atbildību par līgumu, saskaņā ar Regulas Nr. 1191/69 14. panta 4. un 6. punktu ir tiesīgs izbeigt līgumu, brīdinot trīs mēnešus iepriekš. Kompetentās iestādes var likt uzņēmumam turpināt līguma izpildi vienu gadu, piemērojot likmi, ko aprēķina saskaņā ar regulas II, III un IV iedaļā noteikto sistēmu. Vienīgi šādā gadījumā var tikt piešķirta kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu saistību uzlikšanu sabiedrisko pakalpojumu līgumu kontekstā. *Combust* neizbeidza savus sabiedrisko pakalpojumu līgumus, tāpēc nav iespējams piemērot

Regulas Nr. 1191/69 II, III un IV iedaļu, lai uzskatītu, ka finansējumi, ko saņēmis *Combust*, būtu saderīgi ar kopējo tirgu.

Tātad Komisija nepiekrīt, ka finansējumi ir saderīgi ar kopējo tirgu saskaņā ar Regulu Nr. 1191/69.

2. Saderība saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kā norādīts pamatnostādņēs par atbalstu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai

Lai tiktu atļauts pārstrukturēšanas atbalsts, pamatnostādņu 3.2. punktā paredzēti šādi nosacījumi:

- uzņēmums ir kvalificējams kā grūtībās nonācis (a);
- pārstrukturēšanas plānam jāļauj atjaunot uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēju pieņemamā termiņā (b);
- jānosaka pasākumi, lai pēc iespējas samazinātu atbalsta nelabvēlīgo ietekmi uz konkurentiem (c);
- atbalsta apjoms jāierobežo līdz minimumam, kas vajadzīgs, lai veiktu pārstrukturēšanu (d);
- Komisijai jāsniedz iespēja pārliecināties par pārstrukturēšanas plāna sekmīgu norisi, regulāri iesniedzot tai sīki izstrādātus ziņojumus (e);
- pārstrukturēšanas atbalstu var piešķirt tikai vienu reizi (f).

Pamatnostādņu nozīmē *Combust* ir uzņēmums, kas nonācis grūtībās (a). Dānijas valdība iesniedza *Combust* pārstrukturēšanas plānu.

PIT uzskata, ka "Komisijas viedoklis [tās sākotnējā lēmumā] ir jāuztver kā nopietnas šaubas par *Combust* dzīvotspēju [EK Līguma 87. panta] un pamatnostādņu nozīmē; Komisija tomēr neuzskatīja par vajadzīgu noskaidrot, vai šīs šaubas ir pamatotas, jo tai šķita, ka EK 73. pants ir pietiekams juridisks pamats, lai atļautu konkrēto atbalstu. Tomēr tā kā šajā gadījumā nevarēja atsaukties uz minēto pantu [...], apstrīdētā lēmuma atļauja veikt DDK [X] maksājumu vairs nav spēkā. [...] Līdz ar to *Combust* dzīvotspēja nekādā gadījumā nebūtu uzskatāma kā nodrošināta."⁽⁵⁾ Ņemot vērā šo PIT atzinumu, Komisija var vienīgi konstatēt, ka tai ir **šaubas par *Combust* ekonomisko dzīvotspēju** pēc paredzētās pārstrukturēšanas (b).

⁽³⁾ OV C 288, 9.10.1999, 2. lpp. Šajā gadījumā jāpiemēro 1999. gada redakcija saskaņā ar 2004. gadā noteikto pamatnostādņu pārejas noteikumiem, OV 244, 1.10.2004., 1. lpp., 103. un 104. punkts.

⁽⁴⁾ Minētais spriedums "*Combust*" lietā, 79. apsvērums.

⁽⁵⁾ Minētais spriedums "*Combust*" lietā, 114 un 115. apsvērums.

Dānijas iestādes uzskata, ka izņēmuma kārtā šajā gadījumā nav vajadzīgi pasākumi, kas pēc iespējas samazinātu atbalsta nelabvēlīgo ietekmi uz konkurentiem, jo *Combust* līgumi pakāpeniski beidzas (2003. gada beigās bija beigušies apmēram 50 % no līgumiem; pēdējais līgums beigsies 2006. gada beigās), un uzņēmums *Arriva*, kuram tika pārdots *Combust* pēc pārstrukturēšanas, neplāno saglabāt tirgus daļu, kas atbilst uzņēmumu *Arriva* un *Combust* tirgus daļu kopsummai pārpirkšanas brīdī (apmēram 50 %). Komisijai ir šaubas, vai šā gadījuma īpašie apstākļi ļauj atteikties no pasākumiem, kas pēc iespējas samazinātu atbalsta nelabvēlīgo ietekmi uz konkurentiem, īpaši ņemot vērā, ka *Combust* konkurenti, kurus pārstāv *Danske Busvognmaend*, ir nolēmuši apstrīdēt Komisijas lēmumu par atbalsta atļaušanu (c).

Komisijai ir arī šaubas, vai pasākums(i) ir ierobežots(i) līdz minimumam, kas vajadzīgs, lai veiktu pārstrukturēšanu. Dānijas varasiestādes uzskata, ka atbalsts ļaus uzņēmumam *Arriva* sasniegt ieguldītā kapitāla rentabilitāti 10 % apjomā, kas būtu šāda veida ieguldījuma minimālā pieņemamā robeža. Komisija konstatē, ka šajā posmā tai nav pieejama vajadzīgā informācija, lai pārbaudītu, vai valsts ieguldījums ir ierobežots līdz *Combust* pārstrukturēšanai nepieciešamajam minimumam (d).

Dānijas valdība piekrita iesniegt Komisijai gada pārskatu, lai Komisija varētu izvērtēt, vai pārstrukturēšanas plāns ir īstenots saskaņā ar saistībām, kuras uzņēmušās Dānijas iestādes. Komisija saņēma 2001. un 2002. gada pārskatus, kas apliecina, ka pārstrukturēšanas plāns ir ievērots (e).

Combust agrāk nav saņēmis pārstrukturēšanas atbalstu. Ja abi maksājumi veido viena atbalsta divas daļas vai ja pirmā vai otrā maksājuma laikā Dānijas valdība ir rīkojusies tā, kā to būtu darījis privātais investors tirgus ekonomikā, Komisija konstatē, ka vienreizējās palīdzības princips ir ievērots. Ja abi maksājumi jāuztver kā divi nesaistīti pasākumi un ja Dānijas valdība ne pirmā, ne otrā maksājuma laikā nav rīkojusies tā, kā to būtu darījis privātais investors tirgus ekonomikā, vienreizējās palīdzības princips nav ievērots (f).

VĒSTULES TEKSTS

»Kommissionen skal herved meddele Danmark, at den efter at have undersøgt de oplysninger, som myndighederne har fremsendt om den omhandlede støtte/foranstaltning, har besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

1. SAGSFORLØB

1. de havde til hensigt at yde økonomisk støtte til det statsejede busselskab *Combust A/S* i forbindelse med *Arriva* Danmarks overtagelse af det. Som anført i brevet og drøftet på et uformelt møde den 30. juni 1999 havde den danske stat allerede i 1999 foretaget en ikke anmeldt kapitaltilførsel til *Combust A/S*.
2. Forud for denne meddelelse havde Kommissionen modtaget et brev af 25. juni 1999 og en klage af 11. november 1999 fra brancheorganisationen *Danske Busvognmænd* (⁶), hvori den rejste indsigelse mod den økonomiske støtte, som *Combust* havde fået tidligere, og en økonomisk støtte, som muligvis ville blive ydet i nær fremtid.
3. Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev af 15. december 2000, og fik svar fra de danske myndigheder den 18. december 2000. Myndighederne fremsendte flere oplysninger ved brev af 8. januar 2001. Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger den 9. januar 2001 og fik svar fra myndighederne samme dag. De danske myndigheder fremsendte flere oplysninger ved brev af 23. januar 2001 og 26. februar 2001. Den danske Konkurrencestyrelse fremsendte også oplysninger ved brev af 20. december 2000.
4. De danske myndigheder og Kommissionens tjenestegrene afholdt møder i Bruxelles den 23. november og 19. december 2000 og i København den 4. og 15. januar 2001.
5. Ved beslutning SG(2001) D/287297 af 28. marts 2001, i det følgende benævnt "den oprindelige beslutning", besluttede Kommissionen efter en indledende undersøgelse ikke at gøre indsigelse mod de anmeldte foranstaltninger, fordi den mente,
 - at der ikke var tale om statsstøtte (godtgørelse for udgifter til pensionsbidrag), eller
 - at de var forenelige med fællesmarkedet enten i henhold til EF-traktatens artikel 73 eller i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), kombineret med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, i det følgende benævnte "rammebestemmelserne", eller (⁷)
 - at de var forenelige med fællesmarkedet i henhold forordning (EØF) nr. 1191/69.
6. Beslutningen blev offentliggjort i EF-Tidende den 5. maj 2001 (⁸). Ved brev af 8. maj 2001, modtaget den 15. maj 2001, underrettede Kommissionen *Danske Busvognmænd* om beslutningen.

(⁶) Denne brancheorganisation repræsenterer over 90 % af det antal virksomheder, der udfører regional kollektiv bustransport i Danmark.

(⁷) EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

(⁸) EFT C 133 af 5.5.2001, s. 21.

7. Ved brev af 6. november 2002, modtaget af Kommissionen den 12. november 2002, og brev af 19. januar 2004, modtaget af Kommissionen den 20. januar 2004, underrettede de danske myndigheder Kommissionen om, hvordan omstruktureringsplanen for Combust var gennemført.
8. Den 11. juli 2001 anlagde Danske Busvognmænd sag ved Retten i Første Instans med påstand om annullering af Kommissionens beslutning af 28. marts 2001. Ved dom af 16. marts 2004 annullerede Retten i Første Instans den oprindelige beslutning, "i det omfang den fastslår, at den støtte, som de danske myndigheder ydede Combust A/S i form af kapitalindskud på 300 mio. DKK og 240 mio. DKK, er forenelig med fællesmarkedet" ⁽⁹⁾.
9. Hvad angår kapitalindskuddet på 300 mio. DKK, fandt Retten, at den oprindelige beslutning "er behæftet med en fejl, i det omfang det antages, at udbetalingen af beløbet på 300 mio. DKK udgør en kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 2 og artikel 10-13 i forordning nr. 1191/69. [...] Den anfægtede beslutning må derfor annulleres, i det omfang den godkender, at der udbetales et beløb på 300 mio. DKK på grundlag af denne forordning, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de øvrige anbringender, som er fremført vedrørende dette punkt." ⁽¹⁰⁾.
10. Hvad angår kapitalindskuddet på 300 mio. DKK, fandt Retten for så vidt angår artikel 73, at "medlemsstaterne ikke længere er berettiget til at påberåbe sig artikel 73 EF uden for de tilfælde, som er omhandlet i den afledte fællesskabsret. For så vidt forordning nr. 1191/69 ikke finder anvendelse, og udbetalingen af beløbet på 300 mio. DKK er omfattet af artikel 87, stk. 1, EF, er det således Rådets forordning (EØF) nr. 1107/70 af 4. juni 1970 om støtte, som ydes inden for sektoren for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1970 II, s. 309), der udtømmende opregner de betingelser, hvorunder medlemsstaternes myndigheder kan tildele støtte i henhold til artikel 73 EF ⁽¹¹⁾. Herefter må nærværende anbringende tages til følge, i det omfang det er rettet imod Kommissionens godkendelse af udbetalingen af 300 mio. DKK på grundlag af artikel 73 EF" ⁽¹²⁾.
11. Hvad angår anvendelsen af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kombineret med rammebestemmelserne, fandt Retten, "at den anfægtede beslutning ikke kan fortolkes således, at Kommissionens medlemmer som kollegium har givet en klar, ubetinget og endelig godkendelse af betalingen af beløbet på 240 mio. DKK i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF og rammebestemmelserne. Kommissionens argumentation må derimod forstås som udtryk for en alvorlig tvivl om, hvorvidt Combust var rentabel ifølge nævnte traktatbestemmelse og

rammebestemmelserne, hvilken tvivl Kommissionen imidlertid ikke anså sig for forpligtet til at afklare, når den fandt, at artikel 73 EF udgjorde et tilstrækkeligt retsgrundlag til at godkende støtten. Da den sidstnævnte bestemmelse imidlertid ikke kan påberåbes i denne forbindelse (jf. ovenfor i præmis 100 og 101), indeholder den anfægtede beslutning ikke noget gyldigt grundlag for at godkende udbetalingen af beløbet på 300 mio. DKK. Af det anførte følger, at godkendelsen af betalingen på 240 mio. DKK i det hele må annulleres, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de øvrige anbringender, der er fremført på dette punkt" ⁽¹³⁾.

12. Den 11. januar 2005 mødtes Kommissionens tjenestegrene med de danske myndigheder for at få yderligere oplysninger om udviklingen i Arriva/Combust-sagen, siden den oprindelige beslutning blev vedtaget.

2. BESKRIVELSE AF STØTTEN

2.1. Det danske busmarked

13. Det danske marked for kollektiv bustransport er opdelt i to områder, hovedstadsområdet og resten af landet uden for hovedstadsområdet.
14. I hovedstadsområdet har Hovedstadens Udviklingsråd, hvori amtsrådene og Københavns og Frederiksbergs Kommunalbestyrelser alle er repræsenteret, ansvaret for at forestå ruteplanlægning, fastlægge kørselsomfang, linjeføring, køreplanlægning, busterminaler, busmateriel og sørge for udførelsen af den kollektive personbefordring. Buskørslen udbydes normalt i licitation. Alternativt kan Hovedstadens Udviklingsråd beslutte at lade den udføre med egne busser.
15. Uden for hovedstadsområdet varetages busdriften af amtsrådene og kommunalbestyrelserne. I nogle tilfælde har de oprettet amts- eller fælleskommunale trafikvirksomheder, som har pligt til at sørge for, at buskørslen bliver udført i overensstemmelse med planen. Disse transportvirksomheder eller også de respektive amtsråd og kommunalbestyrelser overlader efter udbud normalt busdriften til private og offentlige busvirksomheder. Alternativt kan de beslutte at udføre kørslen med egne busser.
16. De lokale myndigheder har udliciteret hovedparten af den regionale bustrafik. Liberaliseringen af busmarkedet indledtes i 1990 for Hovedstadsområdet (HT) og i 1994 for resten af landet. Tabel 1 viser, hvor stor en procentdel af markedet, der var udliciteret i de enkelte amter i 1999, som var det år, hvor den danske stat iværksatte første del af de finansielle foranstaltninger til fordel for Combust.

⁽⁹⁾ Dom af 16. marts 2004 afsagt af Retten i Første Instans, Danske Busvognmænd, sag T-157/01, dommens konklusion (i det følgende benævnt "Combust-dommen").

⁽¹⁰⁾ Combust-dommen, præmis 83 og 99.

⁽¹¹⁾ Dom i sagen Altmark Trans mod Regierungspräsidium Magdeburg, præmis 107 og 108.

⁽¹²⁾ Combust-dommen, præmis 100 og 101.

⁽¹³⁾ Combust-dommen, præmis 114 ff.

Tabel 1. Udlicitering af amternes bustrafik (i procent) og antal operatører pr. amt i 1999

Amt/Trafiksekskab	Udliciteret	Antal operatører
Hovedstadsområdet (HT)	96	8
Nordjylland	100	27
Fyn	100	1
Viborg	21	5
Bornholm	100	6
Ringkøbing	100	10
Storstrøm	100	6
Vestsjælland	100	7
Vejle	100	9
Ribe	35	1
Århus	100	15
Sønderjylland	100	13

Kilde: Konkurrencestyrelsen.

Bustrafik, som visse kommuner udfører inhouse, er ikke medtaget i beregningen.

17. Det danske busmarked er præget af nogle få store selskaber og mange små lokale selskaber. Da de foranstaltninger, der er omhandlet i denne beslutning, blev gennemført, var Combus det eneste landsdækkende busselskab. Arriva Danmark var det næststørste selskab. Skønt det kun er repræsenteret i nogle få amter, er det den største operatør i Hovedstadsområdet, hvilket forklarer dets store markedsandel.

18. Som det fremgår af tabel 2, havde Combus i 2000 en markedsandel på 33 % mod 40 % i 1999 (målt i procent af et selskabs antal køreplankter), mens Arrivas markedsandel i 2000 var på 23 %⁽¹⁴⁾.

Tabel 2. Markedsandele i Danmark i 2000 målt i procent af antal køreplankter

Operatør	Markedsandel
Combus	33 %
Arriva Danmark A/S	23 %
Connex A/S	13 %

⁽¹⁴⁾ I 2004 efter salget af Combus til Arriva og det efterfølgende salg af en del af Combus til Connex havde både Connex og Arriva hver en markedsandel på ca. 33 % af det danske busmarked, mens ca. 100 offentlige og private små operatører måtte deles om de resterende 34 %.

Operatør	Markedsandel
City Trafik A/S	8 %
Andre operatører	23 %

Kilde: Trafikministeriet.

Alle andre operatører har en markedsandel på under 5 %.

19. Kontrakterne løber normalt i en periode på op til fem år, efter at busdriften er indledt. Amterne kan kræve nogle af kontrakterne forlænget med op til 3 år på samme vilkår. Der er derfor en ganske hurtig udskiftning af operatører, og der er mulighed for regelmæssige ændringer af markedsandele.

20. Ifølge kontrakterne fastsætter de lokale myndigheder taksterne og modtager provenuet fra billetsalget. Operatørerne får udbetalt et fast beløb pr. køretime, som er identisk for alle kontakter, plus et tillæg, som er forskelligt for de enkelte kontrakter, og som fastsættes ved udbud. I 1999 og 2000 androg provenuet fra billetsalget lidt over 50 % af det beløb, som amtsrådene skulle betale busselskaberne som vederlag for busdriften. De lokale myndigheder finansierer differencen over skatterne.

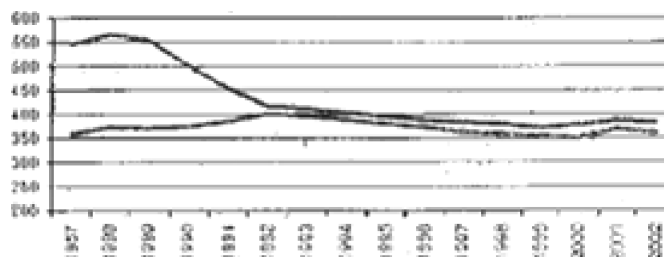
21. Det gennemsnitlige tillæg, som de lokale myndigheder udbetalte pr. køretime, faldt betydeligt i perioden 1994-2000. I gennemsnit faldt det med 18 %. Derfor faldt prisen pr. køretime (dvs. summen af grundbeløbet og tillægget) fra 383 DKK til 315 DKK (i 1994-priser), jf. tabel 3.

Tabel 3. Licitationer og gennemsnitspriser 1994-2000

År	Gennemsnitlig timebetaling til busoperatøren (DKK)	Antal ruter — hele markedet (Danmark)	Antal udliciterede ruter pr. år
1994	383	2 791	345
1995	368	2 786	448
1996	352	2 799	761
1997	337	2 777	237
1998	322	2 803	792
1999	322	2 799	718
2000	315	2 800	839

22. Diagram 1 viser udviklingen i udbudspriserne (i DKK) fra 1997 til 2002 (seneste foreliggende data), som var stabil fra 2000 til 2002 efter privatiseringen af Combust.

Diagram 1: Gennemsnitlige udbudspriser i det storkøbenhavnske område og i resten af landet i 1997-2002

Den øverste linje viser priserne i det storkøbenhavnske område, og den nederste linje viser priserne i resten af landet. Kilde: Trafikministeriet.

2.2. Selskaberne

2.2.1. Arriva plc

23. ARRIVA PLC ER ET PRIVAT SELSKAB INDEN FOR BUSTRANSSPORT, SOM HAR SÆDE I DET FORENEDE KONGERIGE OG ER BØRSNOTERET I LONDON. I 1999 HAVDE ARRIVA PLC EN ÅRSOMSÆTNING PÅ 1,5 MIA. GBP OG Knap 31 000 ANSATTE. HOVEDAKTIVITETEN ER BUSTRAFIK I OG MELLEM BYER, LOKALTRANSPORT I LANDDISTRIKTER, EFTERSPØRGSELSBESTEMT TRANSITKØRSEL, NÆRTRAFIK SAMT EKSPRESBUSKØRSEL I ENGLAND, SKOTLAND OG WALES. DESUDEN HAR VIRKSOMHEDEN RUTEBUS-, TURISTBUS- OG EFTERSPØRGSELSBESTEMT BUSDRIFT OG HANDICAPTRANSPORT I DANMARK, NEDERLANDENE, SPANIEN OG SVERIGE. AKTIVITETERNE UDEN FOR DET FORENEDE KONGERIGE TEGNER SIG FOR 30 % AF OMSÆTNINGEN FRA BUSDRIFT, OG ARRIVA PLC ER EUROPAS TREDJESTØRSTE PRIVATE BUSOPERATØR. DERUDOVER HAR ARRIVA PLC BETYDELIGE AKTIVITETER INDEN FOR BILUDLEJNING I DET FORENEDE KONGERIGE MED 38 UDLEJNINGSTEDER OG EN UDLEJNINGSBILPARK PÅ CA. 8 500 KØRETØJER.

24. Med købet af Unibus i 1997 kom Arriva plc ind på det danske marked. Unibus havde da en markedsandel på ca. 8 % af de udliciterede busruter i København og var desuden den største private leverandør af specialiseret handicaptransport i København. Endvidere havde Unibus aktiviteter på Sjælland og i Jylland.
25. I marts 1999 købte Arriva plc Bus Danmark, som blev fusioneret med Unibus og fik navnet Arriva Danmark, i det følgende benævnt "Arriva". Arriva deltager også i et joint venture om drift af Københavns metro, som blev sat i drift i oktober 2002.

2.2.2. Combust A/S

26. Combust A/S, i det følgende benævnt "Combust", var et 100 % statsejet aktieselskab, indtil det blev købt af Arriva plc i 2000. Selskabet drev en række regionale og lokale

busruter i Danmark og var oprindeligt en del af DSB. Ved lov nr. 232 af 4. april 1995 ("Lov om DSB Busser A/S")⁽¹⁵⁾ blev det oprettet som aktieselskab med DSB som ejer. Det nye selskab fik navnet DSB Busser A/S. Selskabets startkapital var på 65 mio. DKK, som blev tegnet ved, at DSB Busser A/S overtog DSB's busvirksomhed omfattende DSB's busmateriel og alle andre DSB-aktiver, der alene anvendtes i forbindelse med buskørsel.

27. DSB ejede alle selskabets aktier indtil udgangen af 1996, hvor det ved en lov blev overdraget til Trafikministeriet⁽¹⁶⁾. I 1997 ændrede selskabet navn til Combust A/S. I 1998 vedtog Folketinget en lov om bemyndigelse af staten til at afhænde alle sine aktier i Combust med henblik på privatisering.
28. Pr. 31. december 1999 havde Combust en buspark på 1 270 busser mod 810 i 1995. Det gennemsnitlige antal ansatte voksede fra 1 932 i 1995 til 3 132 i 1999. I starten af 2001 havde Combust 41 kontrakter med amtsrådene om at udføre buskørsel. De fleste af disse kontrakter udløber efter 2002, jf. tabel 4.

Tabel 4. Combust' kontrakter i starten af 2001

Udløbsdato	Antal kontrakter	Antal busser i kontrakterne	Gennemsnitlig kontraktpris (løbende priser)	Samlet kontraktværdi (i mio. DKK)
2001	4	127	344	117,9
2002	14	308	354	694,2
2003	5	128	374	542,3
2004	10	154	345	592,8
2005	3	82	326	414,1
2006	5	104	375	628,0
I alt	41	903	—	2 989,2

⁽¹⁵⁾ Lov nr. 232 af 4. april 1995.

⁽¹⁶⁾ Lov nr. 1232 af 27. december 1996.

29. Combus har en række datterselskaber:

- Combus Ejendomme ApS, som har ansvaret for ejendommene
- 9 selskaber med ansvar for intern leasing.

2.3. Den danske stats økonomiske støtte til Combus

30. Formålet med den økonomiske støtte til Combus var at løse to forskellige problemer. For det første havde Combus fra sin tid som en del af DSB overtaget et stort antal ansatte, der havde tjenstemandsstatus (2.3.1.). For det andet begyndte Combus at lide store tab mod slutningen af 1990'erne, primært på grund af en dårligt ledet ekspandering af selskabets ruter. De statslige myndigheder besluttede at løse det andet problem ved at omstrukturere selskabet med henblik på i sidste ende at sælge det til en privat investor (2.3.2).

2.3.1. Støtte til dækning af øgede driftsomkostninger som følge af forpligtelsen til at beskæftige tjenstemænd

31. De fleste Combus-chauffører var tidligere DSB-ansatte med tjenstemandsstatus. Ifølge dansk lov indebærer det en god pensionsordning og ret til løn i 3 år i tilfælde af opsigelse. Disse betingelser var meget mere fordelagtige end betingelserne i overenskomsterne mellem chaufførernes fagforeninger og Danske Busvognmænd. Det var derfor meget dyrere for Combus at beskæftige chauffører med tjenstemandsstatus end overenskomstansatte chauffører.
32. Da Combus blev oprettet i 1995, havde det 1 600 ansatte, hvoraf 750 var overenskomstansatte og 850 tjenstemænd. Da det var dyrere at have de pågældende beskæftiget som tjenstemænd end som overenskomstansatte, udviste Combus' åbningsbalance et beløb på 140 mio. DKK, som blev hensat af den danske stat til dækning af selskabets merudgifter til de tjenstemandsansatte.
33. Ved lov nr. 1046 af 23. december 1998, der bemyndigede staten til at sælge sine aktier i Combus, fik staten også hjemmel til at afholde udgiften til et engangsvederlag til de tjenstemænd, som var ansat hos Combus, og som ville opgive deres tjenstemandsrettigheder og overgå til overenskomstansættelse i selskabet. I september 1998 indgik staten en aftale med Dansk Jernbaneforbund om vilkårene for overgangen fra tjenstemandsansættelse til overenskomstansættelse. Ifølge aftalen fik tjenstemændene valget mellem at overgå til overenskomstansættelse i Combus pr. 1. april 1999 eller at vende tilbage til anden passende ansættelse i DSB. Tjenstemændene ville som kompensation for at frskrive sig deres tjenstemandsrettigheder modtage et engangsvederlag. Ca. 550 af tjenstemændene valgte at tage mod dette tilbud, og den danske stat udbetalte 100 mio. DKK som kompensation i april 1999.

2.3.2. Økonomisk støtte til Combus med henblik på privatisering

34. Efter at Combus var blevet adskilt fra DSB, indledte selskabet en aggressiv ekspansionspolitik. I løbet af tre år øgedes omsætningen med over 40 % (jf. tabel 5). De kontrakter, som selskabet havde vundet ved udbud i de år, og som dannede grundlaget for ekspansionspolitikken, viste sig dog at være urentable og resulterede i store underskud. I 1998 fik selskabet et underskud på 141 mio. DKK, og i 1999 blev situationen forværret yderligere, jf. tabel 5.

Tabel 5. Overskud/underskud: Combus A/S 1995 — 2000

Mio. DKK	1995	1996	1997	1998	1999	2000 (skøn)
Omsætning	625	686	763	1 050	1 098	1 089 (*)
Overskud/underskud	32	30	5	– 141	– 175	– 118 (*)

(*) Arrivas skøn.

35. Som en reaktion på Combust' økonomiske problemer besluttede den danske stat at sælge selskabet til en privat investor. I betragtning af Combust' alvorlige økonomiske situation var Folketinget og regeringen klar over, at Combust måtte omstruktureres, før det kunne sælges, hvilket krævede, at staten tilførte Combust økonomisk støtte.
36. Som et første skridt på vej mod denne omstrukturering og privatisering vedtog Folketinget i december 1998 en lov, der bemyndigede staten til at sælge alle sine aktier i Combust.⁽¹⁷⁾ De statslige myndigheder begyndte i starten af 1999 at udarbejde en omstruktureringsplan for Combust og begyndte samtidig at se sig om efter potentielle investorer.

2.3.2.1. Salget til Arriva

37. Med henblik på efter omstruktureringen af Combust at sælge selskabet til en privat investor udpegede myndighederne Alfred Berg Corporate Finance (København), et datterselskab af den hollandske bank ABN AMRO Bank NV, til sin rådgiver i forbindelse med salget af hele statens aktiepost i Combust på de bedst mulige vilkår. Der blev foretaget en screening af markedet efter potentielle købere ud fra følgende fem kriterier: en eventuel køber skulle
- have aktiviteter inden for offentlig transport
 - have en stærk økonomisk stilling
 - have en vis størrelse (fastsat som mere end 1 000 busser i drift)
 - have en betydelig omsætning (fastsat til over 1 mia. DKK)
 - have aktiviteter på tilsvarende markeder.
38. Ved screeningen fandt man frem til 14 mulige købere, og disse blev opfordret til at undersøge muligheden for et eventuelt køb. Syv udviste interesse og deltog i bestyrelsens præsentationer af Combust, hvor de fik udleveret et brev, der beskrev det videre forløb. I brevet anførtes det, at de potentielle købere ville få adgang til oplysninger om selskabet samt yderligere møder med bestyrelsen, hvis de indsendte en interessetilkendegivelse inden starten af september 2000.
39. To selskaber, Arriva og Metroline, fremsendte en sådan interessetilkendegivelse, og et konsortium af to andre selskaber, VIA GTI/Connexxion, meddelte en mere forbeholden interesse. Alle de interesserede selskaber meddelte, da de havde undersøgt Combust' situation nærmere, at en kontraktunderskrivelse ville være betinget af, at staten tilførte selskabet yderligere kapital.
40. Ifølge et memo fra ABN AMRO Alfred Berg til de danske myndigheder var Arrivas tilbud, som gik ud på at købe Combust for den symbolske sum af 100 DKK, efter at selskabets gæld var nedskrevet med 340 mio. DKK, bedre end det eneste andet tilbud, der blev modtaget fra Metroline, som var parat til at erhverve Combust mod et vederlag på 500 mio. DKK. Efter råd fra ABN AMRO Alfred Berg konkluderede de danske myndigheder, at Arriva tilbød de bedste vilkår for at købe Combust. I november 2000 blev der indgået en hensigtserklæring om salg af Combust til Arriva Danmark mellem Trafikministeriet som sælger og Arriva Danmark som køber og Combust' kreditorer. Aftalens vilkår var som følger:
41. Hvad angår Combust' gæld, så påtog den danske stat og Combust' kreditorer sig følgende forpligtelser:
- Det ansvarlige statslån på 100 mio. DKK fra 1999 blev eftergivet.
 - Combust' nettogæld blev nedskrevet med yderligere 240 mio. DKK, og med henblik herpå accepterede selskabets lånekreditorer at eftergive gæld på 100 mio. DKK, og den danske stat skulle dermed indskyde yderligere 140 mio. DKK.
 - Den danske stat garanterede at ville betale eventuelle miljøudgifter (dog maksimalt 22,5 mio. DKK), der måtte opstå i fremtiden, men som vedrørte perioden inden salget.
 - Den danske stat gav ubegrænsede garantier for perioden inden salget for eventuelle tab eller krav fra tidligere tjenestemænd, skattekrav og eventuelle omkostninger i forbindelse med de forskellige kulegravninger af selskabet.
 - Den danske stat garanterede at ville dække de forventede tab på op til 8 mio. DKK i forbindelse med frasalg af Combust International.

⁽¹⁷⁾ Lov nr. 1046 af 23. december 1998.

42. Endvidere skulle staten justere købesummen (dog maksimalt 35 mio. DKK), hvis selskabets balance pr. 31. december 2000 viste, at kapitalreserverne udgjorde under 31,8 mio. DKK. Det svarer til bestyrelsens forventning, da hensigtserklæringen mellem staten og Arriva blev underskrevet. Det viste sig, at selskabets kapitalreserver pr. 31. december 2000 kun udgjorde ca. 10,3 mio. DKK, hvilket indebar en ekstra udbetaling under garantien på 20,5 mio. DKK.
43. Arriva Danmark overtog Combust' resterende gældsforpligtelser, som androg 460 mio. DKK. Arriva Danmark tilbagebetalte denne gæld umiddelbart efter købet af Combust.
44. Ifølge salgsaftalen skulle Combust først være datterselskab af Arriva Danmark. Arriva Danmark havde dog ladet forstå, at man ville fusionere Combust og Arriva Danmark A/S med virkning fra den 1. januar 2001, og Arriva Danmark A/S blev den fortsættende juridiske person. Fusionen skulle gennemføres senest den 30. juni 2001, og Combust ville derefter ophøre med at eksistere som juridisk person.
45. Aftalen afhang imidlertid af, at Kommissionen godkendte statsstøtten. Den 28. marts 2001 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod den meddelte støtte. Den 2. april 2001 underskrev parterne kontrakten, som blev indgået med tilbagevirkende kraft den 1. januar 2001.

2.3.2.2. Omstruktureringen af Combust

46. Efter at Folketinget i december 1998 havde besluttet at omstrukturere Combust for at sælge det til en privat investor, begyndte myndighederne at forberede omstruktureringen. De udpegede en ny bestyrelse, som begyndte at indføre omkostningsbesparende foranstaltninger.
47. Til trods for disse foranstaltninger blev den danske stat i maj 1999 nødt til at indskyde kapital i Combust A/S, for at selskabet kunne fortsætte driften efter at have lidt alvorlige tab. Kapitaltilførslen var på 200 mio. DKK i aktiekapital og 100 mio. DKK som ansvarligt lån, dvs. i alt 300 mio. DKK.
48. På grundlag af omstruktureringsplanen og kapitaltilførslen forventede Combust' bestyrelse, at selskabet ville få et lille underskud på ca. 25 mio. DKK i 1999 og et nulresultat i 2000. Combust kunne dog ikke leve op til budgettet for 1999. Årsregnskabet for 1999 udviste et underskud på 175 mio. DKK i stedet for som forventet 25 mio. DKK (jf. tabel 5).
49. Der blev aftalt yderligere omstrukturingsforanstaltninger mellem Combust' fremtidige ejer, Arriva Danmark, og de danske myndigheder. Den omstruktureringsplan, som Arriva og de danske myndigheder fremlagde, indeholder følgende elementer:
- a) en markedsanalyse
 - b) en beskrivelse af de omstændigheder, der førte til virksomhedens vanskeligheder, hvilket giver mulighed for at vurdere, om de foreslåede foranstaltninger kan gøre virksomheden rentabel igen
 - c) en beskrivelse af de planlagte ændringer, der skal til, for at virksomheden efter omstruktureringen kan dække alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger, og kan klare sig i konkurrencen ved egen hjælp.
50. Markedsanalysen (a) viser, at det danske marked for kollektiv bustransport efter liberaliseringen har stabiliseret sig på ca. 2800 busruter, hvoraf ca. 88 % blev udliciteret i 2000. Markedet bliver fuldstændig liberaliseret i 2002. De priser, der blev opnået i forbindelse med udbud, faldt til stadighed fra 1990 til 1997, hvorefter de begyndte at stige lidt. I begyndelsen af 2001 forventede markedsanalytikerne en prisstigning på 5-10 % indtil 2003. Markedet domineres af fire store operatører, der tilsammen tegner sig for to tredjedele af kontrakterne ⁽¹⁸⁾.
51. Ifølge en analyse fra Konkurrencestyrelsen fra 2000 er markedet ikke præget af overkapacitet. Da de regionale og lokale myndigheders tilskud til busruterne udgør 50 %, tilbyder en operatør kun at udføre buskørsel, hvis vedkommende vinder et udbud. Operatøren indgår derfor først aftaler om de busser og chauffører, der er nødvendige for at busdriften, efter at have vundet den pågældende kontrakt. Under disse forhold er der ikke stor risiko for, at der bliver overkapacitet. Derfor mener de danske myndigheder ikke, at omstruktureringen af Combust vil få negative følger for Combust' konkurrenter.

⁽¹⁸⁾ Combust 28 %, Arriva 25 %, City-Trafik 7 %, Linjebus 10 %.

52. Ifølge samme analyse er barriererne for markedsadgang meget lave, fordi kontrakterne udliciteres hvert femte år og busser og arbejdskraft let kan findes til konkurrencedygtige priser på markedet. Derfor mener Konkurrencestyrelsen, at køberne af busdrift har en stærk position, hvilket prisudviklingen efter liberaliseringen af markedet vidner om (kraftigt fald fra 1990-1997, derefter let stigende priser).
53. Af beskrivelsen af de omstændigheder, der førte til Combust' vanskeligheder (b), fremgår det, at selskabets økonomiske problemer i det væsentlige skyldes en aggressiv ekspansionspolitik, hvor der blev givet meget lave tilbud i forbindelse med licitationer. Med ét stod Combust med et meget stort antal underskudsgivende busruter. Retten i Første Instans er i sin dom i Combust-sagen enig i denne analyse ⁽¹⁹⁾.
54. I beskrivelsen af de planlagte ændringer (c) nævnes seks foranstaltninger, der vil kunne reducere Combust' omkostninger efter Arrivas køb af selskabet. Samtidig forventes der ifølge omstrukturingsplanen også øgede vedligeholdelses- og brændstofomkostninger samt ekstraordinære omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af omstruktureringen.
55. Der kan skelnes mellem ændringer i driftsomkostningerne, ændringer i finansieringsomkostningerne og ændringer i de ekstraordinære omkostninger i forbindelse med omstruktureringen. Tabel 6 indeholder en oversigt over forventede stigninger og fald i driftsomkostningerne.

Tabel 6: Forventede stigninger og fald i driftsomkostningerne (i DKK om året)

	mio. DKK
Øgede omkostninger	
Busvedligeholdelse	– 28,0
Brændstof	– 3,0
	– 31,0
Lavere omkostninger	
Sygefravær	3,5
Skader	7,0
Forsikring	2,0
Nedlæggelse af garageanlæg	3,0
Sammenlægning af hovedkontorer	39,0
	+ 54,5
Nettoeffekt pr. år	+ 23,5

Kilde: Arriva

56. Faldet i driftsomkostningerne opnås ved et faldende sygefravær hos de ansatte, lavere omkostninger i forbindelse med skader på busser, lavere forsikringsomkostninger, lavere administrationsomkostninger og salg af overflødig infrastruktur.
57. Ifølge omstrukturingsplanen er Combust' ansatte hyppigere syge end Arrivas. Ved at indføre Arrivas metoder, hvor der sættes ind over for ansatte med højt sygefravær, regner Arriva med at opnå besparelser på 3,5 mio. DKK om året.
58. For at reducere skades- og forsikringsomkostningerne regner Arriva også med at indføre sine egne metoder og forsikringskontrakter. Der forventes besparelser på 2 mio. DKK til forsikring af de ansatte og på 7 mio. DKK til forsikring af køretøjer.

⁽¹⁹⁾ Dommens præmis 87.

59. Sammenlægningen af de to virksomheders hovedkontorer vil ifølge Arrivas skøn medføre, at administrationsomkostningerne falder med 39 mio. DKK fra 2002.
60. Endelig påtænker Arriva at sælge fire garageanlæg, der bliver overflødige på grund af fusionen, hvorved de årlige omkostninger kan reduceres med 3 mio. DKK. Omkostningerne forventes altså nedbragt med i alt 23,5 mio. DKK om året.
61. Arriva forventer en stigning i vedligeholdelsesomkostningerne, der ifølge Combust' oplysninger var på 70 000 DKK pr. bus i 2000. Arriva forventer, at omkostningerne bliver på 120 000 DKK pr. bybus og på 80 000 DKK pr. regionalbus, hvilket svarer til en samlet omkostningsstigning på 28 mio. DKK. Endvidere forventer Arriva, at brændstofomkostningerne stiger med 3 mio. DKK om året.
62. Hvad angår nedbringelsen af finansieringsomkostningerne, så har Arriva i kontrakten om køb af Combust forpligtet sig til at afvikle og refinansiere hele Combust' gæld. Da den danske stat og de private banker ifølge købekontrakten eftergiver en del af Combust' gæld, reduceres de årlige renteudgifter med 13,5 mio. DKK.
63. Arriva anslår de ekstraordinære omstrukturingsomkostninger til 35,6 mio. DKK for perioden 2001/02. Heraf vedrører ca. 15 mio. DKK de afskedigelser, som er nødvendige for at reducere de indirekte omkostninger. Resten skal gå til integration af de to selskabers IT-systemer (5 mio. DKK), køb af nye chaufføruniformer (7,2 mio. DKK), juridisk og økonomisk rådgivning i forbindelse med fusionen og omstruktureringen (7 mio. DKK) og til dækning af andre mindre udgifter (2,5 mio. DKK).
64. Arriva agter også at reducere omkostningerne, efterhånden som Combust' underskudsgivende kontrakter udløber. Arriva har endvidere til hensigt at foretage hensættelser med henblik på, at kontrakterne i København og Ålborg udløber, da der er risiko for, at disse bybusser ikke vil kunne anvendes på andre ruter bagefter, fordi de er forældede (for København en hensættelse på 45 mio. DKK) eller for specielle til at kunne anvendes i en anden by (for Ålborg en hensættelse på 18 mio. DKK).
65. Ifølge omstrukturingsplanen skulle Combust blive rentabel igen fra 2006. Tabel 10 indeholder et overslag over Combust' omsætning og overskud/underskud for perioden 2000-2007.

Tabel 7. Overslag over omsætning og overskud/underskud for perioden 2000-2007

Mio. DKK	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Omsætning	1 089	1 055	934	824	696	440	206	60
Overskud/underskud	- 118	- 66	- 59	- 53	- 43	- 21	+ 6	+ 2

2.4. Arrivas/Combust' udvikling efter privatiseringen

66. Kontrakten om salget af Combust blev underskrevet af de involverede parter, dvs. Arriva, den danske stat og Combust' private långivere, den 2. april 2001. Den blev indgået med tilbagevirkende kraft den 1. januar 2001. Arriva integrerede hurtigt Combust i sit skandinaviske datterselskab. I maj 2001 solgte Arriva ca. halvdelen af Combust' ruter og busser til Connex, der er den næststørste private operatør på det danske busmarked, for 223 mio. DKK.
67. Arriva og Connex har drevet ruterne og busserne siden da. I 2004 havde de hver en markedsandel på omkring 33 % af det danske busmarked. De underskudsgivende kontrakter, som de overtog fra Combust, viste sig at give de underskud, som man havde forventet ved privatiseringen.

2.5. Oversigt over den danske stats støtte til Combust

68. Tabel 8 indeholder en oversigt over den danske stats støtte til Combust.

Støttetype	År	Beløb
Hensættelse i åbningsbalancen til tjenestemænd	1995	140 mio. DKK
Engangsvederlag til tjenestemænd for at overgå til overenskomstansættelse	1999	100 mio. DKK
Kapitalforhøjelse	1999	200 mio. DKK
Ansvarligt lån	1999	100 mio. DKK
Eftergivelse af ansvarligt lån	2001	100 mio. DKK
Kapitalforhøjelse	2001	140 mio. DKK
Garanti for kapitalreserve	2001	20,5 mio. DKK
Garanti for miljøomkostninger	2001 og følgende år	Indtil 22,5 mio. DKK
Garanti for salg af Combust International	2001 og følgende år	Indtil 8 mio. DKK

3. RETLIG VURDERING

69. Ifølge traktatens artikel 87, stk. 1 *“er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne”*.
70. Ved den retlige vurdering skal der skelnes mellem den støtte, som Combust fik udbetalt som godtgørelse for selskabets øgede driftsomkostninger som følge af forpligtelsen til at beskæftige buschauffører med tjenestemandstatus, og den støtte, der blev udbetalt til omstrukturering af Combust i forbindelse med privatiseringen. Hvad angår den førstnævnte, noterer Kommissionen sig, at Retten i Første Instans ikke annullerede den oprindelige beslutning fra 2001 for så vidt angår denne del af støtten. Den retlige vurdering begrænser sig derfor til den sidstnævnte.

3.1. Finansiering til omstrukturering af Combust med henblik på privatisering

71. Som led i privatiseringen modtog Combust som allerede nævnt økonomisk støtte fra den danske stat i 1999 ⁽²⁰⁾ og i 2001 ⁽²¹⁾. Spørgsmålet er nu, om de to betalinger skal betragtes som én finansiering eller som to forskellige finansieringer.
72. Retten finder, at der blandt de elementer, der har relevans for bedømmelsen af, om to betalinger skal betragtes som to selvstændige investeringer eller som to trancher af samme investering, kan nævnes *“bl.a. den tidsmæssige rækkefølge af kapitalindskuddene (a), disses formål (b) samt datterselskabets situation på det tidspunkt, hvor beslutningerne om de enkelte indskud blev truffet (c)”* ⁽²²⁾.
73. Hvad angår den tidsmæssige rækkefølge (a), kan det på grundlag af oplysningerne fra den danske stat ikke afgøres, om de to finansieringer blev givet som led i et samlet forløb, eller om de derimod skal betragtes som to finansieringer, der ikke hænger tidsmæssigt sammen.
74. Hvad angår formålet (b) kan det på grundlag af oplysningerne fra den danske stat ikke afgøres, om der var en fælles logisk baggrund for de to finansieringer, eller om der var forskellige formål med dem.
75. Hvad angår Combusts situation på det tidspunkt, hvor den danske stat besluttede at udbetale første og anden tranche (c), må det fastslås, at virksomheden i 1999 og 2001 var i alvorlige økonomiske vanskeligheder, som hovedsagelig skyldtes, at den årene forinden havde indgået underskudsgivende kontrakter om bustransport.

⁽²⁰⁾ Støtten bestod som allerede nævnt i en kapitalforhøjelse på 200 mio. DKK og et ansvarligt lån på 100 mio. DKK.

⁽²¹⁾ Støtten bestod som allerede nævnt i en eftergivelse af det ansvarlige lån på 100 mio. DKK og en kapitalforhøjelse på 140 mio. DKK og i garantier i aftalen om salg af selskabet for mindst 51 mio. DKK.

⁽²²⁾ Dom af 15. september 1998 afsagt af Retten i Første Instans i sag T-11/95 *“BP Chemicals Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber”*, offentliggjort i Sml. 1998 II, s. 3235; præmis 171.

76. Konklusionen er, at Kommissionen ikke mener at have de nødvendige oplysninger til med sikkerhed at kunne afgøre, om de to betalinger skal betragtes som to trancher, der indgår i samme omstrukturingsforanstaltning, eller om de skal betragtes som to separate betalinger.
77. Det er nu nødvendigt først at analysere, om disse betalinger skal betragtes som støtte. I bekræftende fald må det dernæst undersøges, om den er forenelig med fællesmarkedet.

3.1.1. *Er der tale om støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1?*

78. I det foreliggende tilfælde har den danske stat tilført finansiering i form af en kapitalforhøjelse (i 1999 og 2001), et ansvarligt lån (i 1999), eftergivelse af gæld (i 2001) og garantier til køberen (i 2001). Da der er virksomheder med sæde i andre medlemsstater, som er aktive på det danske bustransportmarked, påvirker støtten samhandelen mellem medlemsstaterne.
79. Det skal undersøges, om finansieringen begunstiger Combust. I den forbindelse er to forhold af betydning. For det første betragtes finansieringen ikke som en fordel, hvis formålet kun er at kompensere Combust for forpligtelserne til offentlig tjeneste. For det andet, hvis støtten ikke skal kompensere Combust for forpligtelserne til offentlig tjeneste, betragtes støtten heller ikke som en fordel for Combust i forhold til konkurrenterne, hvis den danske stat har opført sig som en privat markedsøkonomisk investor.

3.1.1.1. Kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste

80. Domstolen fandt i *Altmark*-dommen, at offentlige tilskud, som har til formål at muliggøre virksomhed med rutetransport i byer, forstæder eller regioner, dog ikke falder ind under denne bestemmelse [EF-traktatens artikel 87], for så vidt som sådanne tilskud skal anses for at være en kompensation, der er et vederlag for de af de begunstigede virksomheder leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste ⁽²³⁾. Domstolen opstillede dernæst fire betingelser, som alle skal være opfyldt, for at et offentligt tilskud kan betragtes som vederlag for udførelse af offentlig tjeneste.
81. I *Combust*-dommen fandt Retten i Første Instans, at mindst to af disse betingelser ikke var opfyldt. Der var ikke pålagt Combust nogen forpligtelser til offentlig tjeneste, og grundlaget for beregningen af den omtvistede kompensation blev ikke fastlagt på forhånd og var ikke objektiv og gennemsigtig ⁽²⁴⁾. Den danske stats støtte til Combust må derfor nødvendigvis betegnes som statsstøtte i henhold til "*Altmark*"-dommen.

3.1.1.2. Overholdelse af det markedsøkonomiske investorprincip

82. I to meddelelser fra 1984 ⁽²⁵⁾ og 1993 ⁽²⁶⁾ har Kommissionen redegjort for, hvordan den anvender det markedsøkonomiske investorprincip. Ifølge Domstolens retspraksis skal der "foretages en vurdering af, om en privat investor af en størrelse, der kan sammenlignes med organer, som forestår forvaltningen af den offentlige sektor, under tilsvarende omstændigheder kunne tænkes at ville have indskudt en kapital af den omhandlede størrelse, navnlig under hensyn til de oplysninger, som var tilgængelige, og den forventede udvikling på datoen for kapitalindskudde." ⁽²⁷⁾. Stadig ifølge Domstolens retspraksis "kan en privat virksomhed rimeligvis fremskaffe den nødvendige kapital til at sikre sig, at en virksomhed, der er kommet i forbigående vanskeligheder, kan overleve og på ny kan blive rentabel, efter omstændighederne efter en rekonstruktion" ⁽²⁸⁾. Domstolen præciserede endvidere, "at der vel skal foretages en sammenligning mellem de indgreb, som iværksættes af en offentlig investor, når denne forfølger visse formål mht. økonomisk politik, og den fremgangsmåde, der følges af en privat investor, men denne sidste behøver ikke nødvendigvis være en almindelig investor, som placerer kapital til forrentning på kortere eller længere sigt, men skal dog i det mindste være et privat holdingselskab eller en privat koncern af virksomheder, som følger en global eller sektorbestemt strukturpolitik, og som lader sig lede af mere langsigtede rentabilitetsudsigter." ⁽²⁹⁾.
83. På baggrund af de to meddelelser og Domstolens retspraksis skal det undersøges, om en privat investor, der er ejer af en virksomhed, som kan sammenlignes med Combust, ville have handlet på samme måde som den danske stat, da den tilførte finansiering i 1999 og 2001.
84. Hvad angår finansieringen i 1999, er de danske myndigheder af den opfattelse, at "the principle of the rational market investor would lead to the result that the capital injection was a proper commercial decision". Til støtte for den analyse bemærker de danske myndigheder, at Combust' bestyrelse forventede et underskud på 25 mio. DKK i 1999, balancerende regnskaber i 2000 og overskud fra 2001.

⁽²³⁾ Domstolens dom C-280/00, præmis 95.

⁽²⁴⁾ Domstolens præmis 98.

⁽²⁵⁾ Anvendelse af EØF-traktatens artikel 92 og 93 på offentlige andele, EF-Bulletin 9/1984.

⁽²⁶⁾ Meddelelse til medlemsstaterne fra Kommissionen, EFT C 307 af 13. november 1993, s. 3.

⁽²⁷⁾ Domstolens dom af 16. maj 2002, C-482/99, præmis 56.

⁽²⁸⁾ Domstolens dom af 10. juli 1986, 40/85, *Belgien mod Kommissionen*, præmis 14.

⁽²⁹⁾ Domstolens dom af 21. marts 1991, C-305/89, *Italien mod Kommissionen*, "Alfa Romeo"-sagen, præmis 20.

85. Kommissionen noterer sig, at bestyrelsens forventninger forekom optimistiske i betragtning af de underskud, Combust havde haft siden 1997, og betingelserne i de kontrakter, som var indgået siden da med de regionale og lokale myndigheder. En privat investor ville ikke have baseret sin beslutning om at investere udelukkende på bestyrelsens forventninger. De oplysninger, som de danske myndigheder har udleveret, indeholder ikke andre elementer, der dokumenterer, at en privat investor ville have handlet på samme måde som de danske myndigheder. Kommissionen tvivler derfor på, at de danske myndigheder opførte sig som en privat markedsøkonomisk investor.
86. Hvad angår finansieringen i 1999 og i 2001 mener de danske myndigheder endvidere, at *“the principle of the rational market investor also applies to a situation, where injection of fresh capital is based upon considerations of protecting the credibility of the Government (parent company) in the market, cf. judgement of March 21, 1991 in case C-303/88, Italy v. Commission, Rep. 1991 I, page 1433, para. 21.”* I den dom, som de danske myndigheder nævner, anerkender Domstolen, at en privat markedsøkonomisk investors beslutning kan *“være begrundet ikke blot i muligheden for herved at opnå en indirekte økonomisk gevinst, men også i andre overvejelser, f.eks. ønsket om at bevare koncernens image eller omlægge dens virksomhed.”* Men Domstolen præciserer dernæst: *“når en offentlig investors kapitalindskud foretages uden skelen overhovedet til selv langsigtede rentabilitetsmuligheder, må der imidlertid antages at være tale om støtte efter betydningen i traktatens artikel 92.”*
87. De danske myndigheder forklarer i deres anmeldelse, at Combusts konkurs ikke kunne have været afværget uden finansieringen, hvilket ville have skadet statens omdømme som markedsinvestor. Ifølge myndighederne ville et moderselskab ikke acceptere, at et datterselskab, der havde lidt store tab, blev erklæret for konkurs, især ikke hvis datterselskabet allerede var blevet omorganiseret flere gange og kreditorerne var gået med til at reducere deres fordringer. De konkluderer derfor, at en privat investor i deres sted ville have opført sig på samme måde.
88. Kommissionen har sine tvivl med hensyn til, om en privat investor ville have opført sig på den måde i en tilsvarende situation. Den gør de danske myndigheder opmærksom på, at Domstolen kun accepterer hensynet til statens omdømme som begrundelse for en kapitaltilførsel, hvis der samtidig er udsigt til, at virksomheden bliver rentabel nok til at overbevise en privat investor i samme situation om at påtage sig risikoen ved forehavendet, hvilket der indtil nu overhovedet ikke er blevet fremlagt dokumentation for.
89. Kommissionen mener dog, at en privat investor kunne have opført sig som den danske stat gjorde, hvis det viste sig, at det ville være mindre bekosteligt at omstrukturere virksomheden med henblik på salg end at lade den gå konkurs. Denne beregning skal foretages udelukkende med udgangspunkt i, at virksomheden er statsejet, og i omkostningerne og fordelene i forbindelse med de to scenarier — det vil altså sige uden at medregne omkostningerne forbundet med det offentlige forpligtelser — som ville skulle afholdes af staten, også selv om virksomheden var privat. De danske myndigheder har imidlertid endnu ikke givet tilstrækkelige oplysninger til, at dette kan påvises.
90. Kommissionen har således sine tvivl med hensyn til, om den danske stat opførte sig som en fornuftig investor i forbindelse med kapitalindskuddene i 1999 og/eller 2001. Kommissionen kan derfor ikke udelukke, at den danske stats finansieringer af Combust helt eller delvis må betragtes som statsstøtte efter artikel 87, stk. 1.

3.1.2. Er støtten forenelig med fællesmarkedet?

91. Hvis den danske stats finansieringer skal betragtes som statsstøtte efter artikel 87, stk. 1, vil støtten kunne være forenelig med fællesmarkedet i henhold til forordning (EØF) nr. 1191/69 eller i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), som specificeret i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

3.1.2.1. Er støtten forenelig i henhold til EF-traktatens artikel 73 som specificeret i forordning (EØF) nr. 1191/69?

92. I henhold til EF-traktatens artikel 73 *“er støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, forenelige med denne traktat.”*
93. I “Altmark”-dommen fastslog Domstolen, *“at medlemsstaterne ikke længere er berettigede til at påberåbe sig traktatens artikel 77 [nu artikel 73] uden for de tilfælde, som omhandles i den afledte fællesskabsret”* ⁽³⁰⁾. Retten i Første Instans bekræftede denne argumentation i Combust-dommen. På grundlag af EF-traktatens artikel 73 vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 1191/69, 1192/69 og 1107/70. Forordning (EØF) nr. 1191/69 giver medlemsstaternes myndigheder mulighed for inden for området for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje at vedtage alle de foranstaltninger, der er omfattet af forordningen, herunder de hertil nødvendige finansieringsforanstaltninger.

⁽³⁰⁾ Dom C-280/00, præmis 107.

94. I henhold forordning (EØF) nr. 1191/69 kan medlemsstaterne vælge mellem to metoder til at organisere offentlig tjeneste på transportområdet: enten kan de indgå kontrakter om offentlig tjeneste, jf. forordningens artikel 1, stk. 4, og afdeling V, eller de kan pålægge transportvirksomheder forpligtelser til offentlig tjeneste, jf. forordningens artikel 1, stk. 5, og afdeling II, III og IV. Ifølge Retten indeholder de nævnte bestemmelser *“en sektorbestemt undtagelse fra det principielle forbud mod statsstøtte [...] og overlader ikke Kommissionen noget skøn med hensyn til godkendelse af de støtteforanstaltninger, som omfattes af denne undtagelse”* ⁽³¹⁾.
95. De danske myndigheder har på bustransportområdet valgt at indgå kontrakter om offentlig tjeneste. Ifølge Retten i Første Instans *“medfører de kontraktlige forbindelser, der opstår mellem transportvirksomheden og den kompetente myndighed efter en licitation, i medfør af artikel 14, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1191/69 en særlig finansierungsordning, som ikke giver plads for nogen kompensation efter de i forordningens afdeling II, III og IV fastsatte metoder”* ⁽³²⁾ Indgåelsen af en kontrakt om offentlig tjeneste udelukker altså muligheden for at yde kompensation for pålæggelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste.
96. Viser det sig, at den pris, der er aftalt mellem de to parter i en kontrakt om offentlig tjeneste, er for lav, har den virksomhed, der har indgået kontrakten, i henhold til artikel 14, stk. 4-6, i forordning (EØF) nr. 1191/69 mulighed for at afbryde kontrakten. Myndighederne kan pålægge virksomheden at opretholde den pågældende tjenesteydelse i endnu et år mod et vederlag, som beregnes efter de metoder, som er fastsat i forordningens afdeling II, III og IV. Kun i denne situation må der ydes kompensation for, at der pålægges en forpligtelse til offentlig tjeneste under kontraktordningen.
97. Combust afbrød ikke kontrakterne om offentlig tjeneste, som selskabet havde indgået med de forskellige regionale og lokale myndigheder. Derfor kan artikel 73 ikke anvendes sammen med afdeling II, III og IV i forordning (EØF) nr. 1191/69 til at erklære støtten til Combust forenelig med fællesmarkedet.
- 3.1.2.2. Er støtten forenelig i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), som specificeret i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder?
98. I EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hedder det: *“Som forenelig med fællesmarkedet kan betragtes støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samfundsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.”* Med henblik på anvendelsen af denne artikel har Kommissionen bl.a. vedtaget rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.
99. Kommissionen vedtog en første udgave af disse rammebestemmelser i 1994 ⁽³³⁾ De blev afløst første gang i 1999 ⁽³⁴⁾ og anden gang i 2004 af nye rammebestemmelser på området ⁽³⁵⁾. Med hensyn til, hvornår disse rammebestemmelser skal anvendes, er der fastsat følgende i punkt 103 og 104 i rammebestemmelserne fra 2004:
- Hvad angår anmeldt støtte: *“Anmeldelser, der indgår til Kommissionen før den 10. oktober 2004, vil blive vurderet på grundlag af de på anmeldelsestidspunktet gældende kriterier.”*
 - Hvad angår ikke anmeldt støtte: *“Kommissionen vil undersøge, om rednings- eller omstrukturingsstøtte, der er ydet uden Kommissionens forudgående godkendelse og derfor er i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, er i overensstemmelse med fællesmarkedet på grundlag af disse rammebestemmelser, hvis al støtten eller en del heraf er blevet ydet efter rammebestemmelsernes offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende. I alle andre tilfælde vil den foretage undersøgelsen på grundlag af de rammebestemmelser, der anvendes på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet.”*

Punkt 100 og 101 i rammebestemmelserne fra 1999 er affattet på samme måde.

⁽³¹⁾ Combust-dommen, præmis 85.

⁽³²⁾ Combust-dommen, præmis 79.

⁽³³⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

⁽³⁴⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

⁽³⁵⁾ EFT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

100. Støtten til Combust må betragtes som ikke anmeldte foranstaltninger, fordi den første finansiering blev givet i maj 1999 uden Kommissionens forudgående godkendelse. Hele finansieringen kom til udbetaling, før rammebestemmelserne fra 2004 trådte i kraft. Da den anden finansiering først kom til udbetaling, efter at rammebestemmelserne fra 1999 var trådt i kraft, nemlig i 2001, er det rammebestemmelserne fra 1999, der skal anvendes og ikke dem fra 1994. Hvis de to betalinger skal betragtes som to separate trancher, skal rammebestemmelserne fra 1994 anvendes på den første tranche, mens rammebestemmelserne fra 1999 skal anvendes på den anden tranche.
101. I afsnit 3.2 i rammebestemmelserne fra 1999 fastsættes følgende betingelser for, at en **omstrukturingsstøtte** kan godkendes:
- Virksomheden skal kunne anses for at være kriseramt.
 - Omstrukturierungsplanen skal inden for en rimelig tidshorisont kunne gøre virksomheden rentabel på længere sigt.
 - Der bør træffes foranstaltninger for mest muligt at afbøde støttens skadelige virkninger for konkurrenterne.
 - Støtten skal begrænses til det strengt nødvendige minimum, så omstruktureringen kan gennemføres.
 - Kommissionen skal på grundlag af regelmæssige og detaljerede rapporter være i stand til at sikre sig, at omstrukturierungsplanen gennemføres tilfredsstillende.
 - Der må kun ydes omstrukturierungsstøtte én gang.
102. Hvad den første betingelse angår, så findes der ingen fællesskabsdefinition på en **kriseramt virksomhed**. Ifølge punkt 5 i rammebestemmelserne betragtes et selskab med begrænset ansvar, hvilket Combust er, under alle omstændigheder som kriseramt, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder. Ifølge årsregnskabet for 1997 var den tegnede kapital på 65 mio. DKK og aktiekapitalen på 186 mio. DKK. Ifølge årsregnskabet for 1998 var den tegnede kapital på 65 mio. DKK og aktiekapitalen på 47 mio. DKK. I 1999 havde Combust et månedligt underskud på 14 mio. DKK. Derfor var aktiekapitalen forsvundet, da de danske myndigheder i maj 1999 besluttede at tilføre ny kapital i form af en kapitalforhøjelse på 200 mio. DKK og et ansvarligt lån på 100 mio. DKK. Eftersom over halvdelen af den tegnede kapital var forsvundet, da den første støttetranche til omstrukturering blev udbetalt, og over en fjerdedel af denne kapital var gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder, må Combust betragtes som en kriseramt virksomhed efter rammebestemmelserne.
103. For at der kan ydes omstrukturierungsstøtte, skal der iværksættes en **omstrukturierungsplan**, der inden for en rimelig tidshorisont og på basis af en realistisk vurdering skal kunne gøre virksomheden rentabel på længere sigt.
104. Punkt 32-34 i rammebestemmelserne indeholder minimumsbetingelserne for, at Kommissionen kan godkende en omstrukturierungsplan. Planen skal bl.a. indeholde følgende elementer:
- en markedsanalyse
 - en beskrivelse af de omstændigheder, der førte til virksomhedens vanskeligheder, hvilket giver mulighed for at vurdere, om de foreslåede foranstaltninger kan gøre virksomheden rentabel igen
 - en beskrivelse af de planlagte ændringer, der skal til, for at virksomheden efter omstruktureringen kan dække alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger, og kan klare sig i konkurrencen ved egen hjælp.
105. De danske myndigheder fremlagde en omstrukturierungsplan for Combust, der indeholder disse elementer, som er beskrevet i afsnit 2 i denne beslutning.
106. Hvad angår Combust' rentabilitet fastslog Retten i Første Instans i Combust-dommen, at "Kommissionens argumentation [i den oprindelige beslutning] må forstås som udtryk for en alvorlig tvivl om, hvorvidt Combust var rentabel ifølge [EF-traktatens artikel 87] og rammebestemmelserne, hvilken tvivl Kommissionen imidlertid ikke anså sig for forpligtet til at afklare, når den fandt, at artikel 73 EF udgjorde et tilstrækkeligt retsgrundlag til at godkende støtten. Da den sidstnævnte bestemmelse imidlertid ikke kan påberåbes i denne forbindelse [...], indeholder den anfægtede beslutning ikke noget gyldigt grundlag for at godkende udbetalingen af beløbet på 300 mio. DKK. Det kan derfor ikke under nogen omstændigheder anses for godtgjort, at Combust var rentabel" ⁽³⁶⁾.

⁽³⁶⁾ Combust-dommen, præmis 114 og 115.

107. Kommissionen noterer sig, at de kontrakter om offentlig tjeneste, som Combust vandt i forbindelse med licitationer, samtidig var hovedårsagen til selskabets økonomiske vanskeligheder på grund af de unormalt lave tilbud. Det ville altså have været en udvej at afbryde disse kontrakter for at gøre virksomheden rentabel igen. De danske myndigheder forklarer i den forbindelse, at der ifølge dansk lovgivning ikke var mulighed herfor. Kommissionen gør dog de danske myndigheder opmærksom på, at der ifølge artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69, som gælder umiddelbart og har forrang for national lovgivning, er mulighed herfor.
108. Endelig bemærker Kommissionen, at Combust ifølge de danske myndigheders skøn (jf. tabel 7) uden støtte vil få et akkumuleret underskud på 360 mio. DKK i perioden 2000-2005, mens støtten i 2001 kun var på 291 mio. DKK.

Tabel 7. Overslag over overskud/underskud på Combust-ruter for perioden 2000-2007

Mio. DKK	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Omsætning	1089	1055	934	824	696	440	206	60
Overskud/underskud uden statsstøtte	- 118	- 66	- 59	- 53	- 43	- 21	+ 6	+ 2

Kilde: De danske myndigheder.

109. På grundlag af ovenstående kan Kommissionen kun bekræfte, at den nærer tvivl om, hvorvidt Combust bliver rentabelt efter omstruktureringen.
110. Hvad angår den tredje betingelse, som går ud på, at der skal **træffes foranstaltninger for mest muligt at afbøde støttens skadelige virkninger for konkurrenterne**, så mener de danske myndigheder, at det i det foreliggende tilfælde undtagelsesvis ikke er nødvendigt med sådanne foranstaltninger af følgende to årsager:
- Combust' kontrakter udløber efterhånden: Ved udgangen af 2003 udløber ca. 50 % af kontrakterne, målt i kontraktværdi. Den sidste kontrakt udløber i 2006.
 - Arriva regner ikke med at bevare en markedsandel svarende til Arriva Danmarks og Combust' markedsandele tilsammen på købstidspunktet (ca. 50 %), men påtænker at sælge en del af Combust til Connex.
111. Ifølge Kommissionen ville det have været mest logisk at afbryde alle eller i hvert fald en stor del af de underskudsgivende kontrakter om offentlig tjeneste, som Combust havde indgået, for at reducere støttens skadelige virkninger for konkurrenterne. I så fald ville de øvrige busselskaber have kunnet overtage Combust' markedsandele, hvilket ville være sket, hvis Combust var gået konkurs.
112. Kommissionen bemærker, at Combust ikke afbrød kontrakterne om offentlig tjeneste, som selskabet havde indgået med de forskellige regionale og lokale myndigheder. De danske myndigheder forklarer i den forbindelse, at der ifølge dansk lovgivning ikke var mulighed herfor. Kommissionen gør dog de danske myndigheder opmærksom på, at der ifølge artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69, som gælder umiddelbart og har forrang for national lovgivning, er mulighed herfor.

113. Kommissionen bemærker endvidere, at det planlagte salg af en del af Combustil Connex fandt sted i maj 2001. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen ligger inde med, drejede det sig om salg af aktiver, herunder kontrakter om offentlig tjeneste, ansatte, busser og infrastrukturer, til en positiv pris, der naturligvis tilfaldt Combust. Endvidere blev salgsaftalen indgået direkte med Connex, og konkurrenterne havde derfor ikke mulighed for at byde. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke se, hvordan dette salg kan betragtes som en modydelse, der skal begrænse de skadelige virkninger for Combust/Arrivas konkurrenter.
114. Endelig synes det i forbindelse med argumentet om, at kontrakterne udløber efterhånden, at være blevet overset, at det er situationen på tidspunktet for støttens indførelse, som er afgørende. Man ville endvidere kunne forstille sig salg af et antal kontrakter svarende til dem, som støttemodtageren har for øjeblikket.
115. Derfor tvivler Kommissionen på, om de danske myndigheder med udgangspunkt i sagens særlige omstændigheder havde grundlag for at undlade at træffe foranstaltninger for mest muligt at afbøde støttens skadelige virkninger for konkurrenterne, således som det ellers kræves i rammebestemmelserne.
116. Hvad angår den fjerde betingelse, som går ud på, at støtten skal **begrænses til det strengt nødvendige minimum**, vil støtten ifølge de danske myndigheders omstruktureringsplan give Arriva mulighed for at opnå et afkast af den investerede kapital på 10 %. Ifølge Arriva er dette det absolutte minimum for en sådan investering.
117. På grundlag af de oplysninger, som de danske myndigheder har givet, kan Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt kontrollere, om støtten er begrænset til det strengt nødvendige minimum, og udtrykker derfor sin tvivl på dette område.
118. Kommissionen bemærker, at Combust blev solgt til Arriva efter en forhåndsudvælgelse og forhandlinger om omstrukturering, hvilket ville kunne have bidraget til at dokumentere, at støtten blev begrænset til et minimum, hvis forhåndsudvælgelsen havde været transparent og åben for alle konkurrenterne, således at der mellem den danske stat og Arriva kunne have været aftalt en pris, som afspejlede Combust' reelle markedsværdi. For øjeblikket har Kommissionen ikke tilstrækkelige oplysninger herom. For at kunne analysere udbuddet har Kommissionen især brug for følgende oplysninger:
- De selskaber, der tilkendegav at være interesseret i at byde på Combust, hvilke betingelser fik de helt præcist oplyst, og hvor stor en offentlig støtte fik de helt præcist lovning på?
 - Hvordan så Arrivas og Metrolines tilbud ud i detaljer?
 - Hvilke former for offentlig støtte blev der forhandlet alene med Arriva?

Kommissionen bemærker i øvrigt, at en vigtig forudsætning for at kunne vurdere, om den pris, som Arriva betalte, var markedsprisen, er at vide, hvad salgsaftalen, der blev indgået mellem Arriva og Connex, helt præcist indeholder. Dette salg, der fandt sted i maj 2001, omfattede 50 % af Combust' aktiver som allerede nævnt. Salgsprisen var på 223 mio. DKK, mens Arriva, hvis man medregner de finansielle forpligtelser, som den danske stat påtog sig, da Combust blev solgt til Arriva, betalte en negativ pris på 291 mio. DKK for Combust. I den forbindelse bemærker Kommissionen også, at salgsaftalen medfører salg af halvdelen af Combust' kontrakter om offentlig tjeneste. Kommissionen undrer sig over, at dette salg er tilladt i henhold til dansk lovgivning, når lovgivningen ifølge de danske myndigheder ikke tillader, at kontrakterne ophæves.

119. Kommissionen henleder de danske myndigheders opmærksomhed på, at støttemodtagerne ifølge punkt 40 i rammebestemmelserne selv skal yde et bidrag til omstruktureringsplanen. Den bemærker, at Arriva overtog en del af Combust' gæld. Den opfordrer de danske myndigheder til at oplyse, hvilke andre bidrag Combust og/eller Arriva eventuelt har ydet.
120. Hvad angår den femte betingelse, har de danske myndigheder indvilliget i at udarbejde en **årlig rapport** til Kommissionen, så den kan vurdere, om omstruktureringsplanen gennemføres i overensstemmelse med de danske myndigheders tilsagn. Kommissionen har modtaget en sådan rapport for 2001 og 2002, der viser, at omstruktureringsplanen er blevet overholdt.

121. Endelig hvad den sjette betingelse angår, skal det kontrolleres, om omstrukturingsstøtten overholder princippet om "**engangsstøtte**" ("one time, last time"). Ifølge de oplysninger, som de danske myndigheder har givet, har Combust ikke tidligere modtaget omstrukturingsstøtte. For at kunne kontrollere, om denne betingelse er overholdt, er det nødvendigt at undersøge (jf. punkt 72 til 78), om de foranstaltninger, der blev truffet til fordel for Combust i 1999 og 2001, skal betragtes som separate foranstaltninger eller kun én foranstaltning, og om foranstaltningerne skal betragtes som støtte eller investering.

3.2. Opsummering af de forhold, med hensyn til hvilke Kommissionen nærer tvivl

122. Af ovennævnte årsager nærer Kommissionen alvorlig tvivl med hensyn til følgende forhold:
- (a) den danske stats overholdelse af det markedsøkonomiske investorprincip i betragtning af Combust' økonomiske situation og udsigter på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet,
 - (b) muligheden for at gøre Combust rentabel igen på længere sigt
 - (c) begrundelsen for at undlade at træffe foranstaltninger for mest muligt at afbøde støttens skadelige virkninger for konkurrenterne
 - (d) begrænsningen af støtten til et minimum
 - (e) overholdelsen af "engangsstøtte"-princippet.
123. På baggrund af ovenstående opfordrer Kommissionen efter proceduren i EF-traktatens artikel 88, stk. 2, Danmark til senest en måned efter modtagelsen af dette brev at fremsætte sine bemærkninger og fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere støttens/foranstaltningens forenelighed med fællesmarkedet. Kommissionen opfordrer de danske myndigheder til straks at fremsende kopi af dette brev til den potentielle støttemodtager.
124. Kommissionen meddeler herved Danmark, at interesserede parter vil blive underrettet ved offentliggørelse af dette brev og et fyldestgørende resumé heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen underretter ligeledes interesserede parter i de EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen, ved offentliggørelse af en meddelelse i EØS-tillægget i *Den Europæiske Unions Tidende*, samt EFTA-Tilsynsmyndigheden ved fremsendelse af kopi af nærværende brev. Alle interesserede parter vil blive opfordret til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter datoen for offentliggørelsen.»
-

VALSTS ATBALSTS — SLOVĀKIJA

Valsts atbalsts Nr. C 25/2005 (ex NN 21/2005) — Pasākumi par labu *Frucona Košice*

Aicinājums iesniegt piezīmes saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu

(2005/C 233/11)

Dokuments attiecas uz EEZ

Ar 2005. gada 5. jūlijā vēstuli, kuras atveidojums tās autentiskajā valodā ir sniegts šī kopsavilkuma pielikumā, Komisija paziņojusi Slovērijai par tās lēmumu attiecībā uz minētajiem pasākumiem uzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

Viena mēneša laikā no šī kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas dienas ieinteresētās puses var iesniegt piezīmes, adresējot tās:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
SPA 3, 6/5
B-1049 Brussels
Faksa nr.: (32-2) 296 12 42

Šīs atsauksmes tiks darītas zināmas Slovērijai. Ieinteresētā persona, kas iesniedz piezīmes, var rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta, norādot šādas prasības iemeslus.

KOPSAVILKUMA TEKSTS

parādus uz tādiem pašiem nosacījumiem. Uzraudzības tiesa apstiprināja šo vienošanos ar 2004. gada 14. jūlija lēmumu.

PROCEDŪRA

Ar 2004. gada 15. oktobra vēstuli Komisija saņēma sūdzību par iespējamu nelikumīgu valsts atbalstu par labu *Frucona Košice, a.s.*, Slovērijā. 2005. gada 4. janvāra vēstulē, kas reģistrēta Komisijā 2005. gada 17. janvārī, Slovērijas Republika informēja Komisiju par iespējamu nelikumīgu valsts atbalstu un lūdza to atzīt par glābšanas atbalstu uzņēmumam, kas nonācis finansiālās grūtībās.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nodokļu inspekcijai bija iespēja panākt debitora parāda izpildījumu lielākā apmērā nekā 35 %, kā nodokļu inspekcija bija vienojusies mierizlīguma procesā. Sūdzības iesniedzējs jo īpaši uzsver, ka nodokļu saistību izpildes un bankrota procedūra nodokļu inspekcijai būtu bijis izdevīgāks risinājums. Sūdzības iesniedzējs arī uzskata, ka nodokļu inspekcija neizturēja pārbaudi, ko veica privātie kreditori, tādēļ apstrīdētā parāda norakstīšana uzskatāma par nelikumīgu valsts atbalstu, kas turklāt neatbilst EK Līgumam.

Slovākija piekrīt slēdzienam, ka apstrīdētais pasākums veido valsts atbalstu, bet prasa, lai šo atbalstu atzīst par glābšanas atbalstu uzņēmumam, kas nonācis finansiālās grūtībās.

ATBALSTA SAŅĒMĒJU UN ATBALSTA PASĀKUMA APRAKSTS

Apstrīdētā pasākuma saņēmējs ir *Frucona Košice, a.s.*, kas darbojas spirta un alkoholisko dzērienu, bezalkoholisko dzērienu, augļu un dārzeņu konservu, kā arī etiķa ražošanas nozarē. Uzņēmums atbilst mazo un vidējo uzņēmumu kategorijas definīcijai.

NOVĒRTĒJUMS

Apstrīdētais pasākums ir kompetentas nodokļu inspekcijas norakstīts nodokļu parāds saskaņā ar tā dēvēto mierizlīgumu ar kreditoriem, ko reglamentē akts nr. 328/91 "Bankrots un mierizlīgums ar kreditoriem". Šī procedūra ir kolektīvās maksātnespējas procesa forma tiesas pārraudzībā. Tā sastāv no vienošanās starp parādu apgrūtināto uzņēmumu un tā kreditoriem, uz kuras pamata debitors daļēji apmierina kreditoru un viņi noraksta atlikušo parāda daļu.

Valsts atbalsts

Komisija atzīmē, ka nodokļu inspekcija un privātie kreditori vienojās par mierizlīgumu ar *Frucona* uz vienādiem nosacījumiem. Tomēr Komisija ievēro arī to, ka nodokļu inspekcijas rīcībā bija citi juridiskie instrumenti, ar kuru palīdzību tā varēja realizēt kreditora tiesības. Proti, nodokļu inspekcija varēja uzsākt nodokļu parāda piedziņas vai bankrota procedūru. Bankrota procedūrā nodokļu inspekcijai būtu atsevišķa kreditora statuss, jo debitoru parādi ir nodrošināti. Bankrota procedūras laikā gūtie ieņēmumi no nodrošināto aktīvu pārdošanas tiktu izlietoti vienīgi, lai segtu debitora parādu nodokļu inspekcijai. Nodokļu inspekcijai kā atsevišķam kreditoram, kas balso atsevišķā grupā, bija iespēja piemērot veto *Frucona* priekšlikumam par mierizlīgumu un uzsākt nodokļu parāda piedziņas vai bankrota procedūru.

Saskaņā ar šādu procedūru, ko *Frucona* uzsāka 2004. gada martā, nodokļu inspekcija piekrita norakstīt 65 % no debitora parāda. Kopējais debitora parāda apjoms bija SKK 640 793 831 (aptuveni 16 miljoni euro), norakstītā parāda apjoms bija SKK 416 515 990 (10,4 miljoni euro). Privātie kreditori, kas piedalījās mierizlīguma procesā, piekrita norakstīt viņu debitoru

Pamatojoties uz šajā posmā pieejamo informāciju, Komisija apšauba, ka nodokļu inspekcija rīkojusies kā privāts kreditors. Tādēļ Komisija apšauba, ka apstrīdētais pasākums neizjauca konkurenci, jo piešķīra *Frucona* priekšrocības, kādas tā nespētu iegūt privātajā tirgū. Komisija apšauba, ka apstrīdētais pasākums neveido valsts atbalstu.

Atkāpe saskaņā ar EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktu

Komisija novērtēja šo pasākumu kā atbalstu uzņēmumam, kas nonācis finansiālās grūtībās, piemērojot 1999. gadā pieņemtās Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai glābtu un pārstrukturētu grūtībās nonākušus uzņēmumus (OV C 288, 9.10.1999., 2. lpp.). Komisija apšauba apstrīdētā pasākuma savietojamību ar glābšanas atbalstu, jo nav runa par pagaidu palīdzību, bet gan par neatmaksājamu piešķirumu. Turklāt Komisija apšauba šī pasākuma savietojamību ar pārstrukturēšanas atbalstu. Komisija jo īpaši apšauba, ka *Frucona* ir iesniegusi pārstrukturēšanas plānu, kas spētu atjaunot uzņēmuma dzīvotspēju ilgā laika posmā, un ka atbalsts ir ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam.

VĒSTULES TEKSTS

“Komisija oznamuje Slovensku, že po preskúmaní informácií poskytnutých vašimi orgánmi o vyššie uvedenom opatrení sa rozhodla začať konanie stanovené v článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES.

I. KONANIE

- 1) Listom z 15. oktobra 2004 zaevidovanom 25. oktobra 2004 dostala Komisija sťažnosť týkajúcu sa údajnej nezákonnej štátnej pomoci v prospech *Frucony* Košice, a. s.. Sťažovateľ zaslal dodatočné informácie 3. februára 2005. Stretnutie so sťažovateľom sa konalo 24. mája 2005.
- 2) Komisia na základe informácií poskytnutých sťažovateľom požiadala Slovensko listom zo 6. decembra 2004, aby ju informovalo o spornom opatrení. Slovensko odpovedalo listom zo 4. januára 2005 zaevidovaným 17. januára 2005, v ktorom informovalo Komisiu o možnej nezákonnej pomoci poskytnutej *Frucone* a požiadalo Komisiu o schválenie pomoci ako pomoci na záchranu pre spoločnosť vo finančných ťažkostiach. Slovensko predložilo dodatočné informácie listom z 24. januára 2005 zaevidovaným 28. januára 2005.
- 3) Komisia požiadala o doplňujúce informácie listom z 9. februára 2005, na ktorý dostala odpovede listom zo 4. marca 2005 zaevidovaným 10. marca 2005.
- 4) Stretnutie so slovenskými orgánmi sa konalo 12. mája 2005.

II. OPIS

1. Príslušný podnik

- 5) Príjemcom finančnej pomoci je *Frucona* Košice, a. s., ktorá pôsobí vo výrobe alkoholu, nápojov na báze liehu, nealkoholických nápojov, konzervovaného ovocia a zeleniny

a octu. Spoločnosť sa nachádza v regióne oprávnenom na regionálnu pomoc podľa článku 87 ods. 3 písm. a) Zmluvy o ES.

- 6) *Frucona* zamestnáva [menej než 200] (*) osôb a v roku 2003 dosiahla obrat 360 miliónov Sk (9 miliónov EUR) a v roku 2004 720 miliónov Sk (18 miliónov EUR). Obrat v rôznych segmentoch výroby *Frucony* je uvedený v tabulke č. 1. Podľa slovenských orgánov *Frucona* spĺňa kritériá malého a stredného podniku.

Tab. 1: Obrat v rôznych segmentoch výroby [v tisícoch Sk]

	2002	2003	2004
Zelenina	61 869	53 287	29 000
Nealkoholické nápoje	63 702	65 134	44 994
Alkoholické nápoje	167 852	203 610	72 645
Jablčné víno	1 224	90	0
Ostatné produkty/služby	39 080	37 856	572 938
Spolu	333 727	359 977	719 577

2. Uplatňované vnútroštátne právne predpisy

- 7) Sporným opatrením je odpísanie daňového dlhu príslušným Daňovým úradom Košice IV (ďalej len “daňový úrad”) v rámci tzv. vyrovnania s veriteľmi. Tento postup upravuje zákon č. 328/91 o konkurze a vyrovnaní (ďalej len “zákon o konkurze”).
- 8) Vyrovnanie s veriteľmi (ďalej “vyrovnacie konanie”) je konanie, ktoré spolu s konkurzným konaním má za cieľ usporiadať finančnú situáciu spoločnosti v úpadku. Spoločnosť je v úpadku vtedy, keď má niekoľkých veriteľov a nie je schopná vyrovnať svoje záväzky do 30 dní od dátumu splatnosti. V konkurznom konaní spoločnosť zanikne a jej aktíva sa buď predajú novému majiteľovi, alebo sa spoločnosť zlikviduje. Oproti tomu vo vyrovnacom konaní spoločnosť v úpadku pokračuje v činnosti bezo zmeny majiteľa. Súd uznesením povolí vyrovnanie, ak sú splnené všetky procesné a materiálne predpoklady. Zároveň súd vyzve veriteľov, aby prihlásili svoje pohľadávky v predpísanej lehote.
- 9) Na základe dohody medzi veriteľmi a spoločnosťou v úpadku (ďalej len “vyrovnanie”) potvrdené súdom zaplatí spoločnosť časť svojho dlhu a zvyšok sa odpíše.
- 10) Tzv. oddelení veritelia, ktorých pohľadávky sú zabezpečené, a to napríklad záložným právom, majú privilegované postavenie v hlasovaní o návrhu spoločnosti v úpadku na vyrovnanie. Podľa zákona o konkurze, na prijatie návrhu vyrovnania musia všetci oddelení veritelia hlasovať v jeho prospech, zatiaľ čo hlas ostatných veriteľov sa pokladá za rozhodujúci, ak súhlasí kvalifikovaná väčšina veriteľov. Oddelení veritelia hlasujú zvlášť v prvej skupine veriteľov a majú právo vetovať návrh.

(*) Dôverná informácia.

- 11) Z dostupných informácií vyplýva, že keď vyrovnanie nadobudne právoplatnosť, nasleduje realizačná fáza, v ktorej dlžník musí zaplatiť časť dlhu tak, ako sa dohodol s veriteľmi, a prípadní verejní veritelia musia podniknúť ďalšie procesné kroky na uskutočnenie odpisov.
- 12) Tak isto sa ukazuje, že spoločnosť musí v návrhu na vyrovnanie opísať opatrenia určené na jej reorganizáciu a na zabezpečenie plynulého financovania jej činnosti po vyrovnaní.
- 13) Dostupné informácie naznačujú, že oddelení veritelia majú privilegované postavenie aj v konkurznom konaní. Výnosy z predaja zabezpečených aktív v konkurznom konaní by sa mali použiť výhradne na splatenie pohľadávok oddelených veriteľov. Ak z tohto predaja nemožno pokryť všetky pohľadávky oddeleného veriteľa, tieto sa spoja v druhej skupine s pohľadávkami ostatných veriteľov. V druhej skupine sa veritelia uspokojujú pomerne.
- 14) Podľa zákona č. 511/92 o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len "zákon o správe daní") má spoločnosť možnosť požiadať daňové orgány o odklad platenia daní. Na odloženú sumu sa účtuje úrok a odložený dlh musí byť zabezpečený.
- 15) Zákon o správe daní upravuje daňové exekučné konanie, účelom ktorého je vymôcť daňové pohľadávky štátu prostredníctvom napríklad predaja nehnuteľností, hnutelých aktív alebo podniku ako celku.
- 16) Frucona v roku 2003 využila inštitút odkladu platenia spotrebnej dane z alkoholu v zmysle zákona o správe daní.
- 17) Podľa informácií poskytnutých slovenskými orgánmi odsúhlasil daňový úrad rôznymi správnymi rozhodnutiami odklad platby dane splatnej mesačne za obdobie od novembra 2002 do novembra 2003. Celkový odložený dlh predstavoval 477 015 759 Sk (11 miliónov EUR). Pred odsúhlasením odkladu týchto platieb daňový úrad v súlade so zákonom zabezpečil každú zo svojich pohľadávok záložným právom v celkovej výške 397 476 726 Sk (10 miliónov EUR).
- 18) Keď Frucona nezaplatila spotrebnú daň za mesiac január 2004 splatnú 25. februára 2004, prišla v dôsledku toho o licenciu na výrobu a spracovanie liehu.
- 19) Frucona 8. marca 2004 podala na príslušný krajský súd návrh na vyrovnanie. Krajský súd povolil vyrovnacie konanie uznesením z 29. apríla 2004, keďže všetky potrebné právne požiadavky boli splnené. Veritelia hlasovali v prospech návrhu na vyrovnanie predloženého Fruconou na pojednávaní dňa 9. júla 2004. Vyrovnanie bolo potvrdené 14. júla 2004 uznesením dohliadajúceho krajského súdu.
- 20) Daňový úrad napadol toto potvrdzujúce uznesenie súdu. Najvyšší súd uznesením z 25. októbra 2004 rozhodol, že odvolanie nebolo prípustné, a vyhlásil, že uznesenie súdu potvrdzujúce vyrovnanie sa stalo právoplatným a vykonateľným 23. júla 2004.
- Veritelia sa s Fruconou dohodli na tomto vyrovnaní: 35 % dlhu splatí Frucona do jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti vyrovnania a zvyšných 65 % dlhu jej veritelia odpustia. Všetci veritelia boli teda uspokojení za rovnakých podmienok. Daňový úrad ako jediný verejný veriteľ súhlasil s odpísaním 416 515 900 Sk (10,6 miliónov EUR). Konkrétne sumy pre jednotlivých veriteľov sú uvedené v nasledujúcej tabuľke.

Tab. 2: Stav dlhov Frucony Košice pred a po vyrovnanom konaní [v Sk]

Veriteľ		Dlh pred vyrovnaním	Dlh po vyrovnaní (*)	Odpísaná suma
Verejný	Daňový úrad	640 793 831	224 277 841	416 515 990
Súkromný	Tetra Pak, a. s.	[...] (*)	[...]	[...]
	MTM-obaly, s.r.o.	[...]	[...]	[...]
	Merkant družstvo	[...]	[...]	[...]
	Vetropack, s.r.o.	[...]	[...]	[...]
SPOLU		644 591 511	225 607 029	418 984 482

(*) Suma, ktorú je Frucona Košice povinná splatiť svojim veriteľom.

- 21) Vo vyrovnacom konaní vystupoval daňový úrad ako oddelený veriteľ a ako taký hlasoval v prospech vyrovnania zvlášť. Daňový úrad mal privilegované postavenie vďaka skutočnosti, že jeho pohľadávky boli zabezpečené v súvislosti s odkladom daňového dlhu Frucony v roku 2003 (pozri odsek 17). Všetci ostatní veritelia hlasovali v prospech navrhovaného vyrovnania. Ich pohľadávky boli bežné obchodné pohľadávky nezabezpečené žiadnym spôsobom.
- 22) Frucona vo svojom návrhu na vyrovanie v súlade s požiadavkami zákona o konkurze opísala reorganizačné opatrenia týkajúce sa výroby, distribúcie a personálu (vrátane prepúšťania). V organizačnej a personálnej oblasti Frucona plánovala nasledujúce opatrenia: vytvorenie univerzálnej výrobné skupiny pre všetky výrobné činnosti, reorganizácia svojich dopravných zariadení vylúčením vozidiel s najnižšou zostatkovou hodnotou a reorganizácia obchodných činností. Tieto opatrenia malo sprevádzať prepustenie [do 50] (*) zamestnancov od marca do mája 2004. Ďalších 50 zamestnancov malo v tomto období pracovať na 60 %.
- 23) Vo výrobnej a technickej oblasti sa v návrhu Frucony uvádzalo, že keďže spoločnosť prišla o licenciu na výrobu liehu, príslušné výrobné zariadenia sa od apríla 2004 prenajmú. Spoločnosť plánuje znížiť resp. zrušiť výrobu niektorých nerentabilných nealkoholických nápojov a akémukoľvek zavedeniu nového produktu v tejto kategórii bude predchádzať analýza ziskovosti tejto výroby.
- 24) Frucona navyše spomína nasledujúce opatrenia: reštrukturalizácia nákladov, ktorá by mala vyplývať z nižších výrobných nákladov po zrušení výroby liehu a zo zrušenia časti vlastnej dopravy spoločnosti; predaj starého zariadenia do šrotu. Frucona plánovala predaj aj administratívnu budovu, obchod a rekreačné zariadenie za 8 miliónov Sk (200 000 EUR) a spomenula možnosť predaj alebo prenajať zariadenie na výrobu octu.
- 25) Frucona plánovala intenzívny predaj svojich zásob hotových produktov (*).
- 26) Podľa návrhu na vyrovanie mala Frucona dostať od súkromnej banky pôžičku na financovanie časti dlhu, ktorý navrhla splatiť veriteľom vo vyrovnacom konaní. Celková výška vlastných prostriedkov spoločnosti na financovanie vyrovnania predstavovala 210 miliónov Sk (5,25 miliónov EUR).

III. ARGUMENTY STRÁN

1. Sťažovateľ

- 27) Sťažovateľ tvrdí, že správanie daňového úradu v tomto prípade, mimo i v rámci vyrovnacieho konania, nezodpovedá správaniu súkromného veriteľa, a preto odpis daňovej pohľadávky predstavuje štátnu pomoc, ktorá nie je kompatibilná so spoločným trhom, a to ani ako pomoc na záchranu, ani ako pomoc na reštrukturalizáciu.

(*) Dôverná informácia.

(¹) Vzhľadom na stratu licencie na výrobu liehu a nápojov na báze liehu a podľa informácií poskytnutých sťažovateľom sa tento predaj zrejme týkal hlavne liehu.

- 28) Sťažovateľ informoval Komisiu o rôznych právnych nástrojoch, ktoré podľa jeho názoru mohol daňový úrad využiť s cieľom dosiahnuť čo najvyššie uspokojenie svojich pohľadávok, ale tak neurobil. Sťažovateľ tvrdí, že predtým ako Frucona navrhla vyrovanie, daňový úrad mohol začať konkurzné konanie, v ktorom by boli jeho pohľadávky uspokojené osobitne a prednostne z predaja zabezpečených aktív (privilégium oddeleného veriteľa). Alternatívne mohol daňový úrad začať daňové exekučné konanie, ktoré by mu umožnilo predaj aktíva Frucony.
- 29) Okrem toho mohol daňový úrad podľa sťažovateľa odmietnuť navrhované vyrovanie. Keďže mal právo samostatného hlasu, jeho postavenie bolo teda rozhodujúce. Ak by daňový úrad nesúhlasil s návrhom Frucony, vyrovnacie konanie by sa ukončilo a daňový úrad by mohol iniciovať konkurz alebo daňovú exekúciu.

2. Slovenské orgány

- 30) Slovensko nepopiera, že sporné opatrenie predstavuje štátnu pomoc, a žiada jeho schválenie ako pomoc na záchranu pre spoločnosť vo finančných ťažkostiach.
- 31) Slovenské orgány však objasnili, že daňový úrad podnikol úvodné procesné kroky podľa zákona o správe daní s cieľom začať daňové exekučné konanie. Podanie návrhu na vyrovanie na krajský súd 8. marca 2004 však začiatu exekučného konania zabránilo.

IV. HODNOTENIE

1. Štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES

- 32) Článok 87 ods. 1 Zmluvy o ES vyhlasuje akúkoľvek pomoc poskytnutú členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov v akejkoľvek forme, ktorá narušuje alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých tovarov za nezlúčiteľnú so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.
- 33) Odpis verejného dlhu predstavuje použitie štátnych prostriedkov. Spoločnosť je činná hlavne v oblasti výroby nápojov, v ktorej sa medzi členskými štátmi obchoduje.
- 34) Zostáva určiť, či sporné opatrenie narúša hospodársku súťaž tým, že príjemcovi poskytuje podporu, ktorú by na súkromnom trhu nedostal. Inými slovami, Komisia musí určiť, či sa štát vo vyrovnacom konaní správal ako súkromný veriteľ.
- 35) V tomto kontexte Komisia poznamenáva, že Slovensko nepopiera, že predmetné opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
- 36) Z dostupných informácií je jasné, že predmetné vyrovanie obsahuje rovnaké podmienky vyrovnania pre súkromných veriteľov i daňový úrad: 35 % pohľadávok sa má splatiť veriteľom do jedného mesiaca a 65 % pohľadávok sa odpíše.

- 37) Zdā sa však, že právna situácia daňového úradu a ostatných veriteľov nebola rovnaká. Po prvé, daňový úrad mal na rozdiel od súkromných veriteľov právo na vlastný návrh začať špeciálne daňové exekučné konanie, a tým uspokojiť svoje pohľadávky v maximálnom rozsahu prostredníctvom, napríklad, predaja nehnuteľnosti, strojného zariadenia, alebo predaja podniku ako celku. V tejto súvislosti Komisia poznamenáva, že hodnota zabezpečených aktív predstavovala 397 476 726 Sk (10 miliónov EUR), pričom daňový úrad vyrovnal svoje pohľadávky vo výške 224 277 841 Sk (5,6 milióna EUR).
- 38) Po druhé, pohľadávky daňového úradu za obdobie od novembra 2002 do novembra 2003 boli zabezpečené záložným právom na aktívach Frucony vytvoreným v súvislosti s odkladom platby dlhu Frucony na toto obdobie. Výnos z predaja zabezpečených aktív v konkurznom konaní by sa použil výlučne na splatenie pohľadávok daňového úradu ako jediného oddeleného veriteľa. Pohľadávky daňového úradu nepokryté v prvej skupine by sa zaplatili spolu s pohľadávkami súkromných veriteľov z toho, čo by zostalo z aktív spoločnosti po predaji zabezpečených aktív. Veritelia v druhej skupine sú uspokojení pomerne. V tejto súvislosti Komisia pozoruje, že zatiaľ čo pohľadávky daňového úradu predstavovali 640 miliónov Sk (16 miliónov EUR), súhrn pohľadávok štyroch súkromných veriteľov predstavoval 3,8 milióna Sk (95 000 EUR), čo zodpovedá 0,6 % celkových pohľadávok. Vzhľadom na tento pomer sa zdá, že keďže výnosy z ďalšieho predaja by sa rozdelili pomerne, daňový úrad by profitoval najviac aj v druhej skupine. Uspokojenie súkromných veriteľov v druhej skupine by bolo minimálne.
- 39) Po tretie, daňový úrad po začatí vyrovnacieho konania mohol zabrániť vyrovnaniu odmietnutím hlasovať v jeho prospech.
- 40) Z uvedeného sa zdá, že zatiaľ čo súkromní veritelia mali záujem hlasovať pre navrhované vyrovnanie, lebo im zabezpečovalo vyšší výnos (pokrytie 35 % ich pohľadávok), daňový úrad by dosiahol vyšší výnos, ak by použil konkurzné konanie alebo daňovú exekúciu.
- 41) Na základe informácií dostupných v tomto štádiu Komisia pochybuje, že daňový úrad konal ako súkromný veriteľ. Komisia preto pochybuje, že sporné opatrenie nenarušilo hospodársku súťaž, a to udelením výhody, ktorú by Frucona nemohla získať na trhu.

2. Výnimka podľa článku 87 ods. 2 a ods. 3 Zmluvy o ES

- 42) Primárnym cieľom sporného opatrenia je pomôcť spoločnosti v ťažkostiach. V takýchto prípadoch možno uplatniť výnimku článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES, ktorá umožňuje povoliť štátnu pomoc na podporu rozvoja niektorých hospodárskych sektorov, ak táto pomoc negatívne neovplyvňuje podmienky obchodovania do takej miery, ktorá by bola v rozpore so spoločným záujmom, a ak sú splnené príslušné podmienky.
- 43) Vzhľadom na výrobné portfólio príjemcu Komisia hodnotila, či sa v tomto prípade uplatňujú špeciálne pravidlá vzťahujúce sa na sektor poľnohospodárstva. Po porovnaní obratu spoločnosti za roky 2002 – 2004 v rôznych segmentoch jej výrobného sortimentu (pozri tab. 1) Komisia došla k záveru, že väčšina produktov Frucony nie sú produkty spadajúce pod prílohu I Zmluvy o ES. Preto sa uplatňujú všeobecné pravidlá štátnej pomoci.
- 44) Pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu spoločností v ťažkostiach sa v súčasnosti upravuje usmernením Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach ⁽²⁾ (ďalej len "nové usmernenie"), ktoré nahrádza predchádzajúce znenie prijaté v roku 1999 ⁽³⁾ (ďalej len "usmernenie z roku 1999").
- 45) Prechodné ustanovenia nového usmernenia stanovujú, že nové usmernenie sa uplatňuje na hodnotenie akejkoľvek pomoci na záchranu alebo reštrukturalizáciu poskytnutej bez povolenia Komisie (nezákonná pomoc), ak je niektorá časť pomoci alebo celá pomoc poskytnutá po 1. októbri 2004, teda po dni uverejnenia nového usmernenia v Úradnom vestníku Európskej únie (bod 104, prvý pododsek). Ak však bola pomoc nezákonne poskytnutá pred 1. októbrom 2004, zisťovanie sa vedie na základe usmernenia platného v čase, keď bola pomoc poskytnutá (bod 104, druhý pododsek).
- 46) Komisia poznamenáva, že schválenie vyrovnania daňovým úradom nadobudlo právoplatnosť 23. júla 2004 ⁽⁴⁾. Pomoc bola teda nezákonne poskytnutá pred 1. októbrom 2004. Preto sa uplatňuje usmernenie z roku 1999, ktoré platilo v čase poskytnutia pomoci.

2.1. Oprávnenosť podniku

- 47) Podľa bodu 5 písm. c) usmernenia z roku 1999 sa podnik pokladá za podnik v ťažkostiach, ak podľa domáceho práva spĺňa kritériá na to, aby sa stal predmetom konania vo veci kolektívnej platobnej neschopnosti.
- 48) Frucona bola predmetom vyrovnacieho konania, ktoré je prístupné platobne neschopným spoločnostiam v súlade s definíciou zákona o konkurze. Frucona je preto oprávnená na pomoc na záchranu alebo reštrukturalizáciu.

2.2. Pomoc na záchranu

- 49) Pomoc na záchranu je svojím charakterom dočasná pomoc, ktorá by mala umožniť udržať podnik v ťažkostiach nad vodou na čas potrebný na vypracovanie plánu reštrukturalizácie alebo likvidácie. Tato pomoc pozostáva z podpory likvidity vo forme úverových záruk alebo pôžičiek (bod 23 písm. a) usmernenia z roku 1999). Komisia poznamenáva, že sporným opatrením je v tomto prípade odpísanie dlhu, čo zodpovedá nenávratnému grantu.
- 50) Podľa bodu 23 písm. d) sa k pomoci musí najneskôr šesť mesiacov od povolenia opatrenia na záchranu priložiť plán reštrukturalizácie alebo plán likvidácie, alebo dôkaz, že celá pomoc bola splatená.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ Posledný dátum, kedy možno pomoc pokladať za poskytnutú. Možné sú aj iné skoršie dátumy (pozri odsek 19).

- 51) Komisia poznamenáva, že Frucona vo svojom návrhu na vyrovnanie adresovanom krajskému súdu opísala niektoré opatrenia, ktoré plánuje vykonať na svoju reorganizáciu a na zabezpečenie plynulého financovania svojej činnosti po vyrovnaní. Tieto opatrenia sú opísané v odseku 23 a nasl.
- 52) Komisia má pochybnosti, či tieto opatrenia možno pokladať za plán reštrukturalizácie, a to z nižšie uvedených dôvodov.
- 53) Na základe uvedeného Komisia pochybuje, či sporné opatrenie je zlučiteľné so spoločným trhom ako pomoc na záchranu.

2.3. Pomoc na reštrukturalizáciu

Životaschopný plán reštrukturalizácie

- 54) Ako je uvedené vyššie, Frucona by bola oprávnená aj na pomoc na reštrukturalizáciu. Podľa bodu 31 usmernenia z roku 1999 je takáto pomoc podmienená realizáciou plánu reštrukturalizácie, ktorý Komisia musí schváliť v prípade všetkých opatrení individuálnej pomoci.
- 55) Zdá sa, že opis reorganizačných opatrení je zákonnou požiadavkou pre začatie vyrovnacieho konania súdom. Komisia má však pochybnosti, či schválenie vyrovnania daňovým úradom bolo podmienené realizáciou opatrení navrhovaných Fruconou. Inými slovami, nič v spise nenažnačuje existenciu príčinného spojenia medzi poskytnutím pomoci daňovým úradom a opatreniami navrhovanými príjemcom.
- 56) Navyše sú navrhované opatrenia formulované len veľmi všeobecne a žiadnym spôsobom neanalyzujú okolnosti, ktoré dovedli spoločnosť do ťažkostí, ani finančnú situáciu spoločnosti a jej finančné perspektívy. Niektoré opatrenia nie sú skutočné reštrukturalizačné opatrenia, lebo súvisia len s tým, že spoločnosť musela po strate potrebnej výrobnnej licencie prestať vyrábať lieh a súvisiace produkty (predaj zásob, prenájom výrobných zariadení tretej osobe). Iné opatrenia predstavujú skôr činnosti súvisiace s normálnym chodom podniku než racionalizačné opatrenia (predaj starého zariadenia). Štruktúrne opatrenia ako predaj nehnuteľností alebo ukončenie niektorých neziskových činností sú opísané len veľmi stručne, bez akéhokoľvek náznaku časového harmonogramu.
- 57) Slovenské orgány netvrdia, že tieto opatrenia predstavujú plán reštrukturalizácie. Listom z 20. októbra 2004 informoval daňový úrad Fruconu, že daňový odpis sa pokladá za formu štátnej pomoci, a požiadal Fruconu o predloženie "investičného projektu". Frucona odmietla poskytnúť taký plán s odôvodnením, že požiadala o vyrovnanie so svojimi veriteľmi a nie o štátnu pomoc. Je preto sporné, že daňový úrad v čase, keď súhlasil s navrhovaným vyrovnaním (9. júla 2004), pokladal opatrenia navrhnuté Fruconou za plán reštrukturalizácie, ktorého realizácia by bola nevyhnutnou podmienkou poskytnutia pomoci.
- 58) Podľa bodu 11 usmernenia z roku 1999 finančná reštrukturalizácia musí zvyčajne sprevádzať fyzickú reštrukturalizáciu. Reštrukturalizácia sa však nemôže obmedzovať na úhradu dlhu alebo pokrytie minulých strát. Jediným konkrétnym opatrením, ktoré Frucona navrhuje, je reštrukturalizácia dlhu.
- 59) Komisia pochybuje, že opatrenia opísané v návrhu Frucony na vyrovnanie predstavujú skutočné reštrukturalizačné opatrenia, ktoré v primeranej lehote a na základe reálnych predpokladov týkajúcich sa budúcich prevádzkových podmienok povedú k dlhodobej životaschopnosti spoločnosti.

Pomoc obmedzená na minimum

- 60) Podľa bodu 40 usmernení z roku 1999 musí byť výška a intenzita pomoci prísne obmedzená na minimum potrebné na uskutočnenie plánovanej reštrukturalizácie. Od príjemcov sa očakáva značný príspevok na reštrukturalizáciu z vlastných zdrojov.
- 61) Keďže Komisia nemá žiadne iné informácie, je toho názoru, že celkové náklady na reštrukturalizáciu predstavujú 644 591 511 Sk (16 miliónov EUR), čo je celková suma dlhu Frucony. Komisia poznamenáva, že Frucona navrhuje pokryť 35 % svojho dlhu, čo činí 225 607 029 Sk (5,6 milióna EUR), z vlastných prostriedkov a z pôžičky od súkromnej banky, spolu vo výške 210 miliónov Sk (5,25 miliónov EUR). Rozdiel medzi potrebami a vlastnými prostriedkami financovania budú musieť slovenské orgány vysvetliť.
- 62) Komisia má pochybnosti, či je vlastný príspevok príjemcu na reštrukturalizačné náklady značný.

2.4. Záver

- 63) Na základe uvedeného a informácií dostupných v toto štádiu Komisia pochybuje, či je sporné opatrenie zlučiteľné so spoločným trhom ako pomoc na záchranu alebo reštrukturalizáciu. Okrem toho sa zdá, že nie je možné uplatniť žiadnu inú výnimku predpokladanú Zmluvou o ES.

V. ROZHODNUTIE

- 64) Vzhľadom na uvedené sa Komisia rozhodla začať konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES vo veci sporného opatrenia z dôvodu pochybností, či predstavuje štátnu pomoc, a ak áno, či je kompatibilné so spoločným trhom.
- 65) Vzhľadom na uvedené dôvody Komisia v rámci konania stanoveného v článku 88 ods. 2 Zmluvy o založení ES vyzýva Slovensko, aby v lehote jedného mesiaca odo dňa prijatia tohto listu predložila svoje pripomienky a poskytla všetky informácie, ktoré sú potrebné na zhodnotenie pomoci. Žiada tiež Vaše úrady, aby čo najrýchlejšie doručili kópiu tohto listu potenciálnemu príjemcovi pomoci.
- 66) Komisia pripomína Slovensku, že článok 88 ods. 3 Zmluvy o ES má odkladný účinok a odkazuje na článok 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999, ktorý stanovuje, že vo všetkých prípadoch protiprávnej pomoci môže byť táto od príjemcu vymáhaná. V tejto súvislosti Komisia žiada Slovensko, aby sa zdržalo výkonu ďalších procesných krokov, ktoré by boli právne potrebné podľa vnútroštátnych právnych predpisov na zrealizovanie odpisu (pozri odsek 11)."

III

(Paziņojumi)

KOMISIJA

Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus netiešām PTA darbībām, kas paredzētas īpašajā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrācijas programmā “Eiropas pētniecības telpas integrēšana un stiprināšana”

Tematiski svarīgākā joma “Ilgstpējīgas enerģijas sistēmas”

Uzaicinājuma kods: FP6-2005-Energy-4

(2005/C 233/12)

1. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1513/2002/EK (2002. gada 27. jūnijs) par sesto Eiropas Kopienas pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam) ⁽¹⁾, Padome 2002. gada 30. septembrī ir pieņēmusi īpašu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrācijas programmu 2002.-2006. gadam “Eiropas pētniecības telpas integrēšana un stiprināšana” ⁽²⁾ (turpmāk — “īpašā programma”).

Saskaņā ar īpašās programmas 5. panta 1. punktu Eiropas Kopienas Komisija (turpmāk — “Komisija”) 2002. gada 9. decembrī pieņēma darba programmu ⁽³⁾ (turpmāk — “darba programma”), kurā sīkāk izklāstīti īpašās programmas mērķi, zinātnes un tehnoloģijas prioritātes un noteikts īstenošanas grafiks.

Saskaņā ar 9. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Regulā (EK) Nr. 2321/2002 par noteikumiem, kā uzņēmumi, zinātniskās izpētes centri un akadēmiskās augstskolas piedalās Eiropas Kopienas sestās pamatprogrammas (2002.–2006. gads) īstenošanā un pētījumu rezultātu izplatīšanā ⁽⁴⁾ (turpmāk — “dalības noteikumi”), priekšlikumi netiešām PTA darbībām jāiesniedz saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus.

2. Šajā uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus netiešām PTA darbībām (turpmāk — “uzaicinājums”) ietverta šī vispārīgā

daļa un īpaši nosacījumi, kas aprakstīti pielikumā. Pielikumā jo īpaši norādīts termiņš, līdz kuram iesniedzami priekšlikumi netiešām PTA darbībām, aptuvenš novērtēšanas beigu termiņš, paredzamais budžets, attiecīgie instrumenti un jomas, kritēriji, saskaņā ar kuriem novērtē priekšlikumus netiešām PTA darbībām, minimālais dalībnieku skaits un visi piemērojamie ierobežojumi.

3. Fiziskas vai juridiskas personas, kas atbilst dalības noteikumos izklāstītajiem nosacījumiem un uz ko neattiecas neviens no izslēdzošajiem nosacījumiem, kas paredzēti dalības noteikumos vai 114. panta 2. punktā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienas vispārējam budžetam ⁽⁵⁾ (turpmāk — “priekšlikumu iesniedzēji”), tiek aicinātas iesniegt Komisijai priekšlikumus netiešām PTA darbībām, ievērojot dalības noteikumos un attiecīgajā uzaicinājumā paredzētos nosacījumus.

Priekšlikumu iesniedzēju dalības nosacījumus pārbauda, izskatot konkrētu netiešo PTA darbību. Pirms tam priekšlikumu iesniedzējiem tomēr jāparaksta deklarācija par to, ka uz viņiem neattiecas neviens no Finanšu regulas 93. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem. Tāpat Komisijā arī jāiesniedz informācija, kas minēta 173. panta 2. punktā Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienas vispārējam budžetam ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OV L 232, 29.8.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 294, 29.10.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Lēmums K(2002)4789, kurā grozījumi izdarīti ar K(2003)577, K(2003) 955, K(2003) 1952, K(2003) 3543, K(2003) 3555, K(2003) 4609, K(2003) 5183, K(2004) 433, K(2004) 2002, K(2004) 3324, K(2004) 4178, K(2004) 5286, K(2005) 27, K(2005) 961, K(2005) 2076, K(2005) 2747, K(2005) 3244 un, K(2005) 3390 neviens no lēmumiem nav publicēts.

⁽⁴⁾ OV L 355, 30.12.2002., 23. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 248, 16.09.2002., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.

Eiropas Kopiena ir pieņēmusi vienādu iespēju politiku, un, pamatojoties uz to, sievietes tiek īpaši mudinātas iesniegt priekšlikumus netiešām PTA darbībām vai piedalīties šādu priekšlikumu iesniegšanā.

4. Komisija nodrošina priekšlikumu iesniedzējus ar priekšlikumu iesniegšanas palīg līdzekli, kurā ir informācija par netiešas PTA darbības sagatavošanu un attiecīga priekšlikuma iesniegšanu. Komisija nodrošina arī vadlīnijas par priekšlikumu novērtēšanas un atlases procedūrām⁽¹⁾. Šo metodisko līdzekli un vadlīnijas, kā arī darba programmu un citu ar uzaicinājumu saistītu informāciju var saņemt no Komisijas, rakstot:

European Commission
The FP6 Information Desk
Directorate General RTD
B-1049 Brussels, Belgium
Interneta adrese: www.cordis.lu/fp6

5. Priekšlikumus netiešām PTA darbībām jāiesniedz tikai kā elektroniskus priekšlikumus, izmantojot tīmekļa elektronisko priekšlikumu iesniegšanas sistēmu (EPSS⁽²⁾). Izņēmuma gadījumos koordinators tomēr var Komisijai lūgt atļauju iesniegt priekšlikumu uz papīra pirms uzaicinājuma termiņa beigām. Atļauju lūdz, rakstot uz kādu no šīm adresēm:

European Commission
The Priority 6.1.ii Information Desk
Directorate General RTD
CDMA 5/186
B-1049 Brussels
E-pasta adrese: rtd-energy@cec.eu.int

Lūgumam ir jāpievieno paskaidrojumi, kāpēc šāds izņēmums tiek lūgts. Priekšlikumu iesniedzējiem, kas vēlas iesniegt priekšlikumu uz papīra, jāuzņemas atbildība par pietiekami savlaicīgu lūgumu un attiecīgo procedūru pabeigšanu, lai varētu ievērot uzaicinājuma termiņu.

Visiem priekšlikumiem netiešām PTA darbībām ir jā sastāv no divām daļām — veidlapas (A daļa) un saturs (B daļa).

Priekšlikumus netiešām PTA darbībām var sagatavot nesaistē vai tiešsaistē un iesniegt tiešsaistē. B daļu priekšlikumos netiešām PTA darbībām var iesniegt tikai PDF (*portable docu-*

ment format) formātā, kas savietojams ar *Adobe 3* vai jaunāku versiju ar iegultajiem fontiem. Tilpsaspīestās ("sazipotās") datnes neizskata.

EPSS programmatūras instruments (nesaistē vai tiešsaistē) ir atrodams *Cordis* interneta adresē www.cordis.lu.

Neizskata priekšlikumus netiešām PTA darbībām, kas iesniegti tiešsaistē un ir nepilnīgi, nesalasāmi vai kuros ir vīrusi.

Neizskata priekšlikumus netiešām PTA darbībām, kas iesniegti noņemamos elektroniskās informācijas nesējos (piemēram, CD-ROM, disketēs) vai atsūtīti pa e-pastu vai faksu.

Neizskata priekšlikumus netiešām PTA darbībām, kurus bija atļauts iesniegt uz papīra un kuri ir nepilnīgi.

Sīkākas ziņas par dažādām priekšlikumu iesniegšanas procedūrām izklāstītas J pielikumā vadlīnijās par priekšlikumu novērtēšanas un atlases procedūrām.

6. Priekšlikumiem netiešām PTA darbībām jānonāk Komisijā vēlākais attiecīgajā uzaicinājumā norādītajā iesniegšanas datumā un laikā. Neizskata priekšlikumus netiešām PTA darbībām, kas pienākuši pēc šā datuma un laika.

Neizskata priekšlikumus netiešām PTA darbībām, kas neatbilst attiecīgā uzaicinājuma nosacījumiem par minimālo dalībnieku skaitu.

Tas attiecas arī uz jebkādiem citiem papildu atbilstības kritērijiem, kas norādīti darba programmā.

7. Ja vienu un to pašu priekšlikumu netiešai PTA darbībai iesniedz vairākkārt, Komisija izskata pēdējo versiju, kas saņemta pirms attiecīgajā uzaicinājumā norādītā iesniegšanas datuma un laika.
8. Ja attiecīgais uzaicinājums to paredz, priekšlikumus netiešām PTA darbībām var novērtēt vēlākas izvērtēšanas laikā.
9. Visā ar uzaicinājumu saistītajā sarakstē (piemēram, lūdzot informāciju vai iesniedzot priekšlikumu netiešai PTA darbībai) priekšlikumu iesniedzējiem ir jānorāda attiecīgā uzaicinājuma kods.

⁽¹⁾ K(2003)883, pieņemts 27.03.2003., kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar K(2004)1855 18.05.2004.

⁽²⁾ EPSS ir instruments, kas priekšlikumu iesniedzējiem palīdz priekšlikumus izstrādāt un iesniegt elektroniski.

PIELIKUMS

- 1) **Īpašā programma:** Eiropas Pētniecības telpas integrācija un nostiprināšana.
- 2) **Tematiskā prioritāte/joma:** Prioritārā tematiskā pētniecības joma "Ilgtspējīga attīstība, globālās izmaiņas un ekosistēmas", 1) Ilgtspējīgas enerģijas sistēmas, ii) Pētniecība ar vidēja termiņa un ilgtermiņa ietekmi".
- 3) **Uzaicinājuma nosaukums:** Tematiskais uzaicinājums jomā "Ilgtspējīga attīstība, globālās izmaiņas un ekosistēmas", 1) Ilgtspējīgas enerģijas sistēmas, ii) Pētniecība ar vidēja termiņa un ilgtermiņa ietekmi".
- 4) **Uzaicinājuma kods:** FP6-2005-Energy-4
- 5) **Publicēšanas datums:** 2005. gada 22. septembris
- 6) **Iesniegšanas termiņš:** 2006. gada 10. janvāris pulksten 17:00 (Briseles laiks).
- 7) **Kopējais paredzamais budžets:** 20 miljoni euro

Priekšlikumi atšķirīgiem un vienādiem pētniecības tematiem savstarpēji konkurēs un tādēļ daži temati finansējumu nesaņems. Priekšlikumu izvēlē svarīgākais kritērijs ir to kvalitāte, tomēr plānots, ka budžetu sadalīs vienlīdzīgi tematam "Atjaunojamaās enerģijas tehnoloģijas" un pārējai vidēja termiņa un ilgtermiņa ilgtspējīgas enerģijas sistēmas programmai.

- 8) **Jomas, kurās izsludināts uzaicinājums, un instrumenti:**

Darba programmas iedaļa	Instruments (*)
Skatīt darba programmas 6.1.3.2.6. iedaļu, kur norādītas sīkākas ziņas par tematiem un jomām, kas attiecas uz šo uzaicinājumu.	IP, STREP, CA un SSA, kā aprakstīts darba programmas 6.1.3.2.6. iedaļā.

(*) IP = integrēts projekts; STREP = īpašs zinātniskās izpētes mērķprojekts; CA = koordinācijas darbība; SSA= īpaša atbalsta darbība.

- 9) **Minimālais dalībnieku skaits (*):**

Instruments	Minimālais dalībnieku skaits
IP, STREP un CA	3 neatkarīgas juridiskas vienības no 3 dažādām DV vai AV, no kurām vismaz 2 ir DV vai AKV.
SSA	Viena juridiska vienība no DV vai AV.

- 10) **Dalības ierobežojumi:** nav.

- 11) **Konsorciju līgumi:**

- IP dalībniekiem ir jānoslēdz konsorcija līgums.
- STREP, CA un SSA dalībniekiem saskaņā ar šā uzaicinājuma rezultātiem vēlams noslēgt konsorcija līgumu, tomēr šāda līguma noslēgšana netiek prasīta.

- 12) **Vērtēšanas kārtība:**

- Vērtēšana notiks saskaņā ar vienpakāpes procedūru.
- Šā uzaicinājumā gaitā novērtēšanu var veikt neklātienē.
- Priekšlikumus nevērtēs anonīmi.

- 13) **Vērtēšanas kritēriji:** skatīt darba programmas B pielikumu attiecībā uz piemērojamajiem kritērijiem (tostarp to individuālais svēruma un robežvērtības, kā arī kopējā robežvērtība) katram instrumentam.

- 14) **Paredzamais novērtēšanas un līgumu slēgšanas grafiks:**

- Vērtēšanas rezultāti: paredzams, ka vērtēšanas rezultāti būs zināmi aptuveni četru mēnešu laikā pēc iesniegšanas termiņa beigām.
- Pirmo līgumu slēgšana: paredzams, ka pirmie ar šo uzaicinājumu saistītie līgumi stāsies spēkā līdz 2006. gada beigām.

(*) DV = ES dalībvalstis; AV (tostarp AKC) = asociētās valstis; AKV = asociētās kandidātvalstis.

Jebkura dalībvalstī vai asociētajā valstī nodibināta juridiskā vienība, kurā ir nepieciešamais skaits dalībnieku, var būt vienīgā dalībiece netiešā pasākumā.